

നാളേ

മനുകരങ്ങൾക്ക്.

കെ. റാമകൃഷ്ണപിള്ള.

നാളി

എക്കാക്കനാടകങ്ങൾ.

റമ്മകർത്താ:—

കെ. രാമകൃഷ്ണ പിള്ള.

പ്രസാധകൻ:—

എസ്സ് ഭാസ്കരൻനായർ,

ആരംബം വുക്കേ ഹരിഗും,

അമലപുരം.

ചീവ അവാ നോ

സി. കെ. എം. പണ്ണ്, അലപുരം.

വിഷയവിവരം

---

1. മരക്കുതിര
2. വെള്ളിനക്ഷത്രം
3. കല്യാണമിനം
4. പിവാഹം
5. ഇനാമൈ
6. ഇനാ[”]
7. നാഞ്ചു

“മരക്കതിറ”

പ്രശ്നങ്ങൾ

- 1 മാനേജർ
- 2 നടത്തുകാരൻ (കാൽപ്പനികൾ)
- 3 ഓൺ
- 4 ഇൻസ്പെക്ടർ
- 5 സ്റ്റീ
- 6 റെക്ട് കൗൺസിൽ
(സമയം:—പകൽ നാലരഞ്ചി)

ഒറ്റം:- മിക്കമാനേജരുടെ ആഫീസിലെ രണ്ടാം നില. മാനേജർ ഫോറ്കുടൈഡോണ്ടിക്കണ്ണ ആഫീസ് മേഖല. ഫോറ്കുടൈഡോണ്ടിക്കണ്ണ വരവാളും ഫോറ്കുടൈഡോണ്ടിക്കണ്ണ മുതലായ പരിപ്പും രണ്ടി നില മാറ്റുകളും എല്ലാ സാമഗ്രികളും. ‘നടത്തുകാരൻ’ പ്രഭാവിക്കണം.

മാനേ- (ഫയൽ മേഘമേൽ വച്ച്) അദ്ദേഹം, നാമു അവമാനിക്കാൻതന്നെ തീച്ചുട്ടുടരുന്നു? പര സ്വരംയി! അദ്ദേഹം, നടത്തുകാരൻ!

നടത്തു-ഞാനം അതുകൊണ്ട് വിചാരിച്ചില്ല. ഈ കുടിവിൽക്കാൻ അവർ അതു ഇരക്കിവച്ചിട്ടും, പൊല്ലു കൂട്ടുമെന്നും

മാനേ- നമ്മുടെ കെംപ്പും നോമേമാഞ്ചേന്നും അവ സ്വന്തമാണെന്നും അവത്തുനോക്കിപ്പറഞ്ഞു. ദിവസത്തിനിയന്നപോലെ ദ്രോ അവന്നു പ്രവൃത്തിച്ചി. നമ്മുടെ സേട്ടുകൾ നാമു പുറ്റി എന്തു വിചാരിക്കാം? കാച്ചിൽ കാച്ചിൽ

എ- വല്ലവയം അറിഞ്ഞാൽ വലിയ കുലിറ്റ്
കിവാൺ". അവനോട് അതുംനേരം അങ്ങനെ സം
സംരക്ഷണായിരുന്നു. നാം കഴിപ്പാവാരാ ചെയ്യുന്ന
എന്നെല്ലു, ഈ തിന്നുന്ന അതമുണ്ട്?

മാന-വാങ്ങിയ പുനം അവൻ തിരികേയ ദവണ
എന്നല്ല അവൻ പറഞ്ഞതു്? പുനം അവൻ മുന്നുപൊല്ലു.

நட - என்னால்! அல்லது கீழ் கிடபிடிக்க என கூரி! அல்ல, அவசியமிக து வரளே. வெஈடு அவனுக்குப்பாய்வூத்திற அவசியங்களிற் மிகுங்கு அவன் ஸெவிசுதலேயா?

മാനന്തവാടി - അംഗീകാരം നൽകണമെല്ലാം മാത്രമല്ല?

നട-തലമരനും എല്ലാതെയുള്ളനാടോടുകൂടി എന്നിക്കൊ
തൊന്തും, പിടിക്കംത്തില്ല

മാനേ-അവൻ തുന്ന് ഇത് പട്ടണത്തിലെ ഏറ്റവും
പുട്ട ക്രൈസ്തവരാണെന്നും അവൻ സ്ഥാനം
കൊണ്ടുപോം.....

നൃ—എന്തും ചെയ്യാനയിക്കാമോ. കൊടുത്തിരുത്തും. കൊടുത്തിരുത്തും. എന്തും ചെയ്യാൻ വരക്കേണ്ട എറിയൽ കുപ്പേയുത്?

മാനേ-വാസ്തുപത്രിൽ കെരളംമുട്ടെന്ന്. നമ്മുടെ അല്ലെന്ന നിശ്ചയിക്കാൻമെന്നോ?

നട—എത്ര ചാക്ക്, എവിടെനിന്നെന്നല്ലോ വാങ്ങി
യരു്, എ വള്ളിൽനിന്ത കാണും. നമ്മുടെ കനിക്കിയി
ഹോ തന്നെയാണെന്നാലും തിന്ന തെളിവു്.....ധേയത്രും
വേണും, ധേയത്രും!

മാറ്റേ - കുള്ളിയും കുടാനീകരണാദ്ധീ ദൈയത്തും!...വേണ്ട

വേണു, നമ്മുടെ സ്പന്തം ഒരു കട്ടിയെപ്പുംലെ തോൻ
അവരെന്ന സ്റ്റേഫിച്ചുതുംലും. തോൻ അവരെൻ്റെ...

നട—പശ്ചേ, അയാൾക്കു പിന്തയില്ലാണു ഈ
നായാർഡു നമ്മുടെ വല്ല; കേവലവരീഷൻ.....ഞാൻ
കിയപുള്ളി വെച്ചുംകും. ഇൻസ്റ്റുക്യൂട്ടർ അഭ്യന്തരങ്ങളും
ഒരു പാക്ക് ഇട്ടുകൊടുത്താൽ മതി! അവരെൻ്റെ ഏല്ലു എ
സ്ഥം, പിന്നെ മില്ലും, കുചുവട്ടേം, കുറേം കുട്ടോ അ
ങ്ങനോ!

മാനേ—ഈൻസ്റ്റുക്കൂറോടു ചേരുവ്‌പാടിലു. നിങ്ങൾ
എന്നാലും പറഞ്ഞാലും, അവരെ—ചേരുവ്‌പാടിലു...

നട—ഹല്ലു, പിന്നെ എല്ലും കണ്ടുകൊണ്ടാണീക്കു
നു ദൈവമുണ്ടല്ലോ.....ഉള്ള തിനാൽ വെള്ളി. കടി
ക്കാതെവിടെപ്പോകിം.....ഈ രംസ്റ്റുറാദ്ധ്യം

മാനേ—കോട്ടോ. നടത്തുകാരൻ! അയാൾ എല്ലാമു
ക്കാൻ കൊള്ളിയുംനാവന്നല്ല. നമ്മൾ താങ്ങാൻ വയ്ക്കുന്ന
ഒരു ഭാരം. അറിയാമല്ലോ, കുഴിഞ്ഞതയാളു കുട്ടുങ്ങ
തെന്തുയാം?

നട—നാനുറരിയുള്ളവത്തിയാണ്. എറ്റുചെത്തും
നമ്മുടെ മില്ലിലെ വില്ലുവം, തന്ത്രക്കേരിയാണോ? അനുമതി!
അതു തൊഴുകിക്കാതെന്നേൻ്റെ ഏറ്റാല്ലുണ്ടാ ഇനി! പ്രസംഗി
ക്കിനാതൊന്നു കേൾക്കണം ഇനി!

മാനേ—ഈതെത്തരുനാടം നേമുക്കിണാണു് വഹിക്കാം
നേരക്കാം. കാണിച്ചുതുണ്ടോ ക്കാക്കുക കുട്ടുക്കണ്ണു
നട—ഈതെന്നോം ചൊലിക്കിനാതൊക്കെ നടത്തു
കാരൻ കുട്ടുക്കു.

മാനേ—ഈനു രാവിലെ ഇവിടെ വന്നു, പിന്നെ
ഫോൺ വന്നു.

നട—എന്താ വല്ലോ എക്കിഴ്ചും.....

മാനേ— മന്ത്രം ആപാ അരു മണിക്കു വേണംപോം
ലും. എങ്ങിനെ പറയും ഇല്ലോന്?

നട—എന്നാൽ ശരിയായി! ക്കെല്ല വിള്ളാനന്നവ
ബിച്ചില്ലായിരുന്നോ?

മാനേ—ആനവാം മാത്രമോ! മുൻ പോലീസുകൾ
രേം വിച്ചുതന്നന്തോ? അവർ ക്രിട വഴുത്തിൽ ഇരു
നില്ലോ?

നട—കൊറച്ചു ചെലവാക്കം.....അംഗീകാരം വരു
മെങ്കിൽ.....

മാനേ—കൊടുത്തയച്ചില്ലുകീൽ തീർച്ച.

നട—ഉം! വരട്ട്. ഒൻപതു ആപം കുടി കുടി
ക്കാരിനാം.

മാനേ—ആവശ്യം.

നട—അതോക്കെ, ഇത് നടത്തുകാരൻ പറയിം.

മാനേ—എന്താ, പറയു.

നട—ഉണ്ടെനോ. അണ്ടും ചേരിച്ചും രെൻ
പതുകുടി വച്ചുകൊടുക്കണം കയ്യിൽ! കാത്തുണ്ട്.

മാനേ—ഈതേവരെ കൊടുണ്ടാൽ മതി.

നട—എന്നം മുള്ളത്തം വരുന്നോ കണ്ടിരോ?

മാനേ—എന്താ മറോക്കാൻം കഴിഞ്ഞോ?

നട—എല്ല പറയാനും അണ്ടെനോ! ഇരുന്തും തി
കച്ചു വേണാമെന്നും അവരുടെ നിർബന്ധം. അല്ലെ
കീൽ, ഇവിടെ വന്ന ചോദിക്കം എന്നം പറയുന്നോ.

മാനേ—കൊറച്ചില്ലാണ് കൊറച്ചിൽ! ഇതു അ

ഫീസിൽ അവർ വരിക! എനിക്കോക്കാൻ ദഹം വയ്ക്കും. ഈനു തുടർന്നു ആപാദിക്കാത്തിരുമെന്നല്ലോ നീം അദ്ദേഹം വാക്കി പറഞ്ഞിരുന്നു?

നട—വെള്ളുകളിടുന്ന വാക്കിനു നിജമുണ്ടാണ്. ഒരു പരുത്തോടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന അവയുടെ മട്ടം മാറി. ഇങ്ങനെ കുടംബത്തിലെ അപ്പാതെ നമ്മൾ രക്ഷയില്ല.

മാനേ... അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. നാണാക്കടപ്പെട്ടു കിഡ്യും പരയാതോക്കേമോ? ഇവിടെ ഇനി വന്ന കയറുമോ?

നട—അതുജ്ഞി ദെബ്രുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല, പക്ഷേ, എന്തിനും മടിക്കുന്ന വർദ്ധമല്ല.

മാനേ—നമ്മുടെമില്ലിൽ ജോച്ചിക്കുന്നു ഇടയിൽ നേ സംസാരമായി അരു!

നട—എപ്പോം ഒരു ക്രാമായിരുന്നു. അങ്കേനോ! താണ്ട്രിക്കുന്നുണ്ടുമല്ലോ, കൊള്ക്കുതു്. ഇന്നുംരാവിലെ കണ്ണ.

മാനേ—എനിക്കു ദയമതല്ല. നമ്മുടെ മേരഹനും അവന്റെ അമ്മയും ഇതറിഞ്ഞാൽ? വീട്ടിൽ എന്തുനീലം തുടിയും തുടിയും മകനും ശ്രീ വന്നകയറിയാൽ—അവരെന്തു വിഹാരിക്കിം.

നട—അതൊന്നും വിഹാരിച്ചു ഒഴപ്പേടുകണ്ടു. അതെറാറു. പിന്നാളുമാണെല്ലോ. ചവുട്ടി അങ്കു നടവു തുടിയും കുഴക്കുന്നും. അപ്പാതെന്നു. ഇങ്ങനും ആപയേ! വെറുതെ ഉണ്ണാകുന്ന ഭാവങ്ങളുംവും ചോള്ടും പിന്നു കേട്ടു അങ്കേനോ! അങ്കു, മന്ത്രം വിഷമിക്കുന്നു അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നതാണെ കേടുക്കണ്ണും.

മാനേ—ഗൈക്കി.....എങ്ങിനെയും ഇതെല്ലാം
വരെതമില്ലാത്ത കാര്യം! നാണ്ടേക്കു്. അധികാദ്ദോ! അ
ത്രാത്തി.....നാണ്ടേക്കു് വരല്ലോ!...ഇതാ മദ്ധ്യി അ
ഡ്യൂക്കാൻഡപോക്കും. കാരി റൈഡിംഗ്സിൽപോയിട്ടുണ്ടാ?

നട— അതൊക്കെ ചെയ്യി! അഡ്യൂക്കാഡിനല്ലേ
ഒട്ടുന്നവരുന്നു, കൊച്ചുമുള്ളും കണ്ണറ്റും ഇങ്ങുപോയം

മാനേ—ഞാറ്റതനു രെയിൽപോൾസ്റ്റിംഗ്സിൽപോ
കുമെന്നും വിവാരിച്ചിരുന്നതു്. ഇതു ഫയറിൽനി
ന്ന് തല നേരി വലിച്ചിട്ട് സാമ്പൂർണ്ണ.

നട— അപ്പോൾ ചസാനമല്ലോ. ശൗദ്ധപ്പും, കണ്ണറ്റി
നും, ഒരു മരക്കെതിരു വേണ്ടെന്നും പറഞ്ഞായുണ്ടു്. ഇ
പ്രേപ്പും കൊണ്ടിരുന്നു. തോൻ തടിക്കച്ചുവടക്കംരണുടു്
പ്രത്യേകം പറഞ്ഞു ഉച്ചനെ കൊടുത്തായുണ്ടു്. പുസ്തകി
നു അയച്ചു. രണ്ടാണ്ടും ഉഴുവിടു. രണ്ടും കൊ
ണ്ടിവരുടു്. നല്ലതു്—

മാനേ—കൊണ്ടിവരുടു്. നല്ലതെടുക്കാം വേറെ
പാവക്കം! (പ്രാണിബാബുപ്പും കേരിംകുക്കും. ഫോൺ എ
ട്ടക്കും, പറയുന്നു.)

കെസ്! കൊസ്! മാരുജർ സ്റ്റീക്കിംഗ്! അതു്!
കെസ്! ഫലോ! ഇൻഡസ്ട്രിക്കുട്ടർ യജമാനനേരും? കെ
സ്! ഇൻഡസ്ട്രിക്കുട്ടർ യജമാനനേരും? വെരിത്രുഡ്! കെ
സ്! വരണും! ചെവഹ്യും കുട്ടിയും വരുന്നു. കെസ്.
അബ്യൂസിൽഷ്യൂ ടെച്നിക്കിൽ! ഇത്വനിംഗ് ടി, കെസ്
ഇങ്കോട്ട് വരാം. ഇവടക്കു പോകാം. എപ്പോറ്റി
കെസ് ഇഷ്ടംപോലെ രാവിലെ പറഞ്ഞതോരും? കെ
സ് ചെയ്യി! കെസ് താങ്കും!

നട—ഇൻസ്പെക്ടർ ദൈജമാനാണോ? സംസാരിച്ചതു! മനസ്സിലായി. എന്നാൽ ഇങ്ങാട്ട് വരുമെന്നാണോ?

മാനേ—ബോർ! വരട്ട്. ഇങ്ങാട്ട് തന്നെ. വരന്നു.

നട—രാവിലെതേ! അങ്ങുന്നു! അഭ്യർത്ഥനയാത്രുപൂർവ്വിപ്പുടെത്തുന്നേ. അപമാനത്തിൽനിന്നും ക്ഷേമം.

മാനേ—നാമീസ്റ്റ്.....നിങ്ങൾ ബന്ധുവിലോക്ക് പൊക്കണം ചുഡ്യാം ശൈയാണി ചിട്ടിരിക്കായി. ചുഡാവിക്കാനു കളിക്കുന്നുണ്ടോ.

നട—അതാഞ്ചെന്നാണം പറയണം. ഒക്കാച്ചുക്കുവന്നുണ്ടുന്ന കാണാത്ത്. ഒരു കാലുന്നതിന്തുന്നു താമസിച്ചവിടാണോ എന്നു പാശ്ചാത്യം ..കണ്ഠത്തിന് ഒരു ഉംഗത്താവുകുടെ കെട്ടിയിട്ടും തൊന്ത് ഇങ്ങാട്ട് പോന്നാൽ.

മാനേ—ഇതേവരെ ഒരുപ്പില്ലായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ കൈക്കു...എത്തുചെയ്യും! കഴിയുമകും മറവുക്കു അവളുടെ—

നട—നാട്ടിപ്പേരെയുണ്ടാണു. നമ്മുടെ വാർദ്ധിക്ക് പാടില്ല. അതേരുക്കെ അഭ്യർത്ഥന വിവാഹിച്ചാൽ ഇന്ന് ചാത്രിയിലെതേ ബോട്ടിന് ചായപൂർക്കം മന്ത്രാലക്കു ഇന്നുകൊടുത്തു ആവായും ആണ്ടിട്ടും...അഞ്ചുനേ, തുടർന്നുവരാ.....

മാനേ—ഒരു സാലും!...നിങ്ങൾ... (പ്രുണം പ്രേരണ ചേരുന്നു. കട്ടികളുടെ വിനോദത്തിനേൽക്കു രണ്ടു മരക്കുതിരകൾ തോട്ടിൽ)

നട—രണ്ടും കെംബളപാനും? കൊള്ളിപ്പം...തൊന്ത് എന്നും ബന്ധുവിലോക്ക്

മാനേ-തൊൻ ഒരു അഖ്യാതമണിക്ക്. അവർ ഇതി
ഹൃദയാട്ട നേരിട്ടപോയമോ?

നട—കണ്ണതു വച്ചിയ നിർബന്ധിയാ! അപ്പുനെ
കാശാരംഞ്ഞി—

മാനേ-വരച്ചു....നിങ്ങൾപോരിയ്ക്കിട്ടി....ബംഗ്രൂർ
വിലേക്ക്.

നട—(ചുറ്റിപ്പുറി നിൽക്കുന്ന) വീട്ടിൽനിന്ന്

മാനേ-നേരത്തെ പരത്തുക്കായിയേന്നാണി എന്തു
ഭവണം?

നട—ഇതുപത്തി....

മാനേ-ഇതുപത്തിയില്ലെന്നു! പത്രൻ വനിട്ടണ്ണാണി
കൊട്ടണ്ണയ്ക്കുംകാഞ്ഞി. ഇതാ (എന്ന് മുച്ചാ എടുത്തു
കൊട്ടാം)

(സംതൃപ്തിനായിനടത്തുകാരൻ വനിട്ടിയും പോവുന്ന)

മാനേ-എന്നാ! കഴുതെ! അതും ചുമനാക്കാണ്ടു് അപ്പോൾനെ നിൽക്കുവേണ്ടിയേന്നാം ഇതേവരെ?

ചുമ്പ്—ഉത്തരവ്

മാനേ-വയ്ക്കിടെ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവേം! ഹൃദയം
തതു കൊണ്ടുവന്നുതായിയേന്നാണി അതു് ബംഗ്രൂരാവി
ഭവക്കു കൊണ്ടുപോയാണി പോരായിയേന്നാണി

ചുമ്പ്—(താത്തുവയ്ക്ക്) ഉത്തരവ്! വേണ്ടതെല്ലാ
തീടിയും ബംഗ്രൂർ

മാനേ—നീ ഒന്നും പയ്യുന്നാം ആ വടക്കേ അററ
തെരഞ്ഞ മാററിവയ്ക്കായി

(ചുമ്പ് പറഞ്ഞത്തന്നെംബരിയ്ക്ക് ഉരക്കെതിക്കുള്ള
അപീസുഥായുടെ വടക്കരികിയ കക്കാണ്ടുവയ്ക്കുന്ന)

മാനേ-എടോ? ബില്ല് എവിടോ?

പുണ്ണ്-നേം തന്നില്ലെ, ഉത്തരവു്!

മാനേ-ഉം, ഏറ്റ.

(കാരിന്നീറ ദഹാണ്ണ കേരംക്കുന്ന)

മാനേ-കരു വന്നോ? നോക്കു.

പുണ്ണ്-ഉത്തരവു് (ഇന്നലയ്ക്കു സമീപം ചെന്ന
നേരക്കി) ഉത്തരവു്

(അപരിക്കന്ന)

മാനേ-ഹുതുവേഗം വണി വന്നോ? (സിഗററ്റ്
എടുത്തു കത്തിക്കുന്ന, ഫാഷബു കളിംഫാറം ശേരിയ്ക്കുന്ന)

വേരോടു പുണ്ണ് പ്രവേശിക്കുന്ന)

മാനേ-(എഴുന്നോറ്റ്) അവയ വന്ന അംല്ലോ? കു
ഞ്ഞിനെ ഹാജർ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയ.

പുണ്ണ്-ഉത്തരവു് (മറയുന്ന)

(വിവാസവാദകാര്യ വേഷത്തിൽ ഒരു സ്ഥീഘം,
അവയുടെ കട്ടിയും കേരവെന്നി കയറി വരുന്നു

ശിത്രവിനേയം സ്ഥീയൈയും കണ്ണ രാത്രായിൽ മാ
നേജർ വിധിന്നുന്നതിനീരുന്നു. നിന്നിടത്തു നിന്നുപോ
കും.

സ്ഥീ തങ്കിടമായി ഇന്നോട്ടുകടന്നുവല്ലോ. കു
ടി അക്കവൈറിക്കുന്ന കത്തിരായക്കണ്ണ് എഴുതിയിരുന്നി
നേ” ഇഴക്കി ഇറങ്ങുവാൻ ധിരുതി തുട്ടും. കട്ടിയെ
അശേഖിത്തും.)

സ്ഥീ—അംല്ലോ! ഹാജോട്ടുനോക്കു ഇതാംനു് എ
നു നോക്കു്?

കട്ടി—മരണത്തിൽ! അമുച്ചു!! ഉം...! [കട്ടി ദി യുടെ വാദക്കേ അററാത്തെങ്കാൾ നീങ്ങുന്നു]

സുറി—അംഗോ് അവിടിരിക്കുന്നും.

മാങ്ങ—[ശരറിയാതെ ഇങ്ങനേപുകുന്നു]

സുറി—തൊൻ കുട്ടുനേരും ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നു.

മാങ്ങ—ഹം. [കൈചുവിപ്പിട്ടുന്നു]

സുറി—എന്നോക്കരിയാം, എന്നെല്ലു പ്രതീക്ഷാ ചുമ്പിനുതെന്നും

മാങ്ങ—നീ എന്നു അപമാനിക്കയാണു്.

സുറി—ശാഖ.

ശാഖ—എന്നും ഒരു മുഴുപ്പാം ഇവിടെ എന്തിനും വന്നു.

സുറി—ഒരു കുച്ചുവടക്കെന്തും തിനും

മാങ്ങ—അപധിസിക്കുന്നതു്!

സുറി—ചെറിയ ഒരു കണക്കും പറത്തു തീർജ്ജിവാൻ..

മാങ്ങ—മാവിവെ തൊൻ കൊച്ചുനുതയച്ചുണ്ടും. പറ എത്തിട്ടുതോളിം.

സുറി—എന്തു്! എന്തുകുംചുതംയച്ചു്?

മാങ്ങ—പറത്തിട്ടുതോളിം.

സുറി—ഇങ്ങപത്ര ആപായാണോ?...അംഗോ്, ഇ കണക്കാഥും ശ്രൂതയും...

മാങ്ങ—എന്തു് ആപാ...നീ എന്നു അപമാനിക്കുന്നതു്.

സുറി—തോനാണു് അഞ്ചെയെ അപമാനിച്ചതു് അ സ്ഥി! ആ ഇങ്ങപത്ര ആപാകുംണ്ടോ, തൊനും എന്തേൻ കട്ടിയും—

മാനേ-ശവൻ അപഹരിച്ചു. നീ എന്നെന്ന് പിയർ സിക്കേണ്ടും. തുറ ത്രപാഞ്ചം കൊട്ടത്തെയുള്ളൂ. പോരം തത്തു കെട്ടിക്കായക്കണം.

സുരീ—ഞാൻ അംഗങ്ങൾക്കാൽ കഴിയുവാനും ഓം അക്രമിച്ചതും. അംഗങ്ങൾ മെച്ചിൽ ഉപദ്രവിക്കാ വരെന്നു ഞാൻ ഉറച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, അങ്ങോ!

മാനേ-ഞാനെന്നും പയ്യു തുരേവരെ ദോഷിച്ചു തെല്പും തന്നു. എന്നും നീ...

സുരീ— ദോഷിക്കാത്തതും അങ്ങുതനും.

മാനേ-ദോഷിക്കാത്തതെന്തും?

സുരീ— ദോഷിക്കാത്തതും! അന്തുകൊണ്ട് ഞാൻ അംഗങ്ങൾ വെടുക്കിനും. അന്തുകൊണ്ട് അംഗങ്ങൾ ഞാൻ സ്ഥാപിക്കിനും.

മാനേ-നീ എന്നെന്ന അപമാനിക്കുന്നയാണും. മനസ്സും.

സുരീ-ഇല്ല. അങ്ങോ കുറങ്കുടി എടയാവുവാകും തന്നെ സംഖ്യാല്ലൂ. അങ്ങോ ഒരുപേരും സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല, എന്നും എന്നും പുനഃക്കരിയാം. പക്ഷേ, അംഗങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഞാൻ ബാധ്യതയായി! എന്നെന്ന് കാര്യതും...

മാനേ-നീ പോകണും. തുവിടേന്നും നീ പോകണും.

സുരീ-പോകാം. പക്ഷേ, ഞാൻപോകാം. എന്നീ കു ജീവിക്കവാനുള്ള പദ്ധതി അംഗു അരാതെപോകാൻ

മാനേ-പോയ്ക്കും. ഈ ഒന്നും തങ്ങവാൻ സംഭവിച്ചും. അരാനുള്ളതു മുഴുവൻ തന്നു,

സ്ത୍ରീ-കരണത്തിയും. അങ്ങോ നേന് കേ ക്കണം. അങ്ങോ അന്ന് മോഗിയായിരുന്നു. അന്ന് അരുളമകൾ എൻ്റെ ശ്രദ്ധപ്പ ആവശ്യാധിരുന്നു. അന്ന് തൊൻ അതു ദിനുമല്ലായിരുന്നു. എൻ്റെ സക്ഷവത്തും അഞ്ചേരിക്കു തൊൻ സമപ്പിച്ചു.

മംനേ-ഈതെല്ലാം തൊൻ എത്രവുണ്ടെ കേടം കണ്ണം.

സ്ത୍ରീ-എന്നും കേടം കണ്ണമെന്നില്ല. പക്ഷേ, ഒരു കണ്ണക്കും അരുതോക്കിണം. തൊൻ മംത്രമായിരുന്നുവെ കീൽ!

മംനേ-വാഹപാദത്തിന് തയ്യാരായിട്ട് നീ വന്നി വികികയംണോ, അല്ലോ ഇവിടം!

സ്ത୍ରീ-അഞ്ചേയുടെ ബംഗ്രാവിൽ വരുന്നതു് എന്നീ കീഴ്ചമില്ല. ഒരു സംഘവിന്റെ ചെസപരജിവത്തിനു തുറന്നെന്നു തന്നുമന്താക്കാക്കയില്ലായിരുന്നു... ഇത് റാഡ്രൂ തു് അനേകം തെരുവുകൾ ഉണ്ട്. അന്നുകുംഘിരു അനേകം അട്ടികളിണ്ട്. പക്ഷേ, എന്നിക്കുമാത്രം എന്നിക്കുമാത്രം അവർ അക്കും തന്നേക്കും. എൻ്റെ ഒരാഗം ഇതുവരുത്തിവായിരുന്നില്ലോ, വല്ല ആത്മാപത്രി തിണ്ടാവിവും എന്നിക്കു് അഞ്ചും തണം. എന്നായി!

മംനേ-നീ ഇവിടെ താമസിക്കാതെ.

[അഞ്ചുമണി അടിക്കണ്ണ] നീ പോരെയും ഒളിക്കുകു.

സ്ത୍ରീ—അഞ്ചേയുടെ മംനും സംരക്ഷിക്കാവും, അങ്ങോ എന്നെന്ന സ്ത୍രീയല്ലാതാക്കാവും ആമിച്ചു. തൊൻ കിട്ടാനും വാണിം. എന്നായാൽ അഞ്ചേയും ഒരു ദാകം ചു ദിക്കാനെ സംഖ്യൂമല്ല.

(കട്ടി ലാടി വരുന്നു)

കട്ടി-അമ്മച്ചു! കതിരെങ്ങന്തില്ല. കതിരെട്ടം...

മംഗനു-അമ്മയുാ!...നീ പോകണം.

കട്ടി—അമ്മച്ചു! ലാംബാവറ. ഒട്ടംഞ്ഞ...[വീണ്ടും പേരുക്കണ്ണ]

സുറി—ഹാശേരാ! എനിക്ക ജീവിക്കണം. ഒരു ഘട്ടംവരേ! അവകാശമെല്ലു: അതുവയ്യും! അങ്ങയെ പണക്കാരനുകുയയ്ക്കു, കഴുവ്വുപാരം! എന്നെന്ന അമ്മ യാക്കിയെരു

മംഗനു-ഈ കംപീസാവനന്നും ഒന്തിച്ചുകൊള്ളണം

സുറി—എനിക്ക കാണാമല്ലോ? വഴിവിട്ടുപോയാഥും അവിട്ടന്നു, ബഹുഭാന്ധനും! തൊൻ സുറി! വെറും ഒരു സുറി!...തൊൻ അവിവാധിക്കായിതന്നു കൂദാതു, ...വേണ്ടം! ഇടനിലക്കാരനു അതുവയ്യും എനിക്കില്ല. അങ്ങയുടെ നടത്തുകരണം!...

മംഗനു—(പോണ്ട് എടുക്കണ്ണ) ഹവേം! ഹവേം! ഇന്തുറാറിപ്പതിരുന്നു! യെസു! പോലീസ് ദന്തുഷാ!

സുറി—എനിക്കരിയും ഇതു കൂട്ടാക്കുകം. ഒരു പെട്ടു. ഓട്ടവന്നല്ല തൊൻ വന്നതു. ആതുതെന്നു പത്രതു മാസത്തെ അപമാനം; മരോപ്പേരുന്ന; പിനൊ എന്നു കൂട്ടിയെ രണ്ടുവർഷം വള്ളത്തിയ വിജമതകം; ഹാ! തൊൻ ദയപ്പെട്ടില്ല.

മംഗനു—നീ! (ബെല്ലു കേരംക്കണ്ണ) യെസു! ഇൻ ദന്തുകൾ ഇംബോട്ടു പോന്നുാണോ? ഒവരിതുഡ്യു! തുക്ക് സു (പോണ്ട് താത്തുവച്ചു) നീ വേശ്യാശാണു, പോകില്ലെങ്കിൽ—

സുഖി- അങ്ങളുടെ സംഗമം തീക്കണം. ഇതാ—
എന്നിക്കരിയാം അങ്ങയുടെ പരിശോഭ! മനഃപൂർവ്വമല്ല,
ഈതു്. എന്നും അങ്ങയുടെസമീചത്രതു് ഇതുനാൽ മതി
യാകാതിരുന്ന ദിവസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനെന്നു
മഹിയായ അവകാശി വന്നു. അവഞ്ചേതംയിക്കും
ഒരു ഭൂ.

മാനേ— എന്ന് പുണിനെ വിളിക്കും.

സുഖി- അക്കന്പടിക്രൂട്ടാതെ എന്നു ചൊല്ലും ഒരും
എന്നാൽ—

(കോവൻ കയറി ഇൻസ്റ്റൂട്ടർ വരുന്നു)

മാനേ— നീ പോയിപ്പേക്കിൽ—

സുഖി— അധികാരം പ്രായംഗിച്ചു്—കഴുാ! (എ
ഴന്നേറ്റ്)

മാനേ—പീസ് സിറി ഡൗൺ! ദിസ് നേഡ്യൂഡ്
മണം

ഇൻ(ആസനന്ധമനംവുന്നു) കൊണ്ടിരും. കൊണ്ടിരും

മാനേ—**ഈ** സുഖി—

ഇൻ— അതു്?

സുഖി—**ഈ** സമയത്രുതു് അങ്ങാം അറിയുകയില്ല.

ഇൻ—എട്ട് അപ്പു്! ഫും!

സുഖി—**ഈ** രഹിയ ശാസനമല്ലെന്നു് എന്നിക്കാഡിയാം
മാനേ—നും പറഞ്ഞെല്ലാം ആ രാജിക്കാണ്ടും. അ
ങ്ങളുടെ തീരുത്തുകൊണ്ടാണം. അഞ്ചു വലിയ വശരിക്കാം
മനാശാം. എങ്കിലും ഒരു ഗാണ്ടുറോണാംവന്നു അപാ
കൊണ്ടു്, ഇടപാട്ട് തീക്കാണം. എന്നു പ്രത്യേകം വ
ച്ചിരിക്കുകയാണു്. ഇതാ..

ഇൻ—വരട്ട. ഇത് സ്നീഹയ ഇത് പട്ടണങ്ങിൽ
നിന്നും, അയച്ചിട്ട് ബാക്കി കാഞ്ഞാഡാം!

സ്നീ-എന്തും സപ്രികരിക്കുന്നതിന്, തോൻ തകസ്സു
മല്ല. അങ്ങെയ്ക്ക് തോൻ അപരിചിതയ്ക്കുമ്പോൾക്കാം

ഇൻ-ഇന്നത്തെ ദിവാട്ടിൽ പേരയ്ക്കുള്ളിട്ടുണ്ടാം.
എന്നും?

സ്നീ-നിതിപരിപാലനം! എന്നിക്കുന്നിങ്ങമില്ല.
മാനേ-എന്നതെങ്കിൽ ധിക്കാരമാണിതു!

സ്നീ—അതിനു കാരണക്കാരനു മന്ദാക്ഷമ്പുമ്പോ.

ഇൻ-നാഞ്ചലു ലാക്കുസ്നീലേക്ക്, അയക്കവാൻ
എനിക്കാധികാരമുണ്ട്. മനസ്സ്'ലാഡ്യാക്ക് എഴുന്നന്ന
കണ്ണം.

സ്നീ-നിങ്ങളുടെവർദ്ധനയിൽനിന്ന് സുക്ഷിപ്പിക്കുന്ന തോ
ൻ ദയക്കൂട്ടുന്നു.

ഇൻ-സാരമില്ല, കൊണ്ടുപാശയ്ക്കുള്ളാം മി. മാ
നേജർ, ഒരു ഇരുന്നു തുപാന്തടി ഇരിക്കുന്നു. അധികാരി
കൂടിയുണ്ടു്. കാഞ്ഞുസ്ഥാനം കൊണ്ടുപോയാം. അതു കെട്ട്
വെത്തുകയാണ് നല്ലതു്. എന്നും

മാനേ-(ആലോച്ചിച്ചു്) എഴുന്നൂറിയന്നപഴതാക്കി

ഇൻ- ആക്കട്ട. വെറുതെ കൊടുത്തുകളിൽ ആണോ?
നാം ഒരു വർദ്ധം. അയാൾ അനൃജാതാം...

മാനേ-(എന്നിക്കൊടുക്കുന്നു) എഴുന്നൂറിയന്നപരു

ഇൻ-(വരചി പോക്കരിലിട്ടുണ്ട്) അല്ലെങ്കിൽ
കാഞ്ഞുസ്ഥാനവശാ കൊടുത്തയേച്ചുകാം. തോൻ എന്ന
വിടെ...

സ്നീ—കാഞ്ഞുസ്ഥാനം!

(പുണ്ണ് പ്രവാചിച്ച്)

പുണ്ണ് - ഉത്തരവു് കൊടുമ്പയും കണ്ടും...

ഇൻ - വന്നകഴിഞ്ഞെന്താ?

സുരീ - അംപ്രാം!

ഇൻ - നിങ്ങൾ മൈഷ്ട്രിലോയ്ക്ക് തന്നെ. 21
കുറ കാരിൽ...

സുരീ - വേണു. ഈന്നതേയും എന്നിക്കിം ഒരു കു
റണ്ട്. [എഴുന്നേർക്കുന്ന. മഹാജനക്കു ഭാഗ്യം, കട്ടി
അം പ്രഭാരക്കുന്ന. കട്ടിയെ ദാനങ്കൾ എടുക്കാവാൻ
മുന്നാട്ടു നീങ്ങുന്ന]

ഇൻ - മിസ്സ് അമല്ലും ക്ഷീണമാണല്ലോ.
തെങ്ങൾ ഒന്നിറങ്കിയിട്ട് വന്നുയും.

മരഗന - മുംഗ്രാവിൽ! ടീ സമയം തെററിക്കാതു്!
നേരിട്ട് ഇങ്ങംട്ട് ധോനം, അംപ്ലേ?

സുരീ - എന്നാൽ തൊൻ തിള്ളാവം —

ഇൻ - തുവേ നടന്നാണ്

(രണ്ടാഴ്ച, കൊവണിയിറങ്കുന്ന)

കട്ടി - പാപ്പു! മരക്കുന്നീ!

ഭാഗ്യ - ഉണ്ണീ! കാതാ! ഒരു ഘട്ടം ഉണ്ടാലും
അവിടെ! രണ്ടു കുന്നീ!

കട്ടി - എൻ്റെ അച്ചും നല്ലതാ! [ഹംടി കതിരയു
ടെ സമീപന്നയും ടോകുന്ന]

(മരന്നും കത്താപ്പുള്ളമനായി നില്ക്കുന്ന)

[കർത്തൃൻ്റെ]

വൈദ്യുതിനക്ഷത്രം

പാഠങ്ങൾ

1 ഒരു വൃഥനംയകൾ

2 ഒരു വൃഥനംയിക.

സമയം:—രാവിലെ അമ്പുമണി.

(രംഗം—“ഗൗരീമദ്ദിരം” തണ്ടാമണ്ണത നില. മുൻ
വരാന്തരയാട്ടംചുവന്ന് ബാൽക്കണ്ണി. (Balcony)ചുവന്ന്
ഉളിച്ചു പത്രനാഴിക ചുവന്ന് നിൽക്കുന്ന പുനിവാദവ
വിരിച്ചു വാരിപ്പുറിൽ പ്രത്തി നീളും സ്വഭാവിനിലാച
രുന്ന. പക്ഷികളുടെ ചിറകടി തുടങ്കിടെ ആ നി
ളും സ്വത്തെ ദാജ്ജിക്കുന്നു. പാണ്യർപ്പണയും പാഠവ
രണ്ണവും സമേച്ചിച്ചു സമാകർഷകമായിത്തിന് പുൽ
ഡിംബവം ഉളിച്ചുകുറ്റം നില്ക്കുന്ന പനിമതിയാട്ട പ
റാഡ്രുന്ന് നിൽക്കുന്ന പ്രഭാതനക്ഷത്രം. മേഘവിഫി
നമായ അംബരം.

ഗ്രഹനായിക ബാൽക്കണ്ണിയിൽ നില്ക്കുന്ന. ഒരു
വൈദ്യുതിനേരുതു ദേഹംനേര ആവശ്യംചെയ്യുമിക്കുന്ന.
ഭവിഞ്ഞാറും. ആ സംത്പീകരിപ്പാഡാവലയും ആ ഭവ
നേര ക്രട്ടെയും ആകർഷകരാക്കിത്തീരത്തിമിക്കുന്ന. 50
വയസ്സു പ്രായം—പുൽഡിംബവം ഉള്ളിപിപ്പിച്ചു പുവ്
സ്വരണക്കാക്ക വിരാമമിടവംനേന്നപോലെ ആളുക
ആശുപടി നക്ഷത്രസീനാളിമുഖമായി നിൽക്കുന്ന.

പുറക്കിൽനിന്നയൻതാഴെ മെതീയടിയുടെ ഒ
സ്വീതിലുടെ ഗ്രഹനായകൾ പ്രാവശ്യിക്കുന്ന, മെഖല

നെത ശ്രീരം, ഒരു വദർഥണ്ഡം, മീരെ തേ ബനിയും. 56 വയസ്സപ്രായം. ഗ്രഹാധികയുടെ ഭാവംകണ്ട് ഉള്ളിവൊരുജോന്തെ സദേശാശ്വതിന്റെ വീചികൾ ദിവാ ആം പ്രസരിക്കുന്ന.)

നായിക—(പ്രാത്മനയിൽനിന്നു വിമുക്തയായി കിരാവശം ദാനകൾ) “പതിവില്ലാതെ—ഈനു” ഈ ദിവാ നെതെനു ഉണ്ടെന്നു. കൊടുക്കാം—”

നായകൻ—പെട്ടേനുണ്ടും, പഴയ പതിവോത്തു ഇങ്ങാട്ടു നാശം. എന്തു? മെതിയടിയുടെ രഖ്മം പ്രം ത്മനമുടക്കിയോ.

നാ. കു—അംഗു മുടഞ്ഞാതെ അന്നാതെപ്പുംവെ ഇനാവരു നടന്നു. പതിവുമുടക്കിയതു തൊന്ത്രപ്പേശം. ആപ്പത്തിൽ ആശ്രപ്താസം നൽകിയ ആ പ്രാതിനിധി തൊന്തെ മറക്കകയില്ല.

നാ. സു—ഈനു “മുതിന്റെ പുരകിൽ മരതയുണ്ടുണ്ടു മാറ്റ ദിവിതന്നാതും ഇങ്ങനെ അമരകിൽ നിൽക്കാതി അന്നാൽ തൊന്തു ഏല്ലാം ചാക്കി. എക്കിലും ദാനകൾനും. ആ പതിമതിയോട് പററിത്തേൻ്തനു ഇനും ആ വേഷ്ടിനക്കാതും നാൽക്കുന്നു. അംഗുകണ്ടപ്പും കഴി തെളിപ്പോയ വെദനകൾം ഇക്കാലമെല്ലാം കടന്നപോയിട്ടും, മനസ്സിന്റെ ഒക്കണിവെങ്ങാം അടിന്തുചേരുന്ന കിൽക്കന്നതായി തൊന്തുപ്പോകും.

നാ. കു—അന്നാതെ വേദനകൾ! അന്നാതെപ്പും ഒരു ദിവസംവേദനയിലുണ്ടാം മുന്നാറം നിലവെക്കാ തിളിനു. ആററപ്പുക്കികൾ പററുപററുമായിപ്പോന്നു മറഞ്ഞതു കണ്ണില്ലപ്പോ.

നാ. ന്—ആ ചിറക്കടി കെട്ടാണോ എംബു ഉണ്ട് തു്. ഒങ്കിലേന്നും അള്ളു പ്രഭാതരഹത്തിന്റെ അഭ്യം അതും പ്രഭവാടിപ്പിച്ചു ആ ദിവ്യമഹ്യത്തം. എൻ്റെ ജീ!

നാ. ക—മതി, മതി! ഈ പ്രധാന ഇഷപത്രവർ അഥവാ എംബു കെട്ടുകെട്ട്. (സാങ്കു തമായി) എന്നാക്കുന്നു)

നാ. ന്—ഇഷിന്തേക്കാഡി സ്കൂളിയല്ലെല്ലു. ഓവന് കുറയും. ഗതിമുട്ടി വലയുണ്ടാം, സപ്രത്യപാകിട്ടാതെ ആയാം കൂദയുണ്ടാം, അറിയാതെ അടഞ്ഞവീഴിന്ന ഹിമക്കണം പോലെ ചാലു പട്ടണം ഒന്നുമായാം. ആ പാടംകുളി ഒട കുളിർച്ചാം അമുല്പരതാം! അതു ഒരു കലാവൃത്യത്തിനു തിന്ത്യാനന്ദനിക്കാനവുമായിമിക്കം. അവന്റെ ചിത്രം ക്ഷേണ്ടി അതു സ്വർക്കണം വാഴ്ത്തും! മായലും ഇഷി വും അതിനണ്ണാവുകയില്ലോ.

നാ. ക—നമ്മുടെ ഓവനാസനവന്നായ ആ സ എത്തു രഹിച്ചു ആ ലഘുകാവുത്തെ അരപ്പാം എത്തു മാത്രം വരച്ചില്ലോ.

നാ. ന്—സറ്റീഡയലേക്കം അതു എക്കാലവും വാ യിച്ചും ആനന്ദിക്കം. പത്രജ നാശാപ്പുംലെ അടി കേൾ മഴവൻ ആനന്ദവും മററായും അനന്ദവിച്ചുകാണം കയില്ല.

നാ. ക—ശരിയാണാതു്. നന്ദി ജീവിക്കാന്തും രൂ ടപ്പാട്ടിച്ചു കൊണ്ടു വ്രദ്ധിക്കുവാനു്. നോക്കാം മു നാം ഓക്കെയാണു്, ആ നീണ്ടിഴിവുന്നു നിന്നും ദിവസം ആണും!

നാ. ന്—(സതീപിച്ചു കൊണ്ടിപ്പാടിച്ചു്) ഒരു ഇതിനാസനംകെട്ടു എടുണ്ടാണെ ആ ദിവസം പ്രാണം ഭേ

గவడം! ജീ! അക്കന്നപോയ നിന്നെ ഓട്ടപ്പിള്ളി അ നോംട് അലിയിച്ചുവര്ത്തതു് ആ ശേഖരമല്ലാത്തിരുന്നോ? ആ രംഗമെല്ലാം എന്ന് അങ്ങനെ സക്കല്ലിച്ചുസംഘടിച്ചു് അസുപ്പധമനായി കഴിഞ്ഞതു സന്തുരുതികൾ!

നാ. കു-പലനാംകുടി എന്ന നിശ്ചൈസിച്ചു ആ പ്രഥാനം! അതു എന്ന് എങ്ങനെന്ന മറക്കിം. ഒരു കുറും പരസ്യം അദ്ദേഹത്താണ് എന്ന് അടിയറിയിരിച്ചു തു്. അടക്കാക്ഷിജ്ഞബാധി...കുർശമായ ആരംഭപോന്നാണോ! അറിയാത്തവാളിക്കൈപ്പുറി!...എൻ്റെ ചെവി പെട്ടെന്ന് കൈച്ചടിയടച്ചു. എഴും വേദനക്കാണ്ട് കുപിടിച്ചു. എല്ലാം ബാധിം; എവിടെയും അന്നുകൂടി. ഒരു ദിവസം ഒരു പാവയെപ്പും വെന്നു. ഒരുവിൽ എന്ന കൂടുക്കരയിൽ ചെന്നന്നന്നതും മുഖംകൂട്ടി കിഴക്കേംട്ട് നേരംകിരിയതും ആ വെള്ളിനക്കുതും ആദ്യമായി കണ്ണു് മനങ്കൂടിത്തതും ആററപ്പുക്കിക്കൂട്ടെട കവകവ ശ്രദ്ധേക്കു് ചെവിതുന്നന്നതും എല്ലാം—എല്ലാം—പരമായ എന്ന് വിചാരിച്ചില്ല, എന്നിക്കിങ്ങു നടങ്കിയ ആശ്രാസം, അങ്ങകവെയും ലഭിക്കുമെന്നു്. ഇങ്ങനെ ചിരന്തനമായ സൂര്യന്നയ്യു് പുഖരിനക്കുതും ഇടംതന്നെ മെന്നു്.

നാ. നീ—കകാജ്ഞിം! അതെതാരു വേശകരമഹസ്യം. അഭ്യന്നാതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തു് അറിയണ്ടെന്ന വീഴ്ക്കന കൈ തുഞ്ചിവെള്ളിം! എത്തു് ഇളക്കിയെംബിച്ചു്, ഉഠററാൻ, ചെറവയാൻ, കാട്ടാരായി, നെറിയായി, ത്യാനപിയായി കൂട്ടകി കൂട്ടകി അനന്തവിസ്തുമായ ആഴിയിൽ വയിക്കുന്നു. ഒരു നില്ലും സംഭവത്തിന്റെ നി ശ്രദ്ധവും നിരതിയേവുമായ പരിവർത്തനം—“എന്നി

கவுன்றி ரைவிலெ உள்ளக யோலூ.” எடுங்குத்தான் அருள்வதைக்குறு “...புலாத்தெழுஞ்சி இரியீத்தக்டாக கருய்வு உத்தரவதை எதான்! எடுக்கிக்கொண்ட அதிகமாயிகளை. ஒதுக்குதெயினாக எதான் அருள்வதெழுஞ்சிக்கொண்ட யென்... புதூரைய ஸகல வாதிலுக்குத்... நமதீடு ஏ வித வெளியிரு அது பாலங்! அங்கேகலை, நல்திருத்த நின்”, முதலைக்கு சிப்பியாபோஸ்ஸரி, நிழைபூ ஸங்கங்கரி! அது புதூத்தால் நமதீடு பரஸ்பரம் பக்கந்தனா!

நா. கு—“முயுரவேகங்கரி” எடுங்குபது நாமை பாலூடியு அது மத்தி!

நா. கு—அங்குறுமீதாய அது துவிக! ஹா வதை கணிட முடிபடி எடுத்தியோ!

நா. கு—ரைவிலெ உள்ளா் உடனென செய்து “ அ தான்”. விளையும் வெஜ்ஜிக்கூடுது உடியூரைகளை. எடுங்கான் துக்கம், வாகியூதுகளைகிடுவதோ அது செய்யும்போது...

நா. கு—சிற வளையிக எதானா எடுத்தால். அது தா சிற மேலுபகலும் நக்குத்துதை கிராண்டுக்கிணறுதலோ.

நா. கு—அந்துகளை “ முதல் புலாத்தாக எதான் பேரியூத்துக்கள்”.

நா. கு—எதானா! எடுக்கிவு வெஜ்ஜிக்கூடுதை கீர்த அழைவுத அரிதைத காலம், அது ஹாடுகியீத்து பூங்கினா. எடுக்காதலீக்கருதாய அது ஜீவிதத்துக்காலம் எடுக்க ஜி!... நியமதைக்கீர்த நிழைத்துமது வெள்ளும் நமதெடுத்து அங்க் கூடுதலுத்துதைகளை அது க

സൂര്യത്രം! ഇങ്ങവഴിക്കളുണ്ടിൽ, എകാന്തതാജട ദയക്കത്തെയിൽ!... ടീർഡമതനംകരണം” ഭസ്മധമായി അനീന്ന് ദിനരാത്രം... യാതനകൾ ജീവിതയേം നകൾ എന്ന് ഇന്നും തൊന്ത് പറയും. ഇങ്ങവഴി തുറന്ന നാൽ തൊന്ത് പൊതു വാട്ടകയായി. മറിതുരക്കാൻ താമസിക്കുന്ന ഒരേം നിമിഷവും ഒരേം യുഗമായി അനു. കിഴക്കു... കണ്ണ വെള്ളിനക്കുതും പടിഞ്ഞാറു” പനിമനിയോട് പറിച്ചേൻ്ന നില്ലുന്നതു കണ്ണബുദ്ധം റാ! എൻ്റെ നിശ്ചയ ധ്യാനസങ്കരണമതനാറിയുന്ന ഒരേ ഒരു സ്വഹ്നത്തു മാത്രം കാണണണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ എൻ്റെ എരുകാലുതനെ ഒജ്ജിക്കുവാൻ ആ സത്യപ്രഥമ മുനിന്നാളില്ല. അതു” അകവെന്നിനു ആസപദിക്കം. എന്നിക്കു” ആനന്ദം നൽകുന്ന ആ പതനതു അനുഭവനു നിലയിൽ അറിഞ്ഞകുത്തുവനു ആ സ്വഹ്നത്തു്! മറ്റൊ അം അറിയാതെ തോന്ത് വാല്പിനനാജി നിന്നു് അതി എൻ്റെ നിശ്ചയതും കഴിയുന്നതും വരുന്നുണ്ടും എല്ലാം കാര്ത്ത്”, ഇം പ്രഥമത്രംപ്രഥമത മറ്റായം അറിയാതെ അങ്കു് എവിടെയുന്നുനു് നക്കുത്തെന്നയും നക്കുത്തെന്ന സ്വഷ്ടി ആ ഇംപ്രൈമേറുന്നയും ഒരേസമയത്തു പ്രാത്മിക്കുന്ന മ രീറായ എന്നു! അതിഉൻ്റെ സംനാഃല്ലും! ആ സൂര്യ ഓ! നിശ്ചയംപ്രാഥം എൻ്റെ ജീ... യൈപ്പേരാലെ അ തെന്നും ആസപാദ്രകരമാണു് അതാം നോക്കു. മേ ഫവടലം അകന്ന മാറി! ആ വെള്ളിക്കതിങ്കൾ അനന്തരകാടി വർഷാജ്വായി ഇന്ത്യൻ അല്ലെങ്കിൽ അഞ്ചിട്ടും, ശ്രവംഭാവമില്ലാതെ ആ വെള്ളിക്ക തിരകൾ! വെന്നുംലും നാശം നോക്കിനാം.

കൊംഗി നിൽക്കുന്നതമെല്ലാവും വർഷമായി കണ്ണി
ടും ആരമ്പുമ്പീവരാത്രമട്ടിൽ, അതാം കിയുണ്ണുവമാ
യി നിന്ന് ജേഷാക്കിയോടെ ദോക്കിനു!

നാ. ക.—നമെക്കരണ്ടുംതന്മല്ലു, മരുപാരാളിനെ
കാണുവംശ!

നാ. ന്-എന്നു: ഇല്ലോ ..! ഇത് ആശേഷങ്ങിന്നുറ
നിറുമ്പതയും നിൽച്ചുമനസ്സും നമ്മുട്ടിവെ അല്ല
അം ആസപദിയുട്ടില്ലു.

നാ. ക.—നമ്മുടെ കുടുംബത്തിനുവേണ്ടി വീണ്ടും
വെള്ളിനക്കാതും ഉണ്ടിയുംകാണു.

നാ. ന്-എന്തു്! എന്തു്! എന്നിക്കേ മനസ്സുംവാക്ക്
നില്ല.

നാ. ക.—നമെ ആനന്ദിപ്പിയ്ക്കു കൂടുതായം നമ്മുടെ

നാ. ന്-ലീഡയേയും—വാസ്തുവം അന്നായോ?

നാ. ക. ഞുന്ന് ഒരു തന്റെയിരിക്കും ചെയ്യു
ണ്ട്. ഇല്ലോ, അഭ്യന്തര തെററ്റു. ഇന്ന് എന്നിക്കേ
താന്നാക്കവംശ് കഴിയും. 20 വർഷം പുരോക്കാട്ട്
പോകി തോന്ത് നിൽക്കുകയാണോന്ന്

നാ. ന്. തോന്ത് അഭ്യന്തര നടന്നുടന്ന് അക്ക്
സഹപോകി എങ്കിലും, നടന്നുടന്ന് അട്ടത്തുനിൽക്കുന്ന
എന്നായാൽ ദിവം മാത്രം. ധ്യാനാജീവൻ വരുക്കണമെ
കും തോന്ത് അഭ്യന്തരപോക്കലെ പോരുണ്ടോളിം.

നാ. ക. അട്ടത്തുനിന്നാബും ഇന്ന് ധ്യാനിക്കവംശ്
തോന്ത് ശീവിയുകഴിത്തു. പരക്കു അറിയാതെ ഇട
തന്ത്രിയും ഇതോസമയം ക്രാഡി നില്ലുണ്ട്. അറിയുന്ന ഇ
തന്ത്രിവേദങ്ങൾ മരുപാരം വരുകയും വെയ്യും. എങ്കിലും
വരുക്കുവേണ്ടി അഭ്യന്തര ചെയ്യുന്നത് തന്റെക്കമോ?

നം. സ്റ്റ. മനസ്സിലംകനാലു അമ്മ! എന്തെന്നു
പറയു.

നം. ക. ഇന്നവെ രാത്രി പതിനൊന്ന് മണിക്കൂർ
ക്കാൻ വീഖയുടെ മറിയിൽ കയറിപ്പെട്ടു. അവർ
വംഡനക്ഷിഞ്ചു ഉറങ്ങിയോ എന്നറിയാൻ. ഇവിടെ
ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

നം. സ്റ്റ. ഞാൻ പതിവില്ലുതെ നേരത്തെ ഉറ
അല്ലെപ്പുംയി ഇന്നവെ.

നം. ക. ഞാൻ എഴുതിത്തുടർന്ന് ജുഡ്ജ് മെൻറ്
കൊവത്തിക്രടി വംഡിച്ചു തെററതിങ്ങളി മടക്കിവച്ചു
എന്നിട്ടും ഉറക്കംവന്നാലു വീഖയുടെ മറിയിൽവെന്നു
.....ക്കെത്തിരു ദന്ന പരിഹസിക്കുവാൻ.

നം. സ്റ്റ. ഒക്ടോബർ അമ്മ ശ്രീതയൽ പരിഹസിക്കു
ന്ന എന്നൊരു പരാതി കേടുക്കുന്നുണ്ട്. വീഖയെ വെ
ഭാഗ്യപ്രകാരത്തെവിയം പരിഹസിക്കുതേ.....

നം. ക. എക്കിലും എന്നിക്കരു ഒരു രസംഭംഞ്ചു. വീഖയും അതിന്റെ രസ ആമരിയാറുണ്ട്. ചീവെപ്പും ഡില ചോറിക്കും, അമ്മ ആച്ചരണ എന്നാണും ആഭ്രമം
അക്കണ്ണതെന്നും വിവാഹത്തിനുമുമ്പ് പരസ്യം പ
രിച്ചയമായിരുന്നു എന്നും...ഞാൻ തഴീഞ്ചുകളും,
അവർ പറയും അച്ചു:നാട് ചോടി ആമനസ്സിലംകാ
കുക്കുമെന്നും.

നം. സ്റ്റ. സീലയും കമക്കം അറിഞ്ഞിരിക്കും.
കട്ടക്കാതെ അതഞ്ചേ പറത്തുകൊടുക്കുന്നും. ഇതുയും
ആയിട്ടും ആ യാമാസ്യിതിക്കുപത്തിന്റെ സന്താന
മാണും ഇ! ഇന്നവെ ചെന്നെപ്പും.....

கா. கி. விவரத்துவம் புஸ்கரனிடம் வை
வாய்த் தேவை யீடு மாத: நூல் உரக்கா. நொன் என
விழித் தேவை யீடு உரக்கா; குளம்பிரண்டா கோட்கை நொன் விழித் தேவை யீடு. விணங் அடித்து வெள் விழித் தேவை யீடு. நூல் உரக்கா
விவரத்துவம் புஸ்கரனிடம் மயக்கி உருவுற்றார்' காளை
வொன்று சுங்கத்தொலைமாணி'.

ஈ. ஸ். கொன் பவல்லூஷங்பரன்டிக்டிலே ஏது
என்ற ஸப்ரத்தும் ஒரு குழுயிற்குத்தெள்ளான். கொன்
கிஷீப்புப்பாஸ் தொட்டிலினாகி கிழ்ச்சுவா", மயங்கி
உரண்' மாற்றாசிகளை பின்னுபெவுக்காக்க மனோ
மாற்றாக்குத்தெள்ள ஒன்றை ஸப்ரத்தும் கந்தே கொன்
கால்காத்திரை யூாகிஷு ஸுவோகரு ஸங்குபு ஸா
கிஷ்வாக்கரம் கடன்" ஸாயுஷுபம் பூப்பிக்கவாக்
வழிதெல்லைகளை. ஏதுக்கை நாக்காயினா வோகு
ஶுன்' நாக்காவின்தீர்த்து" ஒன்றையூத்திரைக்கும்பூ
த்திரை நிஸ்த்திரையுமாய புனிதியைக் கூறா
பூர்ணம் அனுகூலமான..... நாவைகிழுக்கில் விட
க்காய்க்கூண்ட இவத்து" பூத்தி உரப்பிஷு" நி எவ்வியா
தெ நிலா எதுபாடுது நிமேசுக்காக்க ஏதும்போல்! அதீங்" குட்டான் எது ஸப்பாக்கமாயி கொன் விவரித
கால்காத். பெக்கு கொன் கால்காத்தெள்ளான் யூ
கிக்காயுது" மனஷுக்கால்காய கால்முத்தை ரெஷுப்பி
பூத்தியில் கிளை மாரிமுத்து" நித்தெள்ள ஒப்புமத்து கீ
கால்காசலை.

ஈ. கு. படிசு வசீகண்டனிடலூப்; இதற்கும் நிலைகளிடவேண்... எழுவென்ற விழோாஸ்.

നാ. നാ. വിജേന്ദ്രൻ പ്രൊഫസറുമാരുടെ മുദ്രയെ

രണ്ട് അട്ടക്കൽപ്പോയി ക്രട്ടിങ്ങന്നെക്കുള്ളി. ധക്കേ
തൊൻ വിചറ്റക്കുവാറി എരുംറഹുഡപരി എൻറ
അട്ടക്കുള്ളവേണം. എന്തിക്കു് കാണണം.

നാ. ക. ഇതുനാറി കണ്ണിട്ടും...

നാ. സ. മതിയാദൈക്കിൽപ്പിനെ ഇജൈന അട്ട
ആ തൊൻ നിർക്കുന്നതെന്തിനു്!... എങ്കിലും ലീബയെ
പ്രസവിക്കാതിങ്ങനിലാണു് ക്രട്ടക്കു സറേനാശം!
ഒന്നും മറഞ്ഞു്. എന്തിക്കരിയം. അട്ടത്തജമത്തി
യു ദൈഹയാകരം അംഗൃഹം തരണമെന്നു്. സദ്യപ്പേ
രജല്ലു! പ്രാത്മകാണം. ഇതുവരെ പ്രാത്മകാശ്രൂ
ഇരുപ്പരം ബധിരനാണു് എന്ന പറഞ്ഞാൽ ദേഖാ
അപ്പുട്ടോടി അന്ന നാശനന്നപറയാനമില്ല. പോത്ര

നാ. ക. ഇതുപരെന ശപിച്ചു കഴിവെന്തും
(ചെവാഡി അട്ടക്കൽപ്പിനും കണ്ണംകൈയെട്ടാശ്രൂ)

നാ. സ. ചെവാഡി കുമാരിക്കുക്കുയായിങ്ങനു
എന്നാംഞ്ഞ പ്രസ്തും... അപ്പുട്ടും ലീഡു...

നാ. ക. ലീഡ നല്ല ഉശകൾ പുന്നു കത്തിക്ക നി
ന്നും അംഗൃഹിക്കണമെ, മേശയ്ക്കു താഴേ ദയ
കാശ്രൂ കിടക്കുന്നു. തൊൻ അംഗത്തട്ടാശ്രൂ. കടലാസു നിവ
രത്തപ്പുട്ടും ഒരു ചെറിയ ഫോട്ടോടി

നാ. സ. അല്ല! ചൊള്ളിം! ചപ്പുന്നറതായിരി
ക്കും.

നാ. ക. അരഞ്ഞി ചപ്പു സ്റ്ററ്റുതെനു, തൊൻഅ
തെന്നു നോക്കി ..അരഞ്ഞി മുായിൽ... . . . ഇവപത്രുവർ
ഷ്ടാറ്റു മുന്നു മുത്തുവള്ളു ചോരോ സംഭവജ്ഞം ഒന്നും
നായി? എന്തേറുമുന്നിൽ വികസി. തൊൻ തെരഞ്ഞെണ്ണം
ചെയ്യുതെന്നാറിണ്ണതില്ല. ആ കുന്തിലു ഒരേ ദയ

വാചകം ‘വെള്ളിനക്കണ്ടും മുത്യം അഞ്ചുമണിക്ക്’ ഈ വിടേനിന്നും എന്ന് കാണുമ്പോൾ എന്ന് ലീഖാൻ അവിടെ നിന്നും... എന്ന് എല്ലാം ദാത്ത്, എല്ലാം മറന്നും, അവിടെ നിന്നുംവോയാി. എന്ന് ഒരററല്ലോ ചെയ്യും.

ന. സ്റ്റ. അമൃവത്തനം — പാരമ്പര്യങ്ങളേൻ്റെ അമൃവത്തനം...! ലീഖാൻ ലീഖാൻ നമ്മുട്ടിവെ എത്രകാലം... എന്ന് അഭാതല്ലോം അവിടേന്തെ! അമൃവശ്ശ വിളിക്കുന്നതെ — ഉന്നത്താതെ — എന്നു മുറിയിലേക്കു ചേരണും. നാം അഞ്ചുവേഴ്ചയും വേദിനകളിൽ അമൃവത്തനം എൻ്റെ കിണ്ടിനെ പരിക്ഷിന്നാക്കുന്നതനു പ്രാർത്ഥനയെ...ചല്ലും! ചല്ലും! അതു കുഞ്ചേരക്കുഞ്ചേരനു പണമില്ലാത്ത നമ്മക്ക്!

ഈ. സ്റ്റ. പണമില്ലാത്തിനും എന്നിക്കു പണമില്ല.....

നാ. കു. അനന്തരാ തടസ്സം അപ്പുനിൽ നീ നാല്ലുംയിരുന്നു എന്നൊക്കേനം.

നാ. സ്റ്റ. ചല്ലുംനേരും അചല്ലും! ...ജീവയുടെ തടങ്കൽ ഇം, നിരത്സാമഹ്യപൂർണ്ണിയത്രും, നിശ്ചിതവേദന അനുഭവിപ്പിച്ചതും — അചുനല്ലുംയിരുന്നു. ചുന്നാൽ നീ ഒരു സ്രൂഷാസിനും. എന്ന് ഒരു പുഞ്ജനും.

നാ. കു. അമൃവിടെ നമ്മുട്ടും ഒരാല്ലുംവരും അനുകൂലം. ഇവിടെ മരിച്ചും. കേരെ മറച്ചുണ്ടിനും. നാം അവരേംബും സംസ്വാനികമായി ഉയരുക. അനന്തരം വിവിധങ്കു വിവാഹം നടക്കി കു.

നാ. സ്റ്റ. ഇതും അപ്പുനും ഒരും തന്മുഖം തന്മുഖം മക്കൾ ഇരിക്കും ഏകം ഏല്ലോ...ജീച്ചാ നുന്നു

കുളമായുള്ള കത്തൻകെൽ അവർ വളരെക്കാലം ഒരു കത്തായി നിന്നുതു എൻ്റെ കററമല്ല.

സം. ക. എക്കിലും ടെവിൽ എത്ര മംഗളമായി നമ്മുടെ വിവാഹം നടന്നു, അതുപോലെ,

സം. സ്. ക്ഷേത്രങ്ങിൽവച്ചു നടന്നതുപോലെ ഇതു മംഗളമായി നടത്താൻ ഇടവയ്ക്കായില്ല! ഞാനാണ് അതു അതെല്ലം സമിച്ചതു് — എല്ലാം സമിച്ചതു്. അതിവേണെ അന്നേവിച്ചു നിന്റെ അക്കദാര എഴുന്നേര വികാരങ്ങളെ മുന്നോപ്പുട്ടുന്നതിരിക്കുവാൻ! ചല്ലനറിയാം നാം ഒള്ളേപ്പതം ഇതിനന്നുവികളാണെന്നും. പാണ്ഡിതെ ആരാധിക്കുന്ന അച്ഛന്റെ എടുക്കവികാരങ്ങൾ ഒരു ചല്ലൻ ആരാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അവനെ അഭിഷേകയില്ല. പറിഞ്ഞം പുതിയായാലുടെനു അവൻ നിശ്ചയിക്കുന്നിവസം അതു നടത്താൻ ഞാൻ തയ്യാറമാണു്.

സം. ക. ചല്ലന്റെ അച്ഛനെ ക്രിംഗതയെങ്കിലും?

സം. സ്. അതിനെന്തു്? വിവാഹം! അതു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു വിവാഹം ചെയ്യേണ്ട ഒള്ളേപ്പതം ക്രിയാംശു്. അതിന്റെ മുന്നോപ്പം, സുവർഖിപ്പം എല്ലാം അന്നേവിക്കുന്ന അവർ ഒള്ളേപ്പതം ക്രിയാംശു് തീരുമാനിക്കേണ്ടതു്. അതിൽ അച്ഛനും അമ്മയും ഒരുംപും പറയേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. പരസ്യം സ്നേഹിച്ചു് പരസ്യം, അറിഞ്ഞു്, അതിനുംശേഷം വേണം വിവാഹം നടക്കേണ്ടതു് എന്ന ഞാൻ എഴുപ്പുണ്ടില്ലോ അഭിപ്രായപ്പുട്ടുന്നതും അതുകൊണ്ടുതന്നുയാണു് പഠിഞ്ഞം തീരുതു ആർജാനരഹിതമായി അതുനടത്തണ്ടാണു്

നം. ക. പണ്ഡിതൻ “ക്ഷമക്കെട്ട്” ഇന്നും പിടി ക്രീഡപത്തിലാണ് എനിക്കെത്തം. അഫരെ വശ ആവശ്യത്തുവാൻ കൗൺസിൽ അവസാനക്കയും പു യോഗിക്കണം.

ന. സി. എൻറു ക്ഷമക്കെട്ട്. എൻറുതിനേട പറഞ്ഞാവത്രും കരംമാക്കുമോ അന്നത്തെ എൻറു ഫൈഡിവിലാക്കം എല്ലാം എനിക്കു് കുക്കുവാൻ കഴി യുന്നതുകൊണ്ടാണ് എത്രയും വേഗം ഇതു് നടത്തണമെന്നു് തോൻ ആത്രഹിക്കൊന്നതു്.

നം. ക. ക്ഷമിച്ചും, സഹിച്ചും അതിനു പരിചാരം കിട്ടം എന്നാണു് എൻറുവിശ്വസം.

നം. സി. എന്നാലും നാം അനുഭവിച്ച വേദിക റം ഒന്നാന്നായി പൂർണ്ണമായി അംഗീകാര നമ്മുടെ എക്കു സന്താനത്തിൽ പങ്കുംതകാട്ടക്കണ്ണമന്നാരണ്ണമോ എന്നാൽ ആയിക്കൊള്ളു.

ന. ക. എന്നാലും തോൻ പറഞ്ഞത്രു്. കുറിയണി നടത്തുവാൻ കൗൺസിലെമന്നാകാതു്. അതുവരെ വീബ ക്ഷമിച്ചുംകിക്കും.

നം. സി. കേരളാ! പലപ്പോഴിം സഹനയക്കാരി ആ ദരിദ്രിയമാണു്. പില്ലപ്പോറ്റം അതു് അസഹമനീയവും കം. എനിക്കു നല്ല കാംക്യളും, എന്ന സഹനയക്കാരി പരിശീലപ്പോച്ചുംപെട്ടതിയവാട്ടകൾക്കു് തോൻ ബന്ധ തന്ത്രിമായ കാലം! നമ്മുടെ നാടകത്തിനും പൂർണ്ണക്കം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നാകാലം! എൻറു ജീവിതംമഴുവൻ കുന്നായി അണ്ണപ്പോച്ചും ആ കാരാഗാജീപ്പിത്തകരാം! നഷ്ടപ്പോട്ടതിനേയും നഷ്ടപ്പോട്ടേം എന്ന സംശയ യിത്തിനാധാരം കുറ്റിക്കുവാനും ഓത്തു് ഓത്തു് ആയം അറിഞ്ഞെതെ കണ്ണ നീചുവാത്തുകൂവാ. എൻറു ഇ! അന്ന

കിന്നിങ്കിന്നം പിരുക്കമായിരുന്ന ഒരു നീരേശവും തൊൻ കാക്കിനില്ല. “ക്ഷുദ്രക്കോട്” എന്നു പേരുവെല്ലു വിളിച്ചുവും അമാത്മഞ്ജിൽ തൊൻ അ ഓ ക്ഷുദ്രാനൃത്തിയായിരുന്നു. ജീവിതത്തിലെ ഭയക്കു മായ പ്രവർത്തനമേറ്റു എൻ്റെ എപ്പുംകഴിവുകളും എ നീനേക്കുമായി അസ്സിച്ചു ഒരു നീരുഖമാനും അഭ്യമായി ജീവയക്കണ്ടതും. അതിനുംഡേഹം എത്രനാളുതെന്തുവാനും അഭ്യമായി ജീവയക്കണ്ടതും.

നാ. ക ആള്ളുന്നതു കത്തിലെ, ആഭ്യവുംകും! ഒരു ഉംഭൂഷ്യവും ക്രടാതെ തൊൻ അതു പലതവൻ വം ദിച്ചു “നീരുതമമിൽ പരിചിതരാണും. എങ്കിലും അപരിചിതരാണും”.

നാ. ല അതിന്റെ അത്മം പോക്കെട്ടു, അതിനുംഡേഹം എത്രകാര്യം കഴിഞ്ഞു, സംശയത്തിന്റെ നീ ശ്വില്ലുടെ അനേകമാസം സബ്യരിച്ചുസബ്യരിച്ചു് അ ഓ എൻ്റെ ആശയം പ്രകടപ്പിച്ചതും. അതിനുംഡേഹം എത്രല്ലോം നീരുതമമായി സന്ധിച്ചതും. വീണ്ടും കുംഭാവാസകംഡാം! അനുഓ എൻ്റെ കല വീണ്ടും മെം ടിട്ടുവാൻ തുടങ്ങിയിരുണ്ടു. പരുപ്പും കുംഭാവാസകംഡാം, കാഴ്ചാവാചകവും എഴുതുവാസിം അതു പാശ്ചാദാശക്കുടെ ഇടയിലുടെ എന്നുന്നുകൾ സാങ്കുത മാറ്റി മാറ്റുവാക്കുവാൻ ഇതു തുടർന്നു ഇല്ലായിരുന്നുവെ കുിൽ! ഇല്ലായിരുന്നുവെക്കിൽ!! നുന്നും കാരം വാക്കം ഇതു മുഖത്തുനാക്കുന്ന പ്രത്യാധികമാനന്തരാ റിയുവാനും ഇല്ലാനും എന്നു അതുവും വെദാജും അഭ്യത്വപടാവകന്മാരുടും അഭ്യവാശാം വെ ദിനയിൽ മുണ്ടിയ മുത്തു കുട്ടാട്ടും!...നുാൻ

മലിച്ചുകഴിഞ്ഞാവും, എൻ്റെ ക്ഷേത്രങ്ങളിനെപ്പറ്റി ഓ
ആര്യം സൗഖ്യം കേട്ടോ. ഒരുരാ ക്ഷേത്രക്കടം
ബാധം മുന്നോട്ടുവരുമ്പോൾ പാക്ഷി വന്ന് വും, എൻ്റെ എല്ല
അവികാരങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമായ പ്രതിയപ്പീ കേരളക്കാനാ
ഡി, എന്ന അതുപ്പും യോരു പിന്നുവും എഴുതുന്നു. അ
രുക്കാശാശ്വം വില്ലഭൈ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന വ്യസനിപ്പിക്കു
ക്കന്നതെന്നു തോന്ത് ശ്രദ്ധഗ്രഹിക്കുന്നതു”.

നാ. ക (കൈയ്യു് ദാക്കപ്പിടിപ്പുമത്തിക്കേണ്ടി) തോന്ത്, തോന്ത്...എൻ്റെ എല്ലാവികാരങ്ങളെ...വേ
ഡനക്കേളി...എപ്പാം സഹിച്ചു. സഹിച്ചു സ്ഥാപിക്കാൻ
കേൾ കായുന്നും എൻ്റെനാറിയിച്ചു ഇതു കൈക...ഈനു
ക്കുത്തപ്പോവു ശരഭത്ത് ഏറ്റത്ത്...ശാഖാങ്ങൾ പകർത്തു
കയാണോ...ഇരുപ്പോ! ലീഡയും ഇതു പാശാം ജീവി
തപ്പാതമേറ്റോ...വിശ്വാം, ഒരു വിവാഹം തന്റെ സമു
തിക്കമെന്നു തോന്ത് വിവാഹിപ്പിപ്പു

നാ. ല. അതു ഭയക്കരമായ രോവത്താം! എ
നീറിവിതംപോവു ഒരുമാസം കൊ ആ ആ അടിക്കു
ജീവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ ലൈ. ഒൺഡരുണ്ടു അവളുടെനു
ഞം...അവളെ പ്രസവിച്ചു...ഇതാണ! രഹാണ്ടക
ട്രിക്ക പിതാവായ ശ്രേഷ്ഠ ലീഡഭൈ വിധവയുംകൊണ്ടു -

നാ. ക ജീവിതം! ജീവിതം!!

നാ. ല എത്തുവേഗം എത്തു ജീവിതവകുഞ്ഞു തി
രിഞ്ഞു. രാജൻ വിശ്വാസത്തുവച്ചു!

നാ. ക അതെപ്പാം .....ജീവിതതെ വേദിക്കുടി
തീരിച്ചുതു.....

നാ. സ് [വൈസ്റ്റാനിസ് കരംപിടിച്ചുമത്തി] ആ
ജീവിതയകും വിജ്ഞം തിരിഞ്ഞു് വിജ്ഞം തിരിഞ്ഞു്
....എൻറെ ജീ!....വിവ ഫുസവയ്യും കിണ്ട്, ആ
ചുമനവത്തംനാം അടിയുണ്ട്. എങ്കിൽ ഒരാൾയ്യും
യു കിടന്ന്, അവളുടെ അഭ്യന്തര മരഗാവാത്തയും

നാ. കു തണ്ണപേരും വിതാന്നും പോലുകാണു
തെ.....ഹനിതാ

നാ. സ് മഹരാജ മഹാസമുദ്രത്തിന്റെ കരയി
ൽ വിവ നിൽക്കുന്നു.

നാ. കു ലീഖക്യ വിജ്ഞം ജീവിപ്പിച്ചതു് ചാറു
ഞാണു്

നാ. സ് എന്നിക്ക് ഉള്ളജീവനം നടക്കിയ സജ്ജി
വിനിത്വനാ ലീലയ്യും ഉള്ളജീവനം നല്കുന്നു.

(തൃക്കിക്കൊണ്ട്) എൻറെ ജീ! ജീവിതമാണിതു്, ജീ
വിതം. അതെന്നം എന്നെന്നും നിന്നെന്നും കാർക്കിക്ക
നാതാണു് “ജീ” എന്ന ദബ്ദം.

നാ. കു ഇതുവകുശാലല്ലുംമാണു് എംബ ക്രിട്ടത്തു
ഉച്ചപ്പുട്ടുന്നതു് ഇന യും ഇതാൽ ഒരു നിരായാഡണം
കൊരും ഇതശ്പൂശാ ദീംവ! ഗ്രൂപ്പും ശീവ!

നാ. സ് ഏറ്റവും ഏറ്റു നിരായുടെ നീർച്ചുഴി
കിലേക്ക് കൊണ്ടുപോം ചിന്ത കും. ലീംഡയപ്പറ്റി
കുക്കിഡോം നിന്നൊരും അതെ നീർച്ചുവിലേക്ക് കൊ
ണ്ടുപോകുന്ന ഇനു് ഫ്രോംിലും, ഇങ്ങപത്രവർഷം കഴി
ഞതു്, കാണാനിടവനു ഇതു നീർച്ചുവാവു് ജീകയേ അ
വയല്ലുംപോലെല്ലോ.

നാ. കു, അടിത അതെന്നു കയ്യപ്പുട്ടുന്നുണ്ടു്.

നാ. ന് ക്രൈസ്തവത്വാളി ഇവിടെ വരുന്നു പക്ഷം
സിന്ധിനിന്മിലുള്ള ഏതൊപ്പംമാണ്. അന്നു അത്യുഥായിരുന്നുവെള്ളും?

നാ. കു ഏകീകൃതം അച്ചുനാളി.

നാ. ന് അതുകൊണ്ടു മാർത്തുമാസം കഴിയെട്ട്.
അതുവരുന്ന നാം വകുത്തെന്നറിം കണ്ണു സമാപ്പേസിച്ചു വെള്ളിനക്കാത്രംകണ്ണം അവർ പരസ്യരാം സമാപ്പേസിക്കുന്നു

നാ. കു അതിനുശേഷം.....

നാ. ന് ആർദ്ദാടംററിതമായി അവരുടെ വിവാഹം നടക്കും.

നാ. കു ഏകജീവനം

നാ. ന് ആനന്ദത്തു നാശമുണ്ടാവു അവർ പരമായിനരുളി.

നാ. കു ഇതും ഒരു സാമ്പത്തികപ്രധാനമായി അപാരമായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ്. ചുറ്റുന്നു അച്ചുന്നു മഹാപ്രഭ.

നാ. ന് അതുകൊണ്ടുനാനു ചുറ്റാൻ ഇതു് ദേഹം മുക്കായി നടത്തും. നാം സപ്രതകാലിൽ നിങ്കൾക്കുംവേണ്ടി മാറ്റം അതുവും അമാസിച്ചു. അവരുടെ സ്ഥിതി അത്യുഥാണ്.

നാ. കു ഏകീകൃതം അഭ്യോഗം ഏതിക്കം.

നാ. ന് അദ്ദും നിരംഘ്യേടു അഭ്യന്തരക്കിൽ
ഇരുന്നുകൊണ്ടു് നാം കണ്ണ ഒരു സപ്പെന്നും. നാം നടത്തണമെന്നു സപ്പെന്നുംകണ്ണ രജിസ്ട്രർവിവരമുണ്ടും ലിംഗവും ചുറ്റുന്നംകൂടി നടത്തും. ശാഖക്കു മുന്താപിതാക്കണ്ണ ഇടു അവരും എത്തിച്ചു സപ്പെന്നതിനു് സന്തനും സ്ത്രീം ആവശ്യമുണ്ടും.

നാ. കു തൊൻ ഇന്ത്യാഖം അറിഞ്ഞ ഭാവം നടി
ക്കൊൻ ദോധനില്ല

നാ. ന് “ന ഗ്രൂപ്പമയുടെ നിങ്ങളുമനുബന്ധിന്”
ഒന്നും വരുത്താത്തു് എവർ ദേശഭരം സംസ്ഥാനം ഉള്ള
വർ.

നാ. കു അന്ന നമ്മുടെ സംശയാജിപ്പില്ല സ്വാത
ന്തരം ലും വ്യന്തിയും നമ്മുടെ സഹായപ്രസ്താവിപ്പില്ല
ആ മാറ്റതി...ലഭിച്ചവയായ അംബിക. അവരെ
കാണാവാൻ ഏറ്റവും കുറച്ചാതിയാക്കും. തൊൻ ദാദാജാ
ട്രിപ്പാവട്ട്.

നാ. ന് കേരളത്തി അടയ്ക്കുന്നതു ശ്രദ്ധാർ ആലീ. പോയിരുത്തും. എല്ലാം വിശദമായും പറയുകയാണു്
നില്ല.

നാ. കു അതു കാണുകൊണ്ട് തൊൻ ഒരു വാദ്യ കത്തിൽ
ഒഴുക്കും ചുമ്പും തുടരുന്നു. “ഡിണ്ടിം എസ്സെല്ലുടെ കുട്ടിംവു
ത്തിൽ വെള്ളു നക്കതും ഉണ്ടില്ല രിക്കാ” എന്നമാത്രം
എന്നു!

നാ. ന് മതി. അതുവരെ അകമ്പാടി ആ
വത്തില്ല പറയും. ആവരുന്നും അഭ്യരിയും സമാ
പ്രപാസ പ്രാഥ തുലാക മക്കളും സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു.

നാ. കു ആ കുട്ട! ആ ക്രാഡിയന്റെ അന്ന ആട്ടത്തു
ഭോഗം (ഒക്കമുടക്ക കുട്ടാണ്)

നാ. ന് എന്തിക്കല്ലൂടിരുന്ന തീവ്യ്

നാ. കു അതിന്റെ വിധിക്കത്തിലും എന്നും
സംഘാടം തന്നെ ആവട്ട

നാ. ന് ആ ഭാവവാസനവന്ന അന്ന നിന്നോട്
കണ്ണില്ല പക്ഷിപ്പാനും ഇന്ന ഓക്കാത തീരുമാനം

ചെയ്യാൻ തൊൻ സമുത്തിച്ചു ..വേണാ! എന്നോടു കൂടി
ന്തൃത്വി “ചക്രവർഷം” അതിലേ അന്ത്യംഗം അതി
നന്തരം നൽകം.

സം. കു. അല്ല അതു മഴച്ചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ കിട
ന്നതു്. തൊൻ ഉറങ്ങിപ്പായാ.....

സം. നീ ക്രൈസ്തവിപ്പിപ്പിൾ ഉറഞം. വായിച്ചു
കേരിപ്പിക്കാം.....

സം. കു (മുന്നഭാക്തി) അതാ വീഡി! ശാന്താ! ഏ
ക്കരിയിൽ ചെന്ന ശ്രദ്ധാമുഖവും കഴികി.....

സം. നീ എ ബിരു (ബോജി) ദാ! ജിയും ആ കു
ക്കരിയിൽ.....

സം. കു കിഴക്കേഞ്ചു അങ്ഗീമുഖഭാധി

സം. നീ സ്വിഡ്

സം. കു } വെള്ളിനക്ഷത്രാ ക്രണാമാധിനാ,
സംയകൻ }

സം. കു അതാ! അതാ! വീഡി കൈക്രമ്പണം.

സം. നീ അന്തുംപോലെ നേരുപാട്ടാ പരിശോശ്ന
നേരക്കമംതയിരുന്നോ.

സം. കു അവത്തനാ! മാ വെള്ളിനക്ഷത്രാ! എ
നേരായ പ്രകാശം നൃജി മഹാ നിന്തക്കാം. ലീല കു
നാനതോ തുംശേരാ! എന്നോടു വീഡി ക്രമ്പക്കയ്യാട.

[ഇതിവര്യം നടന്നമരജ്ഞനാ]

(കർട്ടും)

“കുല്യംബാടിനം”

സമയം— പക്ഷ് മുന്നമണി.

[രംഗം—കോവിലഭ്രതവീടിലെ വടക്കേശം ചാത്രജി
ക്കിടക്കുന്ന ഒരു മാവിനീൻ്റെ തന്ത്രാലിക്ക് റണ്ട് ഫുവാക്കുകളാർ
ഹരിക്കുന്നു. അലക്കിതേതച്ചു ഉട്ടപ്പും നേരുത്തും. നെററി
അിൽ കുളം വാഹിതേതച്ചുവിരിക്കുന്നു.

കയെ മല്ലവയന്നുകും കരുതിക്കു കയെ ടിന്റ് സിഗരൈറ്റ്
കായി പ്രവയരിച്ചു് ഔദ്യോഗമനപ്പിൽ ഓവക്കെ സമീപം
നിന്നുക്കുന്നു]

മല്ലവയന്നുകും— സിഗരൈറ്റ്, വല്ലിച്ചുല്ലാഡിരിക്കം
നൊമ്മൻ—വബിച്ചു; വബിയ ഉല്ലാം!

മല്ല— എന്നാവും ഓരോനും. [ടിന്റ് നീട്ടുനാ]
സദ്യ ഓരോപ്പാം എങ്ങാണെന്നായിരുന്നും? എല്ലാം...

രാജം— നാബുക്കുടം പ്രമാഥൻ! എങ്ങാണെന്നുകുണ്ടാം?

മല്ല—അംഗേരമന്ത്രിനും ഇന്തി വേദരു ടെപ്പുന്നവർ
വല്ലവഞ്ചം ഉഴണ്ണാം? ഇന്തി ഇതുവോലും സദ്യ കഴി
ക്കാണഽണാം?

രാജാ— ഇരുപ്പാഴിത്തുക്കാവള്ളു ഇതെല്ലാം എങ്ങാം
നെ സംശയിച്ചും? ഒരു നാല്ലുതുവരു അരിവച്ചു ചാണം
അംഗേര!

മല്ല— ഇന്നാവു ഒരു പതിനാറുപ്പാ അരി അ
അംഗേരപ്പും ദാജ്ജലും. വച്ചു. ഇന്ന് ഇവപെന്ത് നീംപെത്തര—
മുപ്പുത്തുവരുത്തുന്നുണ്ടാണിക്കുട്ടു എന്നുറ തന്ത്രിക്കു
ജോത്താ, അടുത്തുവരു സാധിച്ചുവുന്ന പ്രാണത്താൽ മതി

യല്ലോ.....അല്ലോ! തീരപ്പട്ടി നുംതന്തില്ലിയോ? [മറി വിൽക്കിനും തീരപ്പട്ടി, നുംതന്ത കൊച്ചക്കണ്ണ്]

നേനാ—എന്ന് ഇവിടെ ഇരിക്കുന്ന കുറച്ചു...

മല്ല—നേരും കൊരച്ചു വൈക്കില്ലോ! എന്ന മാത്രവിഷയും സങ്കടമില്ല.

നേനാ—അതെന്നുക്കു സാധാരണമല്ലോ? നമ്മൾ സാങ്ഘവനുംരും മറ്റാരാ അഞ്ചുണ്ണു?

നേനാ—എന്നാലും മുന്നമന്നി...

മല്ല—അതിനൊന്തു, നാലുമന്നിക്കു കൂപ്പിക്കിട്ടി കണ്ണിന്ത്യു വോട്ടുക്കണ്ണയിരിയാൽ മതി.

നേനാ—ഈ ദേഹൻകാലത്തു് ഇങ്ങനൊ നൗകയിൽ തന്റെ ദേഹക്കു് സ്ഥാപിച്ചു നബ്രു കൊച്ചക്കണ്ണമെന്ന് ദേഹത്തും വന്നല്ലോ?

മല്ല—(അല്ല മാനന്താട) മാത്രവിഷയവും ക്ഷമയിക്കാൻ പോയതു്? വല്ല, ഉദ്ദോഗസ്ഥനും മരൈ സ്ഥാപിച്ചു അഭ്യും ക്ഷമാന്ത്രിച്ചുതു് സ്ക്രിപ്പുലാഫീസ് റം, ദേഹനിംഗ് ആഫീസറം, അസീറ്റുകൾ പേജ്ജും ആ, ഇയ്ജി അജ്ഞുവാദവും, ഇൻസ്‌പെക്ടുരേമെന്റം എല്ലാം വരാമെന്ന് എപ്പോഴും പറഞ്ഞിവേം!

നേനാ—ഈ ദൃഢാശങ്ങൾ കുറഞ്ഞ മുപ്പതിൽ അധികം ആളുകളും ക്ഷമാന്ത്രിക്കുന്നതുല്ലോ?

മല്ല—നേരും പറാബാമല്ലോ തുളിം പട്ടിം എല്ലാം കടലാശം, തബി'സെജിഷ്നോനുതന്തനും കേട്ടിം സഹാ. കഴി'ന്തനുകാല്ലു കൊല്ലുതുവു വിരുദ്ധനും യാദാഡി ഒക്കെ മാത്രവിഷയുടെ ചൊമ്പുവും

നേനാ ഉദ്ദോഗസ്ഥനും അയ്മിലപ്പോയോ പിന്നെന്നു?

മല്ല—[ഇന്നാംട്ടുനോക്കി, വൊറിവത്താവാളിവ് മാക്കി ഒപ്പാക്കു ഒരു ഒഴാഫുന്നാട്] എന്നു! മുക്കാൻ തട്ടാ ഇരഞ്ഞാട്ട് വച്ചിട്ട് പോ. തന്യിയേലുഹവും മുട്ട് കാരണം ഒന്നു മുക്കാട്ടും!

(കൊച്ചുപ്പുവരും വരുമ്പുവും വൊറിവത്തും അവത്തും മുവിൽപ്പുവും)

മല്ല—[തട്ടാനിൽ ഓന്നാക്കി]. കംബിപ്പുകൾ ഇ സ്റ്റേ...എം, എടുത്തുകാണഡിവാ

ഒന്നാ—എന്നാംക്കു മുക്കാണ്ടാ.

മല്ല—(തട്ടാനിൽപ്പുവും) ഇതാ കംബിപ്പുകൾ ആവത്തെന്ന ഇതായും ഉണ്ട് കൈച്ചുപ്പും പൊരുഞ്ഞുള്ളി
(കൊച്ചുപ്പും പോകുന്ന)

ഒന്നാ—ഈതും നമ്മുടെ ധാട്ടിൽ കണ്ണിട്ട് എത്ര മാസമായി.

മല്ല—കണ്ണം! എന്തും ആസംഭവമും, മിനിയാനു മുണ്ടാക്കിനാ മംത്രപാശിയുടെ കയ്യിൽ ചീട്ടുതന്നേ. ഏ ഫോന്നാ ഇതു് കുടിയാണോ?

മല്ല—അവരുമല്ലോ ഇണ്ണായിതന്നുമ്പോ സദ്ദൈ യു് മംത്രപാശി ആജ്വിനെ അവരുടെ വിശേഷങ്ങാണെ അക്കണ്ണനു കണ്ടു.

മല്ല—(കുത്തത്തുമ്പാശി) സാറന്നാരുടെ അട്ടത്തും വന്ന വിശേഷവും. അവരുമല്ലോ വരാതിരിക്കുമോ?

ഒന്നാ—ഒന്നുമുന്തു ഇ പിടു ഭാരിപ്പുമുണ്ടു.

മല്ല—ഒന്നാം പോലിക്കാതെ അവിഞ്ഞാണുന്നേ. ഇക്കല്ലും ഇവിടുടെ ഉണ്ട്. രഞ്ജാജിരപ്പിനു ഒന്നും അംതിന്നും വഘ്യ ഉംഗ്രാഗ്രാമമുന്നേ മാളിക്കുറഞ്ഞിരാതിരിക്കുണ്ടു് അറബിയിൽ റിന്നുന്ന വിനാതു്

രണ്ട്-അവക്ഷി അതിനേറ്റ വിതം.

മല്ലു—അതെതാക്കെ പിന്നോ. ഒപ്പും അല്ലോ
വിതം വരും കൊണ്ടിഴപാക്കം.....
പിന്നോ ഈ തയ്യാറാക്കി കൂട്ടുവക്കിംഗം നേടിക്കൊണ്ട് വ
രുന്നോ.

രണ്ട്—ഒരു കുത കൈല്ലും കൊടുക്കാംവും അല്ലോയും?

മല്ലു—അതില്ലു, തിച്ച്. അതെതാക്കെ മാതൃ പിജി
അംഗീക്രോടു പറഞ്ഞു ശീഖരി

രണ്ട്—അംഗുത്തും വിത്തിക്കം.

മല്ലു—ചിലപ്പോറും അതിൽ കുടിവെന്നും പരു
അതുരു പിടിക്കുന്നോ? ഇവപുത്രില്ലും ദ്രോ ഒപ്പുംരും
ഇരുത്തിയതും? ഇപ്പും രാത്രിക്കുപ്പ് ദഹന അന്ത് ആജോ
നെ കാരഡുകുള്ളിവല്ലിങ്ങോ.... ഏതു വല്ല ഉദ്ധൃതം
സ്ഥം വന്നാബും ഇവിടെ.....

രണ്ട്—മാതൃപിജി റാല്ടുംതെ സാധിരുടും കൂടിക്കു,
പുതഞ്ചുട്ടുവാടും ആടു സാംഭരിയും?

മല്ലു—ഇരിക്കുന്നു നന്ദകില്ല നാല്ലാക്കണ്ണ വ
ന്തിക്കും ഇലവെവച്ചുംവച്ചും ഇരുണ്ടു വേംനോ?
കൈപരതിക്കുട....നടുവന്നാശാജുമാ... എംബംത്രും ദ
വിക്കവം.

(വുംഗംഡ ഒരു പുതഞ്ചു പ്രഭവണിക്കുന്നോ)

പുതഞ്ചു—തന്നുംനോ തന്നു! ഇന്തി അംഗുത്താ
ചീകപ്പുകവെ രേഖു! അടിയങ്ങളു്

മല്ലു—[തിരിഞ്ഞു നടുവന്നാശുംവാലു] അതു
ടാന്നതു! മാറിക്കുന്നോടും വീണാരിയതും. നന്ദരാക്കുന്നു
റിവിടെ ഇരിപ്പുംണ്ടു്. എംബും

പുത—നിങ്ങൾമുഖവും, തന്നു!

നോ-പറമ്പരാ കര ആളുകളുംണ്ണ്. സന്ധ്യ
ഡാക്ടം എല്ലും കൊടുത്തതീരുന്നു.

മല്ലു-ചൊറതേരാട്ടുക്കാൻ കുദേരും എന്ന അ
റിഞ്ഞു തുടാ. ഏടം! മാറിനില്ലോൻ.

പുല-എ കട മാത്രം തന്റെ ശല്ലിയോ അരു^o
ദേവനാനേ, ദത്വൻ

മല്ലു-നേരം ഉക്കണ്ണാ, മാറിനിനോ? അതു
നല്ലു.

പുല-മുന്നാമി തന്റെ മാറിക്കാടി കടിച്ചിട്ട്...നിക്കാ
അമേല തന്റെ! ഒരുണ്ടു് ഒരു മുച്ചാറി!

മല്ലു—ഒരുണ്ടു് മുഖിടെ എല്ലു് ചീരിക്കുവാ
പോയേണ്ണു്?

നോ—ഈ നിറക്കു പുഴജില അസ്തിത്വം ഇരി
ക്കുന്നു. പാവമാലവാ?

മല്ലു—ഒരണ്ടിനെ ഒരം കൊടുത്തംലന്തമില്ലെന്ന
അഭ്യർത്ഥന തിരിപ്പിടിക്കം അരു. [ചവാറീയോത്രു്]
മാത്രപാടിച്ചു വാട്ടി അനു പ്രൗഢാ ദോന്നാനേ. ഓം ര
ക്ഷണാം ചൊപ്പടരിം ദഹനത ദഹണ്ടതു ചുറ്റുന്ന കാ
രിം കാണിക്കുന്നു സാമ്പത്തിക വയം... (അപരക്കണ്ണ)

നോ—മാത്രപാടിച്ചു ഒരു സർവ്വവാദിക്കാണു്.

നോ—ശരം കാദവം! കണ്ണില്ല അ മട്ടകൾ
രണ്ണ—[വിരിച്ചു ചാണ്ണു്] ചൊല്ലുന്തെനു അ
ദ്ദുരം ബോക്കുമാക്കാറിനു മുട്ട നിൽക്കുന്നു.

നോ—ഈ മുട്ട ഒരു പരിപാതാനു ബോക്കുമാ
ക്കാറിൽ വിറ്റ തുടങ്ങിച്ചിട്ട് എത്ര കാലജായി!

രണ്ട്—എന്നു മുത്തപ്പുവയൻ! പുകയില വേ
ശ്രദ്ധ!

പുവ—(അനീവ സഹായിക്കാനായി) അടിയൻ.

രണ്ട്—എന്നു ഇങ്ങോട്ട് വരു. പുകയിലമാത്രം
മതിയേംഡി എല്ലാം ഉണ്ട്

പുവ—ഇങ്ങോടെട്ടിങ്ങത്തും മതിയേ...ഒന്നു
നെട്ടിനേബാളിലും.

രണ്ട്—ഈ ജണങ്ങളും വരുണ്ടും.

പുവ—തന്റെ കണ്ണടക്കാനോട്ടോടി അംഗീരും! തീണ്ണവേ
വിഴയും അവൻ ഇവിടെ വെച്ചേണ്ടു് നിന്നോള്ളാമെ.

രണ്ട്—നേങ്ങളും നാട്ടുകാരല്ലു. തീണ്ണവില്ല.

പുവ—എ തന്റെ അംഗീരോപാദ്യോഹി അടിയന്തര
ഞം എ തന്റെയേ പേടിയും.

രണ്ട്—പേടിക്കണം. ഏറായി. (മുരക്കണ്ണൽക്കു
സംശയം കരു എടുത്തു് ദേവന്റെ അഭികിവേഷ
കൊണ്ടുകൊട്ടുക്കുന്നു)

പുവ—അവിടെ വച്ചേല്ലു് കാറിയാട്ട തന്റും! അ
ടിയൻ എടുത്തുണ്ടാളിലും.

രണ്ട്—താഴെ വെച്ചേല്ലു. കയ്യിൽവാങ്ങുകയില്ല

രണ്ട്—(താഴെ വയ്ക്കുന്ന) എന്തു ചെയ്യും! മതം!
എ ചുരം!

(പുവയൻ അതെല്ലാം എടുക്കുന്ന)

പുവ—[പുകയില മണിപ്പുംബു്] അടിയൻ വട
ക്കം മതിയെ. തന്റും! കാവിക്കണ്ണ നാളി മരന്തന്റും!

രണ്ട്—തിന്നുകൊണ്ടിട്ടും. ഇപ്പും എന്തു വയ്ക്കുംബു്!

പുല-കിടങ്കിയെ കന്ന വിളിച്ചേട്ടോ തന്റോ
...എടി കുകേ! തുതും വാടി!

രണ്ടാ—[വീണ്ടും മാഞ്ചുവട്ടിൽ വന്നിരുന്നിട്ട്]
അതുരാ കക്കു?

പുല-ആടിയൻറെ മോൻ കിടങ്കിയൻറെ കിടം
തനിയാണോ! കുകു!

(കക്ക പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു, ശൈമംപോലെ കൂദാശവ
സ്ഥം. കഴുത്തിൽ പഴുക്കമാബ. എല്ലാ പരടായുംയാൽ
പലപ്പുമായ തലമട്ടി. മംഗളത്തു് ഒരു കീറ്റേന്താത്ത്. കക്കത്തിൽ മടക്കിവച്ചിട്ടുണ്ടു് ഒരു പട്ടിൽ)

കക്ക- (പുലയൻറൊസമിപ്പംവന്ന്) എന്നാണുചും?

പുല-തന്റോ തന്നതം. ഇതു മരണത്തും പഴുത
ഡേം പുട്ടു വരച്ചുാണി കൊട്ടിലിന്തുണ്ടുപോയിട്ടുവതചു
തനിന്നൊ എന്നോ! എന്തിക്കു നിക്കാരുമലബൻറെ മോക്കു!

കക്ക-ഈവിടിയന്നോ. (എല്ലാം വാങ്ങി പട്ടിലാണ്
വയ്ക്കുന്നു) എൻ അഡ്രൈ പോയി നിക്കും. ഇതു വഴി
യിൽ അച്ചുത്തിരിക്കേണ്ടോ. തന്റോക്കമാണ നടക്കിനു
വഴിയോ. ഇതുവാ പോലെ എന്തിന്നായിരുന്നോ?

പുല-അംഗ്രേ പോയി നിന്നോ. എന്തിവിടെ ഉ
ണ്ണേന്നുണ്ടോ. ഇംഗ്ലീഷ് പോറ്റേന്താന്ത് എടക്കുമോട്ടീ?

കക്ക-എൻറെ അച്ചും! ഒരു മാജുംഡാം ഇങ്ങനെ...
എത്ര പേരുംഡേവേരംവരു ഇട്ടോണുപോയെ...എന്നു
അച്ചുനിവിടിയന്നോ? [പോംവുന്നു]

നീനു-വയണ്ണുത്തുയായെന്നു പറഞ്ഞില്ലെല്ലും?

പുല-ആടിയന്നിവടക്കാനിങ്ങനുണ്ടോ. തന്റോ!
വയ്ക്കുംയി...

കൗ-ഖരന്മാർ

[പുലയൻ ഇരിക്കുന്ന]

പുല-ഖവിടത്തെ പല്പ്പുറും കൈ. മരിച്ചുപോയ
വല്പുറും. തന്റും മുന്നമാസത്തെ കുട്ടിലെ ഉള്ളി
യുഥം എതംടക്കിയപ്പും അല്ലിയോ തന്റും അല്ലി
പ്പുത്തി.....എൻ്റെ തന്റും ഇതുപോലെങ്ങ് തന്റും
നീ, എവിടെണ്ടും? തന്മുരാൻറെ രംജുത്തിലു മന്ത്രാൻ
മരിച്ചുപ്പും തേരുണ്ടും കരുപ്പും തീന്മാവായി തന്റും
മുന്ന ദശാംക്ഷിഡിത്തു തന്റും.

രണ്ടാ-അഭ്യുദ്ധം തേവപ്പുവയൻ കൊബിലകത്തെ
വെവക്കണ്ണരിനാടണം?

പുല-ശാടിയൻറെ തൃശ്ശൂടു കലോ മൊത്തലേ ഇ
വിടത്തെ അടിയാറു. ഇല്ലെ മാളിക ഇരിക്കുന്നതു
കണ്ണേരു തന്റും.

കൗ-ഉം മാളിക ഇരിക്കുന്നിടം.

പുല-ശാവടമേ ഇംഗ്ലാധിനാന്മാരുള്ള. ഇതുകഴഞ്ഞുനു
പറവെല്ലും തേവൻറെ കയ്യും കട്ടുപ്പരേമോ. എന്നു
ബു എ വല്പുറും പാവഞ്ഞു രഭവമാഞ്ഞിനു ത
ന്റും കണ്ണിട്ടുണ്ടും? കൈഴച്ചിലിച്ചുവന്നാപോവലും
ഇരുന്നു.

രണ്ടാ-നിവം എത്തുപറ കാണാം?

പുല-അഞ്ചിരപ്പും കൊമ്പമല്ലും തേവനംകുട്ടി
കത്തി എടുത്തു. ഇതെല്ലും ചെറും പറവുായിരുന്നു
തേവൻ കുട്ടി ദാജിക്കുത്തും. തന്റും കാട്ട് ചവട്ടി കെ
രഞ്ഞിതാനും.

കൗ-അഭ്യുദയം നിശ്ചാടക കുട്ടി പരിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ
യിരുന്ന അല്ലും?

പുല-കൈമള്ളി. ഒരു കിട്ടുന്നതായ്തും ഉട്ടുന്നതും അല്ലോ നടക്കിനെന്ന്. തന്റും വല്ലോ കഴിക്കുന്നും ദയവും ചെലവയിൽക്കും എക്കാട്ടഞ്ചിട്ടുള്ളത്. പോയി തന്റും അക്കാലം പോയില്ലോ. ദയവും വയസ്സും വേദവും എടുക്കുന്ന മേലാതായി.

മണം—പുലക്കൈമള്ളി എവിടെ?

പുല-കഴിഞ്ഞെക്കാല്ലുമാം ചന്തതു്. വയറെടു ക്കും ചുർമ്മിം.

മനം-എവിടെ താമസം?

പുല—അങ്കു കായവിന്നീരു കരെ. ഇല്ലക്കാണു നീ തെങ്ങു്. അങ്കെരുള്ളും ഇല്ലും നില്ലുന്ന കണ്ണിലും. തന്റും അവിടെയും കൊട്ടിവു്.

മണം—സ്വന്തം പറവ്യാജന്നാം?

പുല—എന്നീരു തന്റും എക്കുള്ളബജീനാംഗുണം? അടക്കിയൻ കത്തിപ്പുംക്കിയതും പറവ്യു്. അങ്കെങ്ങും അടക്കിയൻ വെച്ചുതും.

മനം—ഇരുള്ളും അവിടെതന്നെയല്ലു താമസം?

പുല—അടക്കിയൻ തേണ്ടാ കൈമള്ളുന്നും

(രഹം മുമ്പിലൂടെ കടന്നപോകുന്ന “വവ്രൂട്ടേഞ്ച് സമ്പ്രദായമാം ഇതു്. സമ്പ്രൂട്ടേഞ്ച്” പരിഷക്തായി പറഞ്ഞു നടന്ന മറയുന്ന)

മണം—അങ്കെന്നതാം?

പുല—കൈമള്ളു തന്റും എഴുതി മെച്ചിയു.

മനം—തവി അശ്വിമമോം?

പുല—അടക്കിയൻ പട്ടാഞ്ച് പറയ്യവാണോ പി നന്നാകൈമള്ളുന്നും.

രണ്ടാ—എന്തിനും?

പുല— എന്തിനും അതെതാക്കേപ്പറയുന്നു. തന്റും ക്ഷമമായും ഇന്ത ഒരു ചുജ്ഞതാഴ്ചയും മറ്റൊരും?

രണ്ടാ— കൊറള്ളു തെക്കാണോ.

പുല— അവിടെങ്ങും പെല്ലേയും തന്റും ക്ഷമമായും വേറും. എൻ്റെ തന്റും! അടിയൽക്കുറ കിടാതെൻ

രണ്ടാ— എത്ര മക്കളുണ്ട്.

പുല— മുന്നു കിടംതും ഒരു കിടംതും. മുന്നും ചതുറു. കെടാംപോളും എടുണ്ട്, അതുപോടെ. കൊച്ചിവി അടിയൽക്കുറ കുടയും.

രണ്ടാ— മക്കനോ?

പുല— എൻ്റെ തന്റും! അവനും കിടംതുംയും നിന്നുവക്കണ്ട കുക്കു.

രണ്ടാ— പ്രട്ടിയെതിൽ ചേരുന്നും?

പുല— [തൊണ്ണുകിടറി] എന്നും എന്നിക്കു സങ്കടമില്ലെന്നും എൻ്റെ തന്റും!

വന്നു— പിന്നെ!

പുല— തിരുവന്നെതാരത്തു എൻ്റെ തന്റും!

രണ്ടാ— ജയിവിലംണും?

പുല— ഇവിടേതെ കൊച്ചുതന്റും പറത്തിട്ടും അവൻ ഒരു വഴുക്കിം നെല്ലും, എൻ്റെ തന്റും! ഉതന്നീ ക്ഷായവിശ്വാസം അന്തും കൊണ്ടും പോധതാ! തന്റും നെല്ലും.

രണ്ടാ— കഴിഞ്ഞതെക്കാല്പുമായിരുന്നും?

പുല— അടിയൻ! രാത്രിവാഹിനാം നെല്ലും കട്ടുവിറ്റാം

തെന്ന് കിടാത്തകരിണ്ടോ! വഴുവേണ്ട എറ്റവും
എന്ന കല്പിച്ച കല്പിച്ച. കള്ളൻ വഴുവേണ്ടെങ്കെ
റി. കൊട്ടതേക്കു ഉത്തമം പറഞ്ഞു. അം മാതൃജീ
തന്മാനം ഒണ്ടായിരുന്നു. എൻ്റെ തന്മാ!
പോലീസുകാര പിടിച്ചു അ തന്മാൻ വേണ്ട
തിച്ചാടി നീന്തിപ്പോഡി

രണ്ടം-ഒക്കന്നെപ്പാവീസുകാരപിടിച്ചു.

പുഡ—(വിഞ്ഞി വിഞ്ഞിക്കരിത്തുകൊണ്ട്) ഒപ്പാനൊംടേ
തേ അവരു പിടിച്ചുകൊണ്ടപോയി ഇന്തു പോ
വെ ചതച്ചു.

നേന്ന—തവി അല്ലെങ്കിലും നേന്ന ചെയ്തിപ്പോ?

പുഡ—കൈകു വവ്യന്മാൻ വേണമംയിരുന്നു. അറിഞ്ഞെ
മട്ടു വച്ചില്ല. പോനൊംടേതെ! കള്ളിപ്പേഡം
രില്ലുംനേതുന്മാൻ! കെസിനു വിടിക്കണ്ണൻ തുട
അപാര വേണമെന്നു പറഞ്ഞു. എൻ്റെ തന്മാ!
സക്കാരിനു കള്ളില്ല തന്മാം, തുടു പറ നേല്ലു
തേവനെവിട്ടനോം പാവഞ്ഞു പറഞ്ഞോവെന്നു
കൊണ്ടി

നേന്ന—കെസിൽ ഇവരായും പ്രതികളുംയിരുന്നോ?

പുഡ—അവരുക്കുപ്പാംവേണ്ടി എൻ്റെ കിടാത്തന്നുംഎറ്റവും
രണ്ടാ—തുടു അപാരയുടെ കുറ്റും ധരഞ്ഞെതെന്നും

പുഡ—കെസിനു വിടിക്കണ്ണൻ! പോലീസുകൾക്ക്
കൊട്ടക്കണ്ണൻ.

നേന്ന—കൊട്ടുതെന്നും

പുഡ—തന്മാൻ കൊട്ടത്തു. തുടുടെ കൊട്ടക്കണ്ണ
നും തന്മാ! എന്നാട്ടം എൻ്റെ കിടാത്തനെ.

രണ്ട്-എന്നിട്ട്.

പുല—എൻറ തന്റു! ഒരു വർഷം ദിക്കില്ല.

രണ്ട്-ഒരു വർഷമാ?

പുല—തെളിയാതെ കെടന ഒരു മേരഷണങ്ങൾ സും അവന്റെ പേരിൽ! എല്ലാം ഈ കൊച്ചുന്തും ആ മാത്രമല്ല തന്ത്രം... എന്നിട്ട് എൻറ തന്ത്രം! കേസിനിടക്ക് അടിയൻറ പറമ്പും എഴുതിവരണ്ടില്ല

രണ്ട്-ഉള്ളമിതാം ആക്ഷിരോണ്ടിയാണോ ഈ നിയമം! ഇതായാൽ നിയമം!

രണ്ട്—എല്ലാം കാബേരൻ്റെ, കാബേരന്റെവണ്ണി

[കൈ വിഞ്ഞം ആചുവശിച്ചു]

കൈ—അതും! ഇന്തി ഇവിടെ നിക്ഷണം എന്നും. പൊറുത്തംട്ട് ഇന്ന് ചോദ് നാട്ടുക്കന്നില്ലെന്നും. നാ ഒരു വരുമ്പിട്ട് എല്ലാം വരാൻമാ?

പുല—എന്നും എൻറ മോചളി!

കൈ—ചോദ്!ല്ലെന്നും. നാഞ്ചി വന്നും രാഹരം കൂവിയാൻ അരി വശമിച്ചുമാണും...എല്ലാം കരണ്ടും ഒരു ചപംകവം?

പുല—എൻറ തന്ത്രം! കല്പുണ്ണം. ഏകാച്ചു യരംട്ടിടെ കല്പുണ്ണം. വയറു നേരായ ദൈപിടിച്ചും ദള്ളാമെന്നും...എൻറ തന്ത്രം! എഴു തീയതിയായി രേഖൻ കിട്ടിട്ടും.

കൈ—ഇന്നാനി നേരോം ചെവരു! പറം പറം അതും!

[പുലയൻ എഴുന്നേര് കണ്ണം]

രണ്ട്-അവിടെ നിയക്കു് ഇതെടുത്തും

[പഴ്സിൽനിന്നും അരക്കുപം എടുത്തു പുഖയെ നീറം സമീപം ചെല്ലുന്നു]

പുല-എന്നീറ തന്റേ! വല്ലടക്കുന്നും വന്ന തന്റേ ക്രൈസ്തവ് വാങ്ങിയോ.

രണ്ടാം-തന്നെ തന്റെ വല്ലടക്കാച്ചുകൾക്കും പുഖാം

[നീറം താഴെ വല്ലടക്കാച്ചുകൾക്കും പുഖാം]

പുല-[എടുത്താട്ട്] ക്രൈസ്തവിലും ക്രൈസ്തവിലും നീ...നാബചന്തും അച്ചുരു തന്നെന്നു. ഇതു മനീയ മോന്തീട്ട് പത്രായിരുന്നു!

ക്രൈസ്തവിലും ക്രൈസ്തവിലും പരയം?

(മാതൃപിജ്ഞ യിരതിയിൽ വരുന്നു)

മാതൃ-എടാ! ഈ മതപുഖയൻ വഴിനു മാറിനിരക്കുവെല്ലാം ഇല്ല? തന്മാറി അഞ്ചുനും ഇൻസ്റ്റേക്ട്രേഷൻ മവും ക്രൈസ്തവയും. മാറിനില്ലോ. തീണ്ണാതെ!

പുല-എന്നീറ കിടംതന്നുനു ഇടിച്ചു പോവിസുന്നുാം! എന്നീറ കിടംനുകൊടക്കും

[പോവിസും ഇൻസ്റ്റേക്ടർ മുഖാം പുരംക തന്മാറിയും, തന്മാറിയും അന്തരുളം ശരയിൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. മാതൃപിജ്ഞ അവയുടെ പുരാക ഓടിക്രൂട്ടുനു]

ഇൻസ്റ്റേക്ടർ-പുരാട്ടക്ക് ദയാദ എടുത്തിരുന്നുയെ, പുലയശരല്ലും അഭ്യന്തരം.

തന്മാറി— ഉഖാരവും! നാഞ്ചി വല്ല അഭിയോഗ രോറ കൊടുക്കിനും. ഇന്നും തിക്കണ്ണായ പരവുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഇൻ-അതാം തന്മാറിയുള്ളും കരെ ഏറെ എഴുകി കരം നീൽക്കമ്പനാല്ലും. പാവക്കുംകും വലിയ നീരും ആയിരിക്കും.

മാതൃ-ഉത്തരവ് നന്മില്ല. ഒപ്പറ അരിവെ
ക്കുന്ന എന്ന് കെട്ടാൽമതി! എല്ലാംകൂടിയുള്ളതുപോലെ

തവി-നാഴി കരച്ചു് രേഖനമികിട്ടും. ഏപ്പും
ഈ ചെയ്തിട്ടണ്ട്. നല്ല അരി എങ്ങിനെ കൊടുക്കണമീ

ഇൻ- (സുക്ഷിച്ചുനോക്കി) അതു നമ്മുടെ അ
പ്രതിയുടെ അപ്പുനല്ലിരോ?

പുര—(തവിനെയക്കണം) എൻ്റെ തന്ത്രംനേ!

തവി— എല്ലാക്കിം നാഴി, ഇന്നല്ല. നാഴി
അരി. പോയിൻ!

മാതൃ— (കൈകൈഞ്ച ദിണ്ടംതിരിക്കുവാൻ ആ
ജോപ്പിക്കുന്നു)

തവി— അതെ അതെ! വയല്ലോയദ്ദും വവിയ
കുത്തിയാണോ. മാതൃപിശേഷി! പ്രധമൻ സ്വീംഗ്രിലെട്ട്
ഇതു വച്ചിട്ടുണ്ടോ? കണ്ണുംഡംഡി.

ഇൻ— കും വേണ്ടുന്നോ.

തവി— കാണ്ണല്ലബിം ഉണ്ടല്ലോ. ഒരു വിശ
റി കൂടി എടുത്തുകൊഞ്ച വാദോ.

മാതൃ— ഉത്തരവ് [ബാടിമരയുന്ന]

തവി— ആ ഗരുഡി ചംതുക്കാരിക്ക ഒരു മുന്നു
ശ്രീംകൂടി. കേട്ടോ.

(ഇതുവരും നടന്ന മറയുന്ന)

പുരയും കുഴും അവൻ പോയ വഴി നോക്കി
നില്ലുന്ന. യുവാക്കുമായം എഴുന്നേല്ലെന്ന്]

(യവനിക)

വിവാഹം

(രംഗം—റിടയംകും സർജൻമേനവൻറെ മും. പുഡിവം. ഭക്തവൻറെ ഭാത്യം അംവിക ഓസ്റ്റന്മയം അം നിക്കുന്നു. പരോന്ന നാശ പിതാവിന്റെ ഏല്ലാച്ചും അപൂർവ്വത്വിച്ചേരുവിണ്ടും നേരുക്കുന്നു. സാധാരണവേണ്ടം. മകൾ സാരോജം ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന് തിരിയെയുവന്നു് പുഡിവത്തിലേക്കു കയറുന്നു. നവഞ്ചത്രം വന്നു നാംതോടും വളക്കുന്ന സൗംഖ്യം മാറ്റുവാനും. മിവം നിംബകായ ഒന്നു നീക്കിന്റെ നിലംനം. കരുതി പ്രസാദം.

(സമയം—സന്ധ്യാക്രിയയിൽ)

സരോജം—അമുഖം! അമഹൻ തിരിയെയു വന്നില്ലേ.

അമുഖം—ഈനി... (ചിന്തയിൽനിന്നും ഉണ്ടാക്കുന്നു) സരോജം! ഈ നേരത്തെ ദീപാരാധന കഴിഞ്ഞതാ?

സരോജം—ഈനു താമസിച്ചുണ്ടു കഴിഞ്ഞതു. ഈ നു് ഇയ്യും അലേഹത്തിന്റെ വക കളിക്കുമല്ലേ രംഗത്തിൽ ഈനു വലിയ വിശ്വേഷമാണു് നല്ല നംബസ്പരക്കുചുരിയുമണ്ണു്. ഈതു പ്രസാദം അമഹൻ

അമുഖം—ഇയ്യും അലേഹത്തിന്റെ വീടിവായിരിക്കും. വന്നില്ലേ. അമഹനു അംവിവത്തിൽ കണ്ണില്ലേ.

സരോജം—നേരഞ്ഞ അവർ രണ്ടുംകൂടി പോന്നവും നൊൻ വിഹംരിച്ചു. പ്രസാദം ഇവിടെ വെച്ചുകൊണ്ടു.

അമുഖം—നൊൻ തൊട്ടുകഴിഞ്ഞു. അതവിടെ വെച്ചുകൊണ്ടു കണ്ണേയ!

സരോജം—അമുഖം! ഈനു് അമഹനു വലിയ സന്നദ്ധം ചെണ്ണിലാണു്.

അമ്മ-നുംകി അതു സന്താഷ്ടതിനു വകരില്ല,
സദംജം!

സദം:— അമ്മയ്ക്ക് ഇത്തരിടെ തീരെ ഉത്സാഹ
മില്ല. എന്നോ രഹസ്യമുണ്ട്? അമെരി! ഞാൻ വിവാഹം
കഴിഞ്ഞാധൃതനെ പേരുകമെന്നും. വിചംഗിച്ചും
ഡോറി.

അമ്മ:— വിവരം! കണ്ണതു! നിന്നൊ ഓത്തല്ല.

സദം:— ഞാൻ പോകയില്ല അമ്മയെ വിട്ട
പേരവാൻ, ഏനിക്കു, പോവാൻ ദൈത്യത്വം വന്നൊക്കെം.
വരക്കി അന്തുനെ! ഇല്ല അമെരി! അക്കുന്നു അട്ടത്തു
നിന്നു പോകകയില്ല. ഏനിക്കെതോക്കിവരാൻ വരു.

അമ്മ:— ഇത് വിചംഗം എന്നൊ സന്താഷ്ടില്ലോ
തു ഒരു കാബുദ്ധംായിരുന്നു.....ഇന്നത്തെ ഭക്തി
നിൽ ബാബൻ വരുമെന്നും അക്കുന്നറിവു കിട്ടിക്കാണും.

സദം:- അനുവദത്തിൽ ഇന്നത്തല്ലെ സംസദം.
ആ പേര് പറഞ്ഞു ഇന്നു് എന്നൊ വിലയും, ഓൺവം
നിന്നൊ പരിഫസിച്ചു. ഇവ്വരി അഭ്രഹം ഇന്നത്തെ
രെ ദിവസത്തോരു് എത്ര പണം ചിവാംകമുണ്ടോ,

അമ്മ:— നിന്നു അന്തുണ്ടും, നിന്നു വേണ്ടി
വള്ളുന്ന പണം ചിവാംകമുണ്ടും ദിവസം അട്ടശാഖാം. ഒരു
ക്കിഖും കണ്ണതു!

സദം—ഇതുവള്ളുന്ന സന്താഷ്ടിക്കാണെന്നുണ്ടോ
മോ? യുഥം തീന്തു. മകൻ താരിയെ വരുന്നു. ഇന്നു
യും പോകണ്ടിവരികയില്ലെല്ലു. ജോവിയിൽനാണും
പിരിഞ്ഞുപോകകയല്ലേല്ലു.....മേജരായി എന്നുകു
ണ്ണു

ಇಂಥು — ಖರಳನ್ ಮೆಜೆಲ್ಲು ಕೆಲ್ಲಾವುಮಾತ್ರಂ. ಈ ಪಣ ಓಗ್ಯವರಂಗಾಣ್ ಸಮತ್ವಂಹಂಣ್. ಏಕ್ಕಿಲ್ಲಂ ಕಡತ!

ಸರ್ದೋ-ಇಂಥ್ಯಾದ ವಿಗ್ಗಾಂತ ಪಣ ವಿವಂಹಣೆ ಇಂಣ್ಣಂ. ಗಣಂವರಣೆಪೋಕಣಿಲ್ಲ. ವಿವಂಹಂಹ್ಲಿಟ್ಟುಂದಂ ನಡಣಂಹೆಗ್ನು. ಹ್ಲಷ್ಟುಹೊಬ್ಬುತ್ತೀರುತ್ತೆಂಬುಕೆಮೆಂಬೆ ವಿಣಿತ್ತಂ ಶಾವಯಿ ತೀಗ್ರಂಪೋಕಿಲ್ಲೆ ತಿರಿಯೆ. ಅಂದೇ ಈ ಹ್ತೆವಣೆರಿ ಪ್ಲಾನೆಲ್ಲುಂ ಸಹಾತಿಶ್ವಾಕಂಢಣಾತ್ತು. ಹ್ಲಾ ವಬ್ಬಿಯ ರಾಜಕ್ಷಣಾಷ್ಟುಂಣಂ ವೆಣಿಃ ಹ್ಲಾವಾಷ್ಟುಂ ಪಣ ವ್ಯಂಹ್ಲಿತಿರು ಚೆಲವಾರಕಣಿತ್ತಂ. ಏಗ್ಗಣ ಏಕೆಂರಿ ಶ್ರುತಿಕಾ ಒಳ್ಳಿಂಕಣ್ಣಿಯಾಕಳಿಕಾಂತ್ತಂ.

ಇಂಥು-ಇಲ್ಲ ಸಾಹಂಜಂ! ಅಂಥಣ ಜೀವಿಕಣಾತ್ತ ನಿಂತಿಕಣವೆಣಿ. ನಿಂಣೆರಿ ಜೀವಿತನ್ನಾವತಿಂದವೆಣಿ. ನಿಗ್ಗೆ ಈ ನಳ್ಳಿಗಿಲಾತ್ತಿ ಕೊಣಿಕಾವಣಾಕಣಾತ್ತಿಂದವೆಣಿ...

ಸರ್ದೋ-ಅತಿಗ್ರೀ ಅತ್ಯಂತಾಂತಣಾಷ್ಟುಂಣಂ ವೆಣಿಲ್ಲೆಂ ಚೆತ್ತಿರು ಲ್ಲಾರೆಹಿವಸಂ ತಾಮಸಾಕಣಾಕಣಾತ್ತೆಂಬೆ...ಅಂ ಇಂ! ಹ್ಲಾನ್ ಹ್ಲಾವಿಟ ವಣಿಣಿ ಅನ್ವಯಾರ್...

ಇಂಥು-ವಂತಿರಿಕಣಾಂತ್ತಂ. ಖರಳನ್ರಿಗ್ಗಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಖರಳನ್ರಿಗ್ಗಾದ್ದಿಲ್ಲ ನಣಣಾಂ ಸ್ಯಾಹಂ ಹ್ಲಾವಿಟಹ್ಲೆ! ಹ್ಲಾನ್ ಹ್ಲಾನಾವಣುಂ ತು ಅಣಿಯ ಸಪಪ್ಪಂಹ್ಲು ಕಣಣತ ಹ್ಲಾತ್ತು. ಏಕ್ಕಿಲ್ಲಂ..... ಸಾರ್ಥಂ?

ಸರ್ದೋ-ಅತಿರಣಾತ್ತೆ, ಏಕ್ಕಿಲ್ಲಂವಣಾಡಾಯಂ ಸ್ಯಾಹ ಪಾತ್ರ.....ವೆಣಿಣಾತ್ತೆ! ಹ್ಲಾನ್ ಉತ್ತಣಿಕಣಿಣಾಬ್ದರಣ ತಣಾಂ ವಿಣಿತ್ತಂ ಅಂವಾಲತಿವೆಹ್ಕ ಪೋವಣ್ಟು. ವೀವ ವಣಂ. ತಣಾಂ ಭಾಗವಿಣೆರಿ ವಿಕ್ರಿತ ಚೆಗ್ಗಾ ಈ ಮಿಶ್ಚುಂ

അമർ—അമരൻ വന്നു ചൊലിച്ചിട്ട്. ഉറക്കം ഇഴയ്യും പോകണാം. അമരൻ പോകാതിരിക്കുകയാണെന്നും. പതിവിവധികളം ക്ഷീണിമുണ്ടാക്കുന്നതോന്നി. ഇന്നു നടക്കാൻപോകണായിരുന്നു.

സദേശ—ഇന്നു പോകാതിരിക്കുമോ? അപ്പുണ്ട് ആട്ടക്കാരൻ നടത്തുന്ന വിശ്വാസം. പോരകിൽ അല്ല മഞ്ചിന്റെ പുതുനേവണ്ണി...അമുമേ, തൊന്തന്തരയോ വും, ഇവിടെ നിൽക്കുന്നീല്ല. വണ്ണി വരുന്ന സമയമായിട്ടുണ്ട്. നേരിട്ട് ഇങ്ങാട്ട് വാനക്കിഡബം?

അമർ—അപ്പും സന്ധ്യയ്ക്കുള്ളിട്ടുണ്ടോ വരുന്നതു? നി എല്ലാം അറിഞ്ഞുവച്ചിരിക്കുകയാണോ? തോൻ കാൽത്ത് പാതിരായ്ക്കുള്ളിട്ടുണ്ടോ കാഞ്ഞിരിക്കുമോ? എന്നാൽ രാവിലുടയ ഭാവൻ വരുകയുള്ള ഇങ്ങാട്ടും, സദേശം?

സദേശ—അമർക്കി. എന്തോ പറയാൻണെന്ത്. അമു അതു മാച്ചുവക്കുകയാണോ?....വേണ്ടം! എന്തിക്കും ഒരു ദിന ചോദ തന്നോക്കു. ഇന്നാമോ വരുന്നതുവരെ തോൻ കാഞ്ഞിരിക്കുന്നീല്ല. ആ പെട്ടും എന്നു പഠി മഹസിക്കുന്നായിരിക്കും ഇങ്ങാട്ട് ഉടനെ വരുന്നതു. യുഥത്തിലെ പരാക്രമങ്ങളും എഴുണ്ടാവും. അതു വായിച്ചു മട്ടത്തു. ഇന്നി വന്നാലും അതുതന്നു. ഇതുജും ആയിട്ടുണ്ടും ചാരിയിട്ടില്ല. മേജർ ആഞ്ഞപോലും. കുള്ളം! കുഴിഞ്ഞ അവധിക്കു വന്ന ശ്രീപാദം ഇന്നാട്ടിലെ ശ്രീക്കൈപ്പുറിപ്പുന്തല്ലും പറത്തുകൂട്ടിയതു. ഭീക്കൈപ്പാണോ, ദേശങ്കരിയില്ലും തുവരാണോ, ആധ്യാത്മഖ്രാണോ. കട്ടുക്കുണ്ട്

വളരുത്തിവാനറിക്കുടാത്തവരാണോ? അടിമതപൊപ്പിലും കിന്നവരാണോ? ഇതു കെട്ടാൽ, മരഹം ദുക്കികളുടെ അമമ-സത്രപ്പായുംവോടു നീ പരിഞ്ചിക്കുന്ന തെന്തിനോ.

സദോ—പരിഞ്ചിവമല്ലേമോ! ദേശ്യം! ദേശ്യം!

അമമ-വള്ളതായാലും, കണ്ണതെ! തൊൻ കുമ ചോഡിക്കുട്ട.

സദോ— എന്താണോ?, അഞ്ചുക്കു് എന്തേം വലിയ അസപാസമ്പ്രകാശം. അച്ചന്ന ഒന്നരെ മറിച്ചും.....പറയു അമേഡി! അല്ലെങ്കിൽ നാാം ഇങ്ങനെ മുറിക്കും. അച്ചനം.....പീനെ ചെട്ടാം... അമമക്കു് എന്നോട് ഇഷ്ടമില്ലേ...

അമമ: അതല്ലു, കണ്ണതെ! എന്ന വെഭനിപ്പിക്കുന്നതു്!

സദോ: അച്ചൈന്തപ്പററിയാണെങ്കിൽ! എന്നും അമേഡി! പറയണം.

അമമ: സംരംജം! നീ, അച്ചന്നും ഏക സന്താനം! നിന്നക്കുവേണ്ടി, നിശ്ചേര സ്വയഞ്ഞിന്നുവേണ്ടി.....തെങ്ങും.....

സദോ: തൊൻ അനുഭാവബു അച്ചനെ മുറിക്കുന്നില്ലേ: ശുശ്രാഷ്ട്രക്കുന്നില്ലേ.....

അമമ— നാനെന്ന നിന്നും അപ്പും മുറിക്കുന്ന തുപോബു...

സദോ— തൊൻ എന്നും അപ്പുംനില്ലെന്നു.

അമമ — എന്ന തൊനം അഭിമംഗലിച്ചിന്നു,

സഭോ— അഭിമാന കുറം ഉണ്ടോക്കത്തോ വിധം തെരഞ്ഞെടു ചെയ്യു അംഗമ!

അംഗമ— എന്ന തൊൻ പറവേതൊ? തൊൻ എ കൊപ്പറിയാണ് പറയുന്നതു?

സഭോ— എന്നാൽ അംഗ വല്ലതും ചെയ്യും.

അംഗമ— എന്നിക്കേ ഒരു ക്ഷേത്രം വളരെ വർഷങ്ങളും മുഴുവൻ ഒരു ദിവസം.

സഭോ— അംഗമ! അതു തൊൻ സാമ്പത്തികനില്ല. എന്നെന്ന് ചിന്താഗതി ഒന്ന് വേരുവാണ്. തൊൻ അംഗയുടെതു. അംഗന്റെതു നിങ്ങൾ മണിച്ചും കഴി എത്തല്ലോതെ.

അംഗമ— അതല്ല കാലാന്തര അംഗന്റെ കുറം, എന്നെന്നാം കിനക്കരിവുണ്ടോ.

സഭോ— ഈന്തി അതു ദേഹപ്പെടാനില്ല. എങ്കിലും, ക്ഷീണിക്കുമ്പോൾ തായിയാണ്. ഈ ക്ഷീണിപ്പം ധാരാത്രം ജോലിയും മനസ്സു കൊണ്ടാണ്, ദേഹം കൊണ്ടോ... ഈ ക്ഷീണി സ്ഥിതിയും പരിപ്പണ്ണം വിശ്രമത്തിൽ കഴിയുന്ന കാരം.....

അംഗമ— എങ്കിലും, അതു അവരുടെ കുടുംബത്തിൽ പാരമ്പര്യമായി...

സഭോ— എന്നെന്ന് അംഗേ! ഈതു ധാരമണ്ണ ക്ഷീണി, അംഗമ! അംഗൻ ഒരു നല്ല മാളിക്കുല്ലം യിരിക്കുന്നോ? അക്കുനിത്തേപ്പുറാറി നല്ല അറിവില്ലെ അംഗൻ അതാണെന്ന പറവേതു കെട്ടിട്ടില്ലെ.

അംഗമ— അംഗന്റു പറയുകയില്ല.

സഭോ— തോന്തരത്തിലെ മോൾഡിച്ചിക്കന്ന.

അമ്മ — അതു കൊണ്ടാണു തോൻ നിന്മാട്ട് പാരയുന്നതു!

സദോ — അമ്മ പറഞ്ഞാലെത്തു തോൻ വഴശ്ശേപസിക്കയില്ല. ഈ അട്ടതെ കാലങ്ങളിലെബ്ലേജിം, അക്കരു പാർപ്പിച്ചറാഷൻ വന്നിട്ടില്ല.

അമ്മ — നിന്മക്കാർമ്മയില്ല. നീ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല...നീ ഹോസ്റ്റലിൽ താമസിച്ചിരുന്ന സമയം! നിജീൽ ക്രൂട്ടരായി കാര്യജിൽ ദോക്കാതെയിരുന്ന ദിവസം ആ വിവരമറിഞ്ഞെപ്പാറം! അന്ന്, ഇരജിപ്പിൽ ഒരു വിമാനം തകർമ്മവെന്ന് പത്രത്തിൽ വാങ്ങിച്ചേപ്പാറം!

സദോ — ഓ! അന്ന ബാലൻ ചേട്ടും ഇരജിപ്പി വാങ്ങിയുന്നുണ്ടും.

അമ്മ — ബാലൻ ഉക്കാലംകി ആക്കീചെയ്യുന്ന എന്നറിഞ്ഞെപ്പാറം!

സദോ — നമ്മുടെ നംട്ടകാക്ക് ആ സ്ഥാനം സ്ഥിരമായി കൊട്ടക്കക്കയില്ല, അരുമാ!...

അമ്മ — ആ യുണിഫോറ്റെമുഖം പടം ഇവിടെ കിട്ടിയ ദിവസം?

സദോ — അന്നാജ്ഞാല്ലോന്നാൻ ഇൻറർമീഡിയിയറു ജയിച്ച വിവർം പത്രത്തിൽ വന്നതും...വബിയോരതിശയമാണുമെന്തെന്നും

അമ്മ — അംഗീരോ നീ അറിയാതെ എത്ര സദർജ്ജാരം!

സദോ — ഈ അട്ടതെ കാലത്തു്, അതിന്റെ ആവത്തനം, ഉണ്ണായില്ലെല്ലോ? ഇന്തി ഉണ്ണാക്കില്ല.

അമ്മ നോക്കിക്കൊള്ളു.

അമ്മ— ഇത് അട്ടത്തക്കവെള്ളും ഉണ്ണായി. നീ
അതും അറിഞ്ഞില്ല.

സരോ— ഇതയിടെയോ?

അമ്മ— അതെ, ക്രൈസ്തവത ദിനം. നിന്റെ
വിവരങ്ങൾക്കും അട്ടക്കമായി ഏറ്റുംചു പറഞ്ഞ
പ്പോം.....

സരോ— അക്കുന്തുക്ക സ്കൂളിലെമുമ്പേമെ!

അമ്മ— അതല്ല, ഞാൻ നിന്റെ വിവരങ്ങളെ
എത്തു സംസാരിച്ചപ്പോം!

സരോ— അമ്മയോ?

അമ്മ— അതെ, ഞാൻ നിന്റെ വിവരങ്ങളെ
എത്തുപ്പോം!

സരോ— ബാലൻ ചട്ടൻ....മരന്നുകഴിയു.....
അമ്മേ!

അമ്മ— ബാലൻറ വിവരമെല്ല.

സരോ— മറ്റായം വിവരം... ചെയ്യണമെന്ന്
ഞാൻ എത്തുക്കിട്ടില്ലോ.

അമ്മ— ബാലന്തല്ല, മറ്റായം തന്നെ വിവരം...
ചെയ്യണമെന്ന്.

സരോ— എന്നെ ആയം വിവരം... ചെയ്യാതെ
നോ.

അമ്മ— അതെ. പാടില്ല. എന്റെ സരോജത്തി
നെ എത്തായം വിവരം ചെയ്യുകും.

സരോ— അമ്മയുടെ സാദിപ്പംയം തന്നെയോ,
അമ്മേ, ഇതു. ബാലൻ ചട്ടൻ ചു.ന സ്കൂളിക്കി

എ. സ്നേഹിക്കില്ലേ. ഡാക്ടറായതുകൊണ്ട് എന്നെന്ന.

അമ്മ— സദോജം, ബാഖൻററ കററമല്ലു. അവ
നീ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടും ഓരോവ്യമായ ഒരു സന്ദർഭത്താണ്

സദോ— ചിന്ന... തൊന്ത് സ്നേഹിക്കില്ലെന്നു
അമ്മ സംശയിക്കുന്നോ.

അമ്മ— അതു ഏംശയോ..

സദോ: തൊന്ത് അമ്മയുടെ മകളുണ്ടു്. അമ്മ അ
മഹിന സ്നേഹിക്കുന്നിടത്തോളി, സ്നേഹിക്കുമെന്നു്...

അമ്മ:— സംശയമില്ലു. സദോജം!

സദോ:—പിന്നെ അമ്മ എന്നെന്ന തെററിഡിക്കു
ന്നതു്... നൊന്ത് ബാഖൻ ചേടുകെന എന്തെന്റെ കന്ത്രീയിക്കു:
അമുമു! നിങ്ങൾ രണ്ടാഴ്ചം എന്തെന്റെ അമ്മയും അക്കു
ഞം അനന്തരമിച്ചു പോഷിപ്പിച്ചു തെങ്ങളുടെ സ്നേഹം!

അമ്മ:—ക്കേതെത ഇംബോട്ടു മാറിനില്ലു. അതാം
ദോക്കു അതു പടം!

സദോ:— അതു തിത്തിയിവിഷിത്തു്! അതു് വവിക
പുണ്ടെന്റെ പടമല്ലു.

അമ്മ— അരതെ. അക്കുന്റെ, എന്തെന്റെ അക്കു
ന്റെ.

സദോ— വവികമഹിന കാണാംനീളു ഒംഗ്രേം എ
നിക്കുണ്ടായില്ലു.

അമ്മ— കണ്ണതി ഇംബോട്ടു മാറിനില്ലു! നിന്തെ
ഇന്നന്തിനു് ഒരു വർഷം ഇന്ത്യു്... അക്കുന്നം എഴും
റിയംഗിനും.

സദോ— അക്കുടെ അമ്മ എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ട
ണ്ണല്ലോ;

അമർ — സന്ദേശം? തോൻ അച്ചുക്കൻറെ ഒട്ടവില്
തോ മകളായിരുന്നു. മറ്റൊരു പേരും, മരിച്ചതിനു
ശേഷം, ജീവിച്ചു മകൾ!

സരഹാ — എന്തിക്കു വെച്ചിരാരെ അമർ തന്നില്ല.

അമർ — അങ്ങനെ നിന്നൊപ്പുംലെ ഞാൻ അച്ചു
ക്കൻറെ ഏകവാദത്വബന്ധാജനമായി അവക്കുണ്ടിച്ചു.

സന്ദേശാ — അച്ചുക്കൻറെ അമരാവനായിരുന്നു വദ്യ
ക്കൻ ശാല്പു, അമേരി! അമരയുടെ, അമരനാന ബാല്യക്കു
ം മുതലേ അറിയാംമായിരുന്നു.

അമർ — എൻ്റെ അച്ചുക്കാണു് നിന്റെ അച്ചു
ക്കൻറെ എല്ലാ അഭിവൃദ്ധിക്കും കുറഞ്ഞും. അനുരാജത്തെ
യച്ച പഠിപ്പിച്ചു, ഉള്ളഗം വാങ്ങിക്കൊടുത്തു്

സരഹാ: അമേരി! ബാലൻ ചെട്ടുനു ഇംഗ്രേസിൽ
അയച്ചതിനു് അമരൻ പാനം കൈചെടുത്തിട്ടു്. അഭ്യു.

അമർ: അതിനും തോൻ അനുകൂലിച്ചിട്ടല്ല....
കുറങ്കും? ഒട്ടവിൽ അമരവൻറെ മുഴുവൻ ആതംപവും
ആംപിച്ചുംക്കാഡി തെങ്ങളുടെ വിവാഹവും നിശ്ചയിച്ചു്.
അച്ചുക്കൻറെ രേഖം വക്കവച്ചില്ല. ഒക്കും.....
എത്തല്ലോ വിധാനിൽ! ദേഹം മുഴുവൻ ക്ഷുന്നമയച്ചു്

സന്ദേശാ — എൻ്റെ അച്ച മു അതുപൊലും പന്ന,
വാരിയെറിയില്ല...

അമർ — കുറത്തെ എ റം അഭിന്നാനിച്ചു സുഖം,
ജീച്ചു .. തെങ്ങാം പരംപരാത്മാവും സുഖം

സന്ദേശാ അമർ! ഒപ്പ്, ടു് നു സു ശ്രദ്ധിച്ചു
പരിചയവുംപൂജയതായിരുന്നു.

സന്ദേശാ - സംശയാം .. എന്നതുായ ക്ഷണം, എന്നതു

നോ! എന്തിനോ! കണ്ണതു! ആ വിവംഗവേദിയിൽ ഇത്
നാല്പും, എൻ്റെ അമരൻ്റെ ആ എഴുത്തുടിപ്പുക
റം കേരംക്കൊന്നായി എന്തിക്കു തോന്തി! അതു അടച്ച
ആണോ! ആ മംഗലപ്പുത്രം കൊടുക്കൊന്നതു തോൻ കണ്ടു.
അതു അമരൻ! കണ്ണതു വിവംഗവേദിയിൽനിന്നു, ഞ
അപം മനവറയിലേക്കു പോകുന്നതു കണ്ടു, തെങ്ങശ്ശൈ
അനന്തരഹിതുകൊണ്ടു, വാതിൽവരെ വന്ന എൻ്റെ
അമൃതൻ!

സദ്ഗാ—അമാമാശാത്താക്കണ വാത്രം ഭിവിത്യംവേദി?

അമാ—ആനദം മാത്രമായിത്തന്നു കണ്ണതു, അ
നോ! എൻ്റെ അമരൻ! മനാ ചന്ദ്രിയിൽവന്നു ദാനിമി
ഷം, നിന്റെ അമരാനാടൊന്നു് കട്ടിപ്പിൾ തോൻ ഇത്
നാല്പു. നാതിനുമുമ്പു് അമരൻ മുന്നാട്ടുക്കണ്ണി വിശ്വം.
എഴുപ്പുങ്ങന്നീനു. കണ്ണതു! ശാതായിത്തന്നു എൻ്റെ
വിവാഹം! ആ തെട്ടുക്കം, ഇന്നും എൻ്റെ എഴുപ്പം അ
റിയുനു. അമരൻ്റെ ജീവിതസ്പദ്ധനും തെങ്ങശ്ശൈടെ
ജീവിതാഡി കണ്ണതു! ശാന്തിനുടിയ ബഹുശതം ജനങ്ങ
ഭൂട്ട മുളപ്പുതീക്കു! ആ ലടിമിനാലവരാൺിൻ്റെ തെട്ട്
കണ്ഠം! കണ്ണതു! വിവംഗവിനും മരണവിനമനംയി മംഗിയ
ആ ദംഗം...

സദ്ഗാ—അമേര്യാ! എന്തായ ഉമരണാശമു ഇതു്.
തെങ്ങം വന്നായി ജീവിക്കൊന്നതു് അമരൻ കംബം. അ
അപനെ എൻ്റെ അമരൻ ജീവിതത്തിന്റെ ആനദം
അനബീക്കം.

അമാ—കണ്ണതു! നിന്റെ അമരൻ ജീവിക്കൊ
തിനു നീ അവിവംഗാത്തായിക്കഴിയുന്നും. നീ അവി
വശഗിതയായിക്കഴിയുന്നു.

സഭോ—അമേധ!

അമു—വള്ളരെ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുകണ്ട ദിവ ഒറ്റ
ഗം ഓർമ്മക്കിട്ടാതെ...എന്നെന്ന് കുറഞ്ഞെ! എന്തെന്ന്
അംഗീയാശം! നീ അത്രെന്ന് ജീവനംശോ! നിന്നെന്ന്
വിവാഹം! സഭരാജം! സഭരാജം! അന്നത്തെ വിവാഹം
വേണി! അയ്യോ!

സഭോ—അമു സമാധാനമായിട്ടുണ്ട്. വെള്ളതെ
മനസ്സു വേദനിപ്പിക്കാതെ.

(വാല്പുക്കാരൻ പ്രഖ്യാക്കണ)

വാല്പുക്കാരൻ—കുറഞ്ഞെമെ! മേജരേലൈഫം വന്ന,
വവിയ യജമാനനം കൂടിയിട്ടുണ്ട്. കൊച്ചുട്ടുകു സ്ഥൂല
നീനും രണ്ടെ ഇടങ്ങാട്ട് പോന്ന. ‘ഇനി എല്ലാവക്കി,
കൂടി അനുഭവിക്കിയി...

സഭോ—അമേധ! അതോ അന്തുനം.

അമു—സഭരാജം! സഭരാജം!

വാല്പു—കുറഞ്ഞെ കാപ്പിംഗ്രൂളുകെപണ്ട വരീച്ചും
ട്ടേ. ഒരു എന്നല്ലോ തജ്ജാറാക്കിട്ടുക്കാം. (പോകുന്ന)

സഭരാ—വാല്പു കാച്ചിക്കാണുകൊ എഴുന്നെ? അ
മു തോന്ത് അകത്തുപോയി (എന്ന് പുരാതനക്കു
നോക്കി മറയുന്ന)

(റിട്ടാർഡ് സർ അജന്റ, മേജർ ബാലന്റ പ്രഖ്യാക്കണ,
അംഗീകാരം സ്ഥാപിച്ചയായി നില്ക്കുന്ന)

മേജർ ..അമേധ! വള്ളരെ ക്ഷീണിച്ചുള്ളണം വരുന്ന
തു! കോപ്പിവന്നം. കന്നാനേരം കോപ്പി!

റിട്ട് സർ—അംഗീകാരം ബാലന്റ പഴമ അക്കലി.
കൂട്ടു! ഗൃഹ്യിക്കു കുന്നാൽ!

മേജർ-അരത്തുവക്ക ഇംഗ്ലീഷ് തലു....
പോട്ടു! എന്തിക്കും വേഗം പോകണം. അതാണെന്ന്
വക കളിൽ.

റിട്ട്—സംശയം വന്നില്ലോ! കണ്ണേരു! കണ്ണേരു!
ബാധൻ ഇരിക്കു സാവിടെ.

മേജർ—അമുക്കു് പരിശോധം! ഒരക്കം മിണ്ണംനി
ല്ല! ഇതു നാംകുടി നംടിൽ വന്നിട്ടു്!

അമു—ബാധാ. എല്ലും മറന്ന.

മേജർ—ആ കസ്റ്റതി എന്തിനും ഇൻറർ ഇയില്ലു്?

അമു—കദ്ദുപ്പി കൊണ്ടു് വരും! ഇരിക്ക സാവി
ടെ (പോകുന്ന)

റിട്ട്—ഈതാ തൊനിത്തൊക്കിഞ്ചതല്ലോ. ഇരിക്ക
ബാധാം അവിടെ

മേജർ—ഇരിക്കാം! ഒം ആ പട്ടം, കിംഗിയായി
രിക്കണില്ലോ? വബിയമ്മാവൻ തന്നെയുണ്ടെന്നു തോ
നം. ആ കുള്ളും നേജും. ആരംഭം പെയിന്റ്
ചെയ്യും.

റിട്ട്—ഈവിടെയും ആണല്ലോ! (പക്കണിഞ്ചേണ്ടു)
.....ഇരുപ്പോം!

(സംശയം പ്രാവശ്യിക്കുന്ന)

റിട്ട്—കാണുക! ബാധാനു നീ കണ്ണില്ലോ!...ബാധാ
....സംശയം!...നിങ്ങൾ! (രണ്ടുപെത്തുടങ്ങും മുവള്ളു്
മുജ്ജി ഉറപ്പുച്ചു്)

മേജ്—സംശയം!...എന്താ! അതാണോ...[പോട്ടു
നു് അട്ടജ്ഞത്വവന്നു് പരിശോധിക്കുന്നു്] സംശയം! ആ
തവ ചൗമ താങ്കിക്കൊള്ളി. [ഗാ.ആരുമുരുങ്കുവാച്ചുനാ]
ഞാംകു!

(അംഗവിക പ്രവേശിച്ച് കമ്മേഴ്സൽ സമീപി
ച്ച് അന്നപ്രജയാക്കന്ന)

സര്വോച്ചടാ!...[വിഞ്ഞി വിഞ്ഞിക്കുയുന്ന]

(മേഖൽ അന്നപ്രജയാക്കി നിവകുംളുത്തന്ന)

[കർട്ടണ്ട്]

ഇന്നലെ

കട്ടപാത്രങ്ങൾ

1. ഒന്ന് പട്ടാളക്കാർ.
2. മുഖൻ.
3. ഗർജിനി.

കുലം — ഇന്നലെ

സകയം : — ഇച്ചുകഴിഞ്ഞു

മംഗം : — ഇവിയൻ വാലാബാതു്.

പബ്ലിക്കേറോഫിലെ തെ കവല.

[ഒരു ദിവസം ഒരു പട്ടാളക്കാർ കവലയുടെ നടപടം ഒരു ഉത്തരവും പീഠത്തിൽ നില്ക്കുന്നു. രോധിക്കുന്നും ദീക്ഷാന നില്ക്കുന്നുത്]

കൊമൻ — [നിഷ്പയണാവാനിൽ തലയാളിക്കൊണ്ടു്] ഇന്നാല്ലെങ്കിൽ നാജീ ഈ അഗ്രാ പദ്ധതം പൊട്ടും ഇരുക്കുന്ന സഹിക്കാവുന്ന നിയമമല്ല അങ്കം! അങ്കം!

കൊമൻ — ഇഴംതു അപാകിവാൻ ഇപ്പോൾപും അവർ ഇതിലെ നടപടികളാണ്. നിന്മം പാബിക്കേണ്ണു ദാഡിത്തു സമാധാനം ചെയ്യണം

കൊമൻ — നിയമം! സക്കാരാനം! രാക്ഷസന്നിഗ്രഹം ആഗതാ ശോകടിരത്തിലെ. ഏറ്റവികൾ ഈ ജോവി വേണ്ടം. ഇതിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന ശുദ്ധായവും ചേരണം.

കൊമൻ — ഒരണ്ണാധികാരിക്കുള്ള ദിവസം. ധിക്കാരം പാഠിപ്പു. എന്തില്ലേ? ഈ നിശ്ചന്തയവും

* കുംഖിന്തു രാർധവനാട്ടും എല്ലും പട്ടികളിൽ യില്ല.

നോമൻ എന്ന് ശ്രീന് നിങ്ങൾക്കു തോന്നും പതിനേഴുക്കൊല്ലുകായി എന്നിങ്കിൽ സർവീസ്. മനഷ്യർ എല്ലു മാത്രം വളരെ ദ്രശ്യമാണ് എങ്കിക്കറിയാം. ഒരു കു ചിറകട്ടി മഹാല്പള്ളിയം നിരത്താനൊക്കേമോ?

ഡാക്കാ - അവർ നിത്രും അതിവും വലിയ പ്രക്ഷയ വും അവർ നിത്രും. പോവിസില്ലെ. പട്ടാളമില്ലെ. വെടിവച്ചു് വിത്തിയ ജനങ്ങളുടെ മീതെങ്കിയല്ലെ അ മുഹം വണ്ണിഞ്ഞടിച്ചുപായതു്. ബയനറുക്കണ്ണു് ശവം കൂതിമാറിയിട്ടുകൊണ്ടല്ലെ നമ്മൾ പദ്ധതി നടത്തിയതു? അധികാരണത്തിന്റെ മുവിൽ തല കൂടി കണ്ണം, എന്തിന്റെല്ലും കുടാതെ അന്തിരിക്കണം.

നോ - ഇത് ഫവാലിസും പട്ടാളവും എല്ലും തിരി തത്തുനിന്ന് വെടിവയ്ക്കുന്ന കുലാം വയനം. നമുക്കുന്ന നോ കാണാം. മനഷ്യനെ മുഴിഞ്ഞുകൊള്ളുന്ന അധികാരണത്തു് നിങ്ങളിൽനാം തോന്നും എത്രത്രുപോകം

രണ്ടാ - അധികാരിക്കും, ഉദ്ഘാഗസ്ഥമാരെ ഉ പദ്ധതിച്ചാൽ ഇത്തലു ഇതിന്റെ പദ്ധതി. ജീവനേരെ തെലി ഉറക്കാൻ ആർധവരില്ലല്ലോ എന്നാണ് എ നീന്റെ സമാധാനം അതാ ഒരു വുലന്റല്ലെ വയനാതു്.

നോ - തൊൻ അരജണംടു കൊംക്കുകയില്ലെ. ഇന്ന് എഴുപത്തേമൂന്നാമത്തെ അരുളാണ് അതു്. സ്റ്റേഫിതം കൂളിടച്ചു കളിയു.

* ധാതുക്കാർ പാന്തുക്കും പേരലെ വഴിയിൽ കുടി കരന്ന കിടന്ന് മുഴിത്തുപോക്കണമെന്ന നിശ്ചി

രണ്ട്-ശൈലിം പോത്രനാ വയ്ക്കിം. പരമേഷ്ഠി ന
മെ സുക്ഷ്മിക്കവാൻ സി. എൽ. ഡി. എന്തിക്കു ശൈലി
എന്തിവാൻ വയ്ക്കി.

(തവചക്കട്ടം കീറിപ്പറിഞ്ഞ ഉച്ചപ്പം കള്ളിൽ ദീർ
ഖഭണ്ഡം ധാരിച്ച ഒരു വുഡൻ റോഡിൽക്കൂടി സംഖ
ധാനം നടന്ന വര്ഷനാ)

രണ്ട്—പാരവ! നടക്കാൻ ശക്തിയില്ല

രണ്ട്—എന്നാൽ ഇഴിയുകതന്നെ അവണം. അ
ഡ്രോ! കമരംഡി വര്ഷനാ സമയമായി. ഫേയ്! നി
ക്കുന്നു.

രണ്ട്—സ്നേഹിതാ! മനഷ്യരത്പം! മനഷ്യരത്പം!

രണ്ട്—നിയമം! നിയമം! ഫേയ്. ഇതു കവല
കടക്കണമെങ്കിൽ ഉറം! മട്ടകത്തി...പോരാ...പോരാ.
ഉറം! നില്ലു അവിടെ.

(വുഡൻ ധക്കച്ചു ചുറും നേരക്കണം)

രണ്ട്—ഇതു ഭ്രമിപോവും കത്തിയെരിയു.

രണ്ട്—മുട്ടിൽക്കണ്ണി ഇഴിഞ്ഞു ഇപ്പറം കടന്നകൊ
ഞ്ചി. മടിക്കണ്ണാ, അല്ലെങ്കിൽ തിരിയെ പോകാം.

വുഡൻ-(വിറച്ചു) ഉചായതെ! നടക്കാൻ ശക്തി
യില്ല. ഇവിടം കടന്നാൽ മുന്നു നാഴിക നടപ്പിനു ലം
ഡമണ്ണം.

രണ്ട്—ഇഴിഞ്ഞുതന്നെ പോകണം. അഡ്രോ
കീൽ തിരിയെ ചുരുക്കാട്ടു ഉറം. സംശയിക്കണം.
(നേരക്കേട്ടക്കണം) ഇതു കണ്ണാ

വുഡൻ—മഹത്തു! തൊൻ അനിച്ച ഭേദമാണും ഇ
തു! തൊൻകൂടി വേലാവയ്ക്കാക്കിയ വഴിയാണും.
ഇതു രണ്ടു കാബക്കിം ഇംഗ്ലേഷൻ തന്നതുമാണും.

രണ്ട്—ഹൈസ്കൂളുകൾക്കുന്നതാം എന്തോടു പ്രശ്നം മതി. ഹൈസ്കൂളുകൾക്കുന്നതോടു?

മുഖ്യൻ—നാബല്ല കംഗാർഡ് തൊൻ ജീവിച്ചിരിക്കും സ്കൂളിലും അപ്പോൾ ഒരു കുട്ടിയിൽ; എന്നെന്നു ജീവിച്ചിരിക്കും. സാമ്പത്തിക വിദ്യാഭ്യാസം വഴിയിൽ വഴിയേറ്റുന്നില്ല. മുന്നാലും ദുരുത്തു നാഴിക നടന്നാലും വഴിയേറ്റുന്നില്ല ..കാർഡ് മുഖ്യകൗൺസിൽ. (തിരിയെ പുരോഗം നടക്കിനാം) നിങ്ങളും മുഖ്യ രാജ്യത്തു ജീവിച്ചിരിക്കുവരാണെന്നോ.

രണ്ട്—മുംബൈ കെർഡ്. വെവ്വേറുന്ന കെട്ടുകൊള്ളുകയാണ്. തെണ്ടി നടന്നാലും മുഖ്യ ജോലി...

രണ്ട്—നിഃവിധിയിൽ പരിഹാരം. ഒരു കെട്ടുകൊള്ളുന്നതിനും അതുകൊണ്ട് അനുഭവം ഉണ്ടാക്കിയാണ് കൊട്ടം.

രണ്ട്—സ്കൂളിൽ അതുകൊണ്ട് അനുഭവം ഉണ്ടാക്കിയാണ് വുഡൻ അഭിമാനി. അംഗ്രേഷ്! അഭിമാനി സ്കൂളിയാണ് നേരുക്കു.

രണ്ട്—[മുംബൈ കോക്സി] കാരണ ആരക്കു ദേഹി പിടിച്ചു പാവം!

(ഗ്രാംലിയായ ഒരു സ്കൂളിൽ ഏതിൽവരുത്തുകൊണ്ടു മരം നടന്ന വയനാം.)

രണ്ട്—അംഗ്രേഷ്! നമ്മുടെ അഭിമാൻ മരിച്ചു...ഈ നാലു കുട്ടികൾ പെട്ടിപ്പാറ്റിയാണ് മരിച്ചു മുഖം പുറപ്പാരാ! അംഗ്രേഷ്യൻ്റെ വിധിവാഴ്സ്കൂളിൽ നാലു. തൊൻ പോകിനാം. സ്കൂളിൽ.

രണ്ട്—ഇന്ത്യൻ സ്കൂളി റിട്ടുവായിക്സ്കൂളിയതുകൊണ്ടു മേജറിന്റെ ബെട്ടിക്കുവരും. മുഖം പുറപ്പാരിനാം...വെറുതും; നിൽക്കു [സ്കൂളി കവചയിൽ ഒരു പിള്ളിനാം.]

രണ്ട്—സ്കൂളിൽ അപ്പോൾ മുഖം പുറപ്പാരിക്കും

ഡാക്ടർ നിങ്ങൾ സംഘരണപിക്കുന്നതു്. പാവം റഫ്ലിനാ വിധിവ.

ശ്രീ— എന്നെങ്ങനെഞ്ചു നിങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിക്കും. യെഹു് സ്നീച്യ! കവല കടന്ന കടയിലേക്കു പോവണ്ടോനോ.

സ്നീ! — ഉടയവരെ! അഭ്യർത്ഥി.

കൗൺസിൽ മന്ദിരത്തിൽ വരുന്നോ? പട്ടംമുറിയും നിന്നും പിരിച്ചുവിടോ?

ശ്രീ— വിശ്വേഷണമാം ചോദിക്കണമെങ്കിലും സ്ഥാപം ഇതല്ല.

സ്നീ— ഇന്നു ഒരുത്തിയിലാത്ത വണ്ണിക്കു വരും. നാഡി കൊല്ലും ആടി ഉടയവരേഃ ഇത്രപേരും കൈവെച്ചിരില്ല. അന്താഴത്താണ് സാമാന്യം വാങ്ങണ്ടു കടയിലേക്കു പോകണം ഉടയവരെ.

ശ്രീ— കമ്മകളുണ്ടോ കുറിക്കണമെന്നോ. മട്ടിൽക്കു തനി ഇഴിത്തു നീന്തി മുങ്ങേണ്ട പോരാളം.

സ്നീ— ഉടയവരെ! തൊന്തം... ഇതു വയറും വലിച്ചുകൊണ്ടോ?

ശ്രീ— ഇഴിയണം ഇഴിയണം നിയമമാണു്. നിയമം, ഇതു കിംഭും? (തോക്കുട്ടിക്കുന്നു)

കൗൺസിൽ — നിങ്ങൾ എന്തും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കും. തൊൻ പോകുന്ന രാത്രിസന്നം...

ശ്രീ— തൊന്തല്ലെ നിയമം നിർക്കിച്ചുവരും. മേഘിയെ മടക്കുണ്ടോ ഹും.

സ്നീ— എന്നും മകൾ നാഡി വർഷകാലി പുറം ചുജ്ഞുണ്ടോ. മഹായുദ്ധ നാിയും. ഉടച്ചവാഴ! ആദ്യമായി

വയന ടിവസം,നാല്ലെ അവൻ തനിക്കു പോയി സം മാനങ്ങൾ വാഴപിക്കൊള്ളും എൻ്റെ കണ്ണിനു വേണി!

രണ്ട്— ആ വയറും വലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മകൻ യേബള്ളും കൊട്ടക്കുന്നവരുണ്ടാക്കിയ നിയമമുണ്ട്. ആ വയറും വലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നും.

ഒന്ന്— ഫ്രോമി! (തിരിഞ്ഞതു് മരിക്കുന്നുക്കു് പോകുന്ന)

സ്നീ— യുഡിം ചെയ്യുവെൻ്റെ അമ്മയുണ്ടു്. ഉടയ വരെ! അമ്മപെറരു ഉടയവരെ;

ഒന്ന്— കടയിൽ പോകരുംാം അവിടം കടനു ഇംഗ്ലീഷ് പോരുന്നുമോ? മകൻ സ്വഭാവി ക്കുണ്ണം കൊട്ടക്കുന്നുംാം ഹും! വെരുതെ ഇംഗ്ലീഷ് തോക്കു് ചെലവും കിട്ടുന്നതെത.

സ്നീ— യുഡിംസവാം. അതിന്റെ പ്രതിഫലവും എൻ്റെ കണ്ണിനുവെണ്ടി, ഉടയവരെ! തോൻ ഇംഗ്ലീഷും ഇംഗ്ലീഷി മുഴുവൻ ഇംഗ്ലീഷും! ഇംഗ്ലീഷും വയാറിൽ കിടക്കുന്ന ശിശു ആ വെള്ള അരാധയാം. അവൻ വള്ളുവേംഡി ഇതിനുപകരം ദഹിക്കും. അവൻ അപ്പുന്ന വെചിവ്രൂഡകാന്തിനു പകരം ദഹിച്ചുവകാളും. തോൻ ഇംഗ്ലീഷും. ഇംഗ്ലീഷി മുഴുവൻ ഇംഗ്ലീഷും. കുട്ടി, മഹാ കുട്ടി! ദേവി! ഇംഗ്ലീഷും വയാറിൽ കിടക്കുന്ന ശിശു ഇതി യാം. • ദേവി! മഹാകുട്ടി!

[സ്നീ മട്ടിയുള്ളി ഇംഗ്ലീഷും ഇംഗ്ലീഷും മരിക്കുന്നു]

ഇന്ന്

കട്ടാപാത്രസദി

- 1 പട്ടാളക്കാരൻ
- 2 അധ്യക്ഷൻ
- 3 ഡാക്ടർ
- 4 യുറോപ്യൻ നഴ്സ്

കാലം:— ഇന്ന്

സമയം:— സന്ധി

രംഗം:— കല്ലടിപ്പട്ടണത്തിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശ
ആര്ഥിക ദൈ പട്ടാളക്കാരും

(പട്ടാളക്കരുത്തിലുണ്ട് തെളുപ്പത്തിലെ ഭാവുകൾ
കൂടി ഒരുമാവുന്നു. ഒരുംവരുമാജീ എഡന്റുക്കും ഒരു
കിരുക്കിവച്ചിട്ടുണ്ട്. മെത്തയും തലകിമായുംവിരിച്ചി
ട്ടണ്ണ കൈ കട്ടിക്കും. ഭാവുക്കും ഭവിഷ്യിക്കും സമീപം
(Blood Bank) വീഴ്ക്കുംവാക്ക് എന്ന് എഴുതിക്കിട്ടണ്ണ
കൈ ബോർഡ് തുകിതിരിക്കുന്നു. രക്തം എടുക്കുന്നതിനു
ഒരു ഉപകരണങ്ങൾ ഭവിഷ്യിക്കും കൈ തെരുതു വച്ചിട്ടുണ്ട്
പട്ടാളവേദനത്തിൽ കാളിം വേദനമഴിച്ച് സംശയം വേ
ഖത്തിൽ വേരാരാളിം.)

പട്ടാള-ഫോട്ടിക്കാനാനമില്ല. നിബന്ധങ്ങൾ നില്ല
അതുംബന്നുമണ്ട്. നാലുത്തണ്ട് രക്തത്തിൽ ശ്രൂട്ടത്തിൽ
എടുക്കുകയില്ലായിരിക്കും. തൊൻ സഹിച്ചുള്ളൂടി

അനുന്ന്-ഇന്നാലെങ്തെന്നും സംഭവം കണ്ണത്തിനുശേഷം
എന്നുന്ന ചക്ഷ കട്ടഞ്ഞുകയാണെന്ന് എന്നുക്കണ്ണിലും എന്നു
നൊരോഗ്രമ്മാജീ യാളിയിനുനു നമ്മുടെ നാശിക്കും. അതു
യാം രക്തം കുടുക്കുന്നത്തിനുശേഷം ഒരു മണിക്രൂർ ജീ
വിച്ചിത്രനോടി അതു കണ്ണ താനുശേഷം എന്നുന്ന നി
ന്മാപാശ സുവാക്കു് വീണ്ടും വന്നു.

പട്ടം—എത്തു സുവക്ഷണി^o.

അന്നുക്ക്—പാൽപിററേഷൻ എന്ന ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയും. ശ്രീസംഖിട്ടൻ മേഖലയും. എല്ലുമിന്തം നാം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതുമോതുമല്ല പട്ടാളത്തിൽവു ന്നും.

പട്ടാള—പാൽപിററേഷൻ അതു യലിക സുവക്ഷണിക്കാണോ. ഡാക്ടർ വരൈന്തൊടം പറഞ്ഞതുന്തു മതി. പരിശോധന കഴിഞ്ഞതു രക്തം ഏടുക്കണം.

അന്നുക്ക്—നൗമില്ല. നൗവുംരാട്ട് ഒമ്പാടിക്കാൻ വല്ലവകുക്കാണോ. നാം വെറ്റം നാട്ടുകാർ. കഴിതക്കാം മുമ്പെട്ടുവോന്തു ചീറ്റുവരു.

പട്ടാള—ഇല്ല. ഇന്നലുംതന്ത്ര ഡാക്ടരാഞ്ജക്കിൽ ദയക്കുടാണണ്ട്. അധികാരി ചീതുയാക്കണമെന്തു മഴിവും പുതിയതായിവന്ന നഴ്സാണോ. ഇതുപോലെങ്ങനെ സുഖാം വന്നിട്ടില്ലെന്നാണോ എന്നിക്കും തേണ്ടുന്നതും.

അന്നുക്ക്—സുക്കാച്ചിയുണ്ടെന്നകിൽ നാഡിക്കാം മഹിശകയില്ലായിരുന്നു.

പട്ടാ—ശരിമാണോ. ഒരു മിനിട്ട് കുട്ടാഖായി ഫ്ലായി. അവർ രണ്ടുപുതംകുട്ടി വത്തമംനംപറത്തു സാധ്യ പാശം നാഡിക്കാം!

അന്നു—എന്നു എല്ലുമിതാ! ഇതു വലിയ ഉള്ളാശസ്ഥനാർ ഇതു-ചുതലു ഇല്ല, തെ...

പട്ടാ—ശ്രീകൃഷ്ണ അനുഭവാട്ട് ഇന്ത്യരബാഡിത്പോൾ? പേം കൈകിൽ യുദ്ധംകഴിഞ്ഞ നാഡി നും ജുഡി കും നാം എല്ലാററിശം സമ്മതിച്ചു ദേശും ചുംബകാട്ടാനു.

അന്നു—യഥാട യുദ്ധമംണ്ണനാണ്ട് അസംഗിച്ച

തു്. നമ്മുടെ സപ്പാതന്ത്രരൂപനാല്ല തംഖവറടിച്ചതു്-പടക്കമേൽത്തിൽ വച്ചു് മരിച്ചുതെല്ലാം! നമ്മുടെ അരുളികൾ. ബാക്കി ഇങ്ങനൊ പട്ടാളക്കുംനുകളിൽ കിടന്നം സ്നേഹിതാ! ഒരു-ഒരാം. പട്ടിണിക്കൊണ്ടുല്ല ഇതുണി ഉത്തരിയി... .

പട്ടം-ചുറ്റുവച്ചും. ഇതു നാലുവകാല്ലുംവകാഞ്ചി എന്നും എൻ്റു കടമെല്ലാം തിരുത്ത്. പുതിയ ദൈ പറി നുഡാങ്കി. ഏട്ടിടംപാനിയൻ്റു എപ്പോഴും ചെയ്യി...

അന്നു-ശ്രദ്ധിതാ! എൻ്റെ കമ എഴുപെണ്ണ് കട്ടികളിബോന്നിഞ്ചുകയ കൂർജ്ജാനാം കഴിച്ചുള്ളി. നാബ ജീവിം പ്രഥമാവി തിന്ത്സനു. ഇവിടന്നുക്കൊതിൽ നി ചുംവകാഞ്ചി അവക്കി കഴിയുന്നില്ല ഇന്തി തിരിയെ ചെല്ലുനാവു തിന്നും...ഇന്നുവാ എന്നും ഇതെല്ലാം ഒരുത്ത്. നായിക്കം എന്നും ദിനുവാവു കൂളിപ്പോരുകും ഒന്നും...സം ചാരളിക്കെ ഓആഞ്ചും കട്ടികളിടംവഴിയാധികാരിയില്ലേ. എൻ്റെ ഗതിയും...സ്നേഹിതാ! എന്നെന്ന ഒന്നു പീതി!

പട്ടാ-പരിശ്രേഷ്ഠക്കാതിരിക്കണം. ഡാക്ടറേം ടു് പറയുന്നം സ്വഭാവംവിളിച്ചുന്നും' തിജ്ഞാനിക്കെ രക്തം ചുട്ടക്കുകയില്ല (വീതുന്ന)

അന്നു-ശ്രദ്ധയും! എന്നും ബന്ധാദിത്വച്ചു് മരിക്കുംഡാനും നല്ലതു്. അടാഡാതു നീതിക്കമ്പേഡം ഉണ്ടി ഒന്നും...ഇതെല്ലാം എന്തും, എന്തിനുംവുണ്ടി.

പട്ടാ-നാം യഥം അവിച്ചില്ലേ. നമ്മക്കെതിളിഡാനുംവുണ്ടും. നമ്മുടെ മട്ടിക്കംഡിമാനുംല്ലേ!

അന്നു-ശ്രദ്ധിതു യഥം! ശ്രദ്ധിതു യഥം! സ്നേഹിതാ!

നമ്മാണോ ജയിച്ചതു്? നമ്മാണോ ജയിച്ചതു്?

പട്ടാ-അരക്കെ നാംതെന ജയിച്ചതു്.

അന്നു—ഈല്ല. അല്ല നമേഖരിക്കുവർ ജയിച്ചു. നാം ദൊറു. നമ്മുടെക്കണ്ണുണ്ടും അടിമക്കുയി പട്ടാ-എന്ന പരഞ്ഞാക്കും. കരച്ചുകൂടി സപാതത്രം നമ്മൾ കിട്ടം അങ്ങിനെ, അങ്ങിനെ...

അന്നു—കഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധത്തിൽ കിട്ടിയ സപാതത്രം എന്നതാണെന്ന് കേട്ടില്ലോ. നമ്മുടെ കൂറിപ്പിൽ റഹസ്യമായി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു എന്ന് എൻ. എ. കുറേ എന്ന തന്നെ കടലാസു വായിച്ചീഴ്പ്പു...അപേ ബെടിവെയ് പോന്നിരുന്നു! ക്രാക്കിംഗ് റാഡർ...ഇന്നു നാശി...മതി വിശിയതു്...നാം ദൊറു...ദൊറു.

പട്ടാ-അരക്കെക്കു പ്രവരണം. ബാറ്റ്. എൻ. എ മഴവൻ തകന്നില്ലേ. എങ്കിലും ചേരുതിയെന്നതു് കൂട്ടമായിപ്പോം. — അയാൾ വിശനായിയെന്നു.

അന്നു—ഭാഗ്യമേ? നാം തിരിഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു കുത്തു? സൗതുപേട്ടേ. അയാൾ പരഞ്ഞതെല്ലാം അ ക്ഷേരംപുതി ശൈ! നാമ്മാട്ട് കാണിക്കുന്ന പഞ്ചപംതം.....

എല്ലധിനു! അവുപരു തുപയുള്ളവേണ്ടി ജീവിതം ജീവക്കുതം അഭിമാനം ഇതെല്ലാം വെറും പട്ടിക്കും എന്നു... മരിച്ചുകൂട്ടുയാം, മരിച്ചുകൂട്ടുയാം.

പട്ടാ—അപ്പും മരിക്കാനിപ്പുമാണു് അല്ലേ.

അന്നു—ഇന്നു നമ്മുടെ നംത്രിവെ സ്കൂളികൾ ഒരു പാഠം പഠിക്കുന്നും. അവരെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി തൊന്ത്രം മരിക്കാൻ തയ്യാറാണു് തൊന്ത്രം ത ത്യാറാണു്

പട്ടം—അവരെന്തു പിഴച്ചു.

അന്ന്—അന്നുന്നവേണ്ടി യുണ്ടം ഒവയ്ക്കാൻ അവർ മനി അവക്കട സപന്നമാളിക്കുകയും വിടക്കും, അങ്ങാണി ഒരു വിട്ടിട്ടു് അതിൽനിന്നു് കിട്ടുന്ന അപാരാധംകൊണ്ടു് അവർ ജീവിക്കുന്നതു്?

പട്ടം—ഈ ഒക്ടം അവരാണിതെല്ലം ചെയ്തെന്നു തോന്നും.

അന്ന്—അവക്കട...അഭ്രത അവക്കട പട്ടിണി യാണു് നമ്മു പടക്കുത്തിലേക്കുപാറിയതു്, ഈ ദാ സ്വീഡവക്കു നമ്മു സ്വീടി അയയ്തു്. സ്നേഹിതാ! ന മുട്ടു സപന്നാനിമാളിടുട അടിമതപും നീളുകയാണു്. അടിമതപും നീളുകയാണു്.

പട്ടം—ഈ അതു് സാല്പ്പും. പണ്ണതെന്ന യ ബന്തിൽ എറു. എന്ന. എ ഉണ്ടായിതെന്നോ?

അന്ന്—ശരീ, ശരീ. എക്കിബും എന്നിക്കാശയീ സ്ഥി... ...പേക്കു പിബപ്പോറു തോന്നും, ഇവർ ഒരു ശാ ശാപത്തുന്തിന്റെ മീതയാണിമിക്കുന്നതെന്നു്

പട്ടം—എന്റെ പ്രാത്മനയും അതാണു്

അന്ന്—എന്റെ പ്രതീക്ഷയാണതു്. അതു് ചൊ ന്തം. ശാ അഗ്നിപർവ്വതം പോള്ളം. അതിൽനിന്നും ശിക്കുന്ന അഗ്നിപ്രവശമാത്രിൽ അതെല്ലാം....അങ്ങാണി ഒരു നമ്മുടെ ജന്മത്രം...ജന്മത്രം.....

പട്ടം—അതാ നഴ്സ് സ് വരുന്നു. അദ്ദേഹം അതു് ആ.....

അന്ന്—നംധിക്കിന കെടുന്ന,

പട്ടം-മിണ്ണാതിരിക്കു. അവയൽന്നെ, എങ്കിലും കാര്യം പറയണ്ണം.

അന്ന്-ശ്ലൈഫിതാ! എന്നെ ഒന്നു വീതു...എന്തി കു പോസം മട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ എൻ്റെ അടിക്കരുതു കി രംഗമോ?

പട്ടം—അവയ സമ്മതിച്ചുംതു....ഇല്ല സമ്മതി കുകയില്ല (വീതുനു)

അന്ന്-എന്തിക്കു ഗംഭേഷംകുട്ടിനു. ഉറക്കു വീതു. (കു യുറേഫ്പും നാഴിസ്-പ്രവാഹിക്കുന്നു. വി വാസവേലമായ ഫേഡം. ആകരയും ആകർഷിക്കുന്നതു കു ദിവധാവഞ്ചില്ല)

നാഴിസ്—കളുംബന്മാനം കാണ്ടിക്കുന്നും ഇ തുപോലെ പലതും തൊൻ കണ്ണിട്ടുണ്ട്. (പട്ടംകും കേരളായിട്ട്) നിങ്ങൾക്കു പോകം.

അന്ന്—എന്തിക്കു കുപ്പിനുണ്ട്. എൻ്റെ അട ആനിനും എൻ്റെ ശ്ലൈഫിതാൻ ഒന്നു വീതിക്കൊള്ളുക്കു

നാഴിസ്—വീശണാവോദ്ധം ആ കട്ടിവിവേകങ്ങ് കിടക്കുന്നും. ആ തവയാണ് അല്ലെങ്കിലും പോകിവള്ളു്. നിങ്ങൾ നില്ലുണ്ടോ. പോകുന്നും. ധാര്യമാക്കുമോ വരുന്നു.

പട്ടം—ശ്ലൈഫിതാ! തൊൻ പോകുന്നു.

(കയ്യു്-പിടിച്ചു് ചുംബിച്ചു്) ശ്ലൈഫിതാ!...തൊൻ...അരുത്തും....

(പട്ടംകുംകും പോകുന്നു. അന്നുന്ന് നിരംഗനോ ആ അയാളും ദന്തകുകോണും നില്ലുണ്ടോ)

നാഴിസ്—ഇപ്പോഴേത്താൽ പോകം. പട്ടിനീ പട്ടംകുംതിൽ ചുന്നും ഒക്കുന്നും.

ഉം. അതു കട്ടിവിൽ... ഡാക്ടർ വരയോഴിക്കുന്ന സമാരാധിതിക്കണ്ണം.

അംഗൃ— സിസ്റ്റൂഫ്, എന്നെ തന്ന പരിശോധിച്ചു ഓന്നിക്കണ്ണം. എൻ്റെ മാർട്ട് വളരെ.....

നഷ്ട്‌സ്— പറയുന്നതു ഒക്ടോബർ ഇട്ടിക്കുന്ന തടി പോലെ കൊഴുള്ളതടിച്ചിരിക്കുന്ന ...പ്രസംഗം മാർട്ട്.. മാർട്ട് വീയ്ക്കുന്നോ? ആയ പഠിപ്പിച്ചു ഇതും ഇംഗ്ലീഷ് വംകൾ.....

അംഗൃ— എന്നെ പരിശോധിച്ചിട്ടും എൻ്റെ ഒക്കെ കുടം എടുക്കാവു...

നഷ്ട്‌സ്— ആക്കടെ ഉഞ്ചരവുണ്ട്. കിടക്കുന്നാ. ഇംഗ്ലീഷ് ടൈറ്റാറ്റേഡും തന്നൊക്കെ. ദയപ്പുടേണ്ടു—

[അവധി ആക്കരിക്കുന്നതുക്കുന്നോക്കി കൈകുറ്റിക്കൊണ്ട് കട്ടിവിൽ കിടക്കുന്ന]

അംഗൃ— സിസ്റ്റൂറിനേഡ്യൂബ് എഴുശേഖ്യം കുറഞ്ഞിരുന്നു തന്ത്രങ്ങൾ.

നഷ്ട്‌സ്— മിണ്ണാതെ കിടക്കുന്നുണ്ടോ.

(തുന്നി എടുത്തു വലത്തുകയുടെ മട്ടിനമീതെ ദയ കൈടുകെട്ടുണ്ട്)

അംഗൃ— സിസ്റ്റൂർ എൻ്റെ മാർട്ടിവെറുന്ന കൈ വച്ചുനോക്കുന്നും. എന്നെ ഡാക്ടർ പരിശോധിച്ചിട്ടു്..... എന്നെ ഡാക്ടർ പരിശോധിച്ചിട്ടു്.

നഷ്ട്‌സ്— അതായതു് എനിക്കിനെന്നും അറി തന്ത്രക്രിം എന്നു്... ഇന്നി തന്നൊക്കെണ്ണു് തുംനും മിണ്ണിച്ചുക്കും. (ടൈറ്റാറ്റാഫ്രാം കൈകയിവെട്ടുകുന്നു) എന്നോ ഇംഗ്ലീഷുപ്പേരുന്ന വേണുമെങ്കിൽ വിചാരിച്ചുകൊള്ളു.

അന്ത്-സിറ്റും! ഡാക്ടർ വിനോട്ടേഷൻ

[നഴീസ് ഫ്ലോറോഫ്ലാറ്റ് കെട്ടിക്കൊണ്ടു. അയറ്റുമായാൽ മയ്യും നാശിക്കുന്നു. ഡാക്ടർ പ്രവശിക്കുന്നു. യുവാവ് സിവാൻ]

ഡാക്ടർ-മലോ സിറ്റും! എവരിതിയും കുറഞ്ഞിക്കൊണ്ടു. ഒന്നു ചുജ്ഞമാട്ടുന്നു]

നഴീസ്-ദയസ്, ഡാസ്റ്റർ.

(കെട്ടിയും കുറഞ്ഞുകൊണ്ടു)

ഡാക്ടർ—അക്കു.

നഴീസ്—തൈ അരചെപ്പതു...അരു കഴിഞ്ഞു പോരു.

ഡാക്ടർ—ഈ ഡാർബി. വെരിത്രൂഡ് വെളി മുഖ്യം. താങ്കു.

നഴീസ്—ഫ്ലോറോഫ്ലാറ്റ് കെട്ടിത്തുടർന്നു എന്ന പറയും

ഡാക്ടർ-ഡോൺട് വരി. കമാണ്ട് ഡൂൾച്ചി. ദിസ് ബുള്ളും ബുങ്കും ബുംഗും.

നഴീസ്-ഹൃനാവെകയിസ് ലാപ്പ് സംബന്ധപ്പൂജയി ഡാക്ടർ-ബുള്ളും നായികു കമാണ്ട്.

(നഴീസ് ടെബിളിനു സമീചംചെല്ലുന്നു. തന്റെ പോക്കരിൽനിന്നു തൈക്കുപ്പി ശീമമല്ലും എടുക്കുന്നു. പോട്ടിച്ചും തൈ ഫ്ലാസിൽ ഒഴിച്ചുകെട്ടിക്കൊണ്ടു)

ഡാക്ടർ—ഡാർബി. വാട്ട് എവശ്വട്ടും ഇ. ഹാവ് ദിസ് ഡാർബി

[നഴീസ് തൈ ടംപ്പറേച്യൂമേറ്റ് പക്കാനുണ്ടു. രണ്ടു പേരും തംപ്പേഴുടക്കം പരസ്പരം മട്ടിച്ചും കടിക്കുന്നു]

ഡാക്ടർ-[രാഗംഡാപ്പേരുമുന്നോടുപോലെ] ഓ ഒരു

സപീറെ.....വിററിൽ.....ഗൈറം.....ദിസ്. ടിസ്^o
ബു"ളിയി. ബു"ളിയു" ബാക്കു".....കമാൻ

(നഴു"സു" ഉപകരണം കട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന അള്ളി
നേൻ സമീപത്രേക്കുകൾ കൊണ്ടുവരാകുന്ന. ഡാക്കു"ൽ
നഴു"സിനേൻ പുറത്തു" ഭാഗ തട്ടി മിവരത്തുകൾ" ദന്ധക്കി
അള്ളിനേൻ ഭൂതത്തായ ട്രബു" ഘടിപ്പിക്കുന്ന. ഫു"ളം
സു"കു" (Flask) താഴെ വയ്ക്കുന്ന)

നഴു"സു"-എക്കു"സംമിൻ ചെയ്യിപ്പി.

ഡാക്കു"ൽ-ബു"ളിയി നോൺസെസൻസു". ബു"ളി
യി എക്കു"സംമിനേഷൻ.....കമാൻ ഡാർഖി.

(നഴു"സു" അള്ളിനെ നോക്കി കട്ടാവുരുന്നു")

നഴു"സു"-ഡാക്കു"ൽ, ഫിനിഷു"യു". (നംധി പ
രിശേഖയിച്ചു") ഫിനിഷു"യു".

ഡാക്കു"ൽ-ചെക്കി തുധു". പുവർത്തിംതു". ഒരു
മെ സപീറെ" ഗൈറം. കമാൻ. വെററു" അസു" മഹേ
ധിൻസു". കമാൻ മെ ഗൈറം.....

നഴു"സു"-ഡോയി. പ്രുണൻ പ്രുണൻ [ഡാക്കു"ൽ
വിണ്ണം ഓപ്പറേഷൻ ടെബു"ളിനു സമീപംകെടുന്നു" വി
ണ്ണം ഒരു ഗുണാസിൽ ഒഴിച്ചു മഞ്ഞ കിടക്കുന്ന]

[ഒരു പ്രുണൻ, പാഴയ കുട്ടകിരാൻ പട്ടാളക്കാരുണ്ടാണു
പ്രുഡേജിക്കുന്ന]

നഴു"സു"- [ഉപകരണങ്ങൾ എടുത്തു" മെഡേയുടെ
മീതെ വയ്ക്കുന്ന] ആ ഡവം എടുത്തു മരററിയേക്കു. ഒരു
ഗുണ്ണുചൂർ കെംബളവന്തു.

പട്ടം:—(കട്ടിലിനരികിൽ ചെന്നു", അന്തുനേൻ
കുച്ചു" പിടിച്ചു") ഇംഗ്ലേഷാ!....

(ഡാക്ടർ, നഴ്സിന്റെ കര്ത്തു് കക്ഷയിലാക്കാ
രക്കാണ്ട് ദിനോംട നീഞ്ഞന്ന)

ധാക്ടർ:—ഈ ക്ഷണം ഒരു സ്വീറ്റ് ഗേരം...കമം
ഞം കമാൻ. (രണ്ടുപേരും നടന്ന മരിയൻ)

പ്രശ്നം:—നീഞ്ഞരം ഇവിടെ നില്ലു. തോൻ ക്രൂ
ചുർ കൊണ്ടുപരാം...മുത്തെത്തു നാറം നിവനിശ്ചം.
ഇഴച്ചേരം. ഓപാക്കന്ന)

[കർട്ടൻ]

നാളു

കാലം:— നാളു

സമയം:— പ്രഭാതം

സ്ഥലം:— ഒല്ലുസംസ്ഥാനത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ
ബുദ്ധി ഒരു ചെറിയ വീട്.

[മല്ലവയസ്യൈഡായ മംതാവു്; യത്രുനയുക്കതാണ്യ
കക്കം. വിഭിന്നര മന്ദിരങ്ങൾ മററുള്ള അട്ടക്കല്ലിൽ
കക്കം ധാന്യം പെട്ടിപ്പുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അമ്മ,
പേരടിച്ച ധാന്യം പാറുവും. രണ്ടുപേരുടെയും മംറിൽ
വീതിയുള്ള മുണ്ണുകൊണ്ടു് കാരാ ബാൻഡേജ്ഞുപോ
വെ എന്നുതു കെട്ടിയിട്ടുണ്ടു്]

കക്കം:— അമേരി! ഇതു കെട്ടു സാൻ വവിച്ചു കുമു
ക്കെറിയും. ഇതും വച്ചുകൊണ്ടു്, എന്നിക്കു് ഇതു കല്ലു
തിരിക്കാൻ വരു. നിയമം പൊംബും, നിയമം, വേംക
ത്തിവെവിടെയണ്ടു് ഇതുപോലെ. [ജോവി നിത്രുന്നു]

അമ്മ:— (മുറം താഴീവച്ചു്) മക്കളു്! നീ സംഗ
സം കാണിക്കാലു്. ഇതു കെട്ടംവച്ചുകൊണ്ടു് എത്രപേർ
നിലയം ഉഴുന്നു; എത്രവേർ റോജ്ജുൾ കരിക്കലുള്ളതുടുന്ന...
കണ്ണത്തു് ദാതരന്തേവും ഗ്രബ്ബേളു് വച്ചിരിക്കുന്ന അ
ത്രം കേട്ടവയന്നതുനെന്നാണ്ടു് എത്രുംഗസ്തം പ
റഞ്ഞതുറു. അവിശ്വാസി വിധ കൊട്ടക്കുപാൻ നാമു
ക്കൊണ്ടാവുമാഡി ഇതനുസരിച്ചുള്ള ക്കം കൊട്ടക്കാൻ
തന്നെ നമ്മുട്ടുകൊണ്ടു് വിവൃതതിയുണ്ടോ. ഇതും ഇ
തിവല്ലുവും സഹിക്കുന്നു,

മകദഃ—രാത്രി മുഴവൻ ഇതും നന്ദിയിൽ വച്ചു കൊണ്ട് ഉറങ്ങുക. ഇന്നാലെ അധ്യാർഹ സ്ഥിതി മുഴക്കിയാണ് കെട്ടിയതു്. എന്നാൽ അപ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഇന്നാലെ ഇന്ന വന്നാലിച്ചു നോക്കുന്ന സജ്ജവും കഴിഞ്ഞു. ഈ തന്ത്രത്തിൽ ആത്മപോർ രാവും പ്രകാശവും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്.

അമ്മ—മക്കളേ! കൊല്ലം ദേശവാസി നാം പ്രതിയ പുതിയ കരം കൊട്ടക്കണ്ണരിപ്പു ഇതു കൊല്ലുമെന്തു് വ അന്ന കൊല്ലിം—

മകദഃ—വന്നനാകൊല്ലും, ഇവർ കരം പിരിക്കുക യുണ്ടാവില്ല ഇവർക്ക് കരം ശ്രദ്ധാ കൊട്ടക്കുകയുമില്ല റോഡിന്തുടി പാടിക്കുന്നും ദോക്കാനു് കേട്ടിട്ടി പ്പു... ദോഷം ചാതുകരം അമ്മ കുണ്ണാരിപ്പു

അമ്മ—അതിനീന്തുന്നെല്ലാം പ്രഖ്യാപിതു്. ഈ നിന്നുടെ സപ്പോന്തരിനു കൂടി കരം കൊട്ടക്കുണ്ണാ വരും. ഒരു ദിവസം ഇതു പ്രാവശ്യമേ ശ്രദ്ധാസം വിടം വു എന്നുള്ള നിയത്രണവും വരുണ്ണ. മുട്ടയും ശ്രദ്ധാ ചൂം. അതിനു കരം, ഇതു വർഷം തീരാൻ തുനി കൈ മാറ്റുക ഉജ്ജിപ്പും. കുണ്ണാരിപ്പുതു! ഏതു കാലമും യിനം ഇതെല്ലാം കൊട്ടക്കുണ്ണാ. നമ്മുടെ അഫക്കും അപ്പുപ്പും എപ്പും ഇതുപോലെ കൊട്ടക്കുതാണു്. എന്നും കുണ്ണു ഉപ്പു ചെക്കുവും പല്ലുതും കഴിക്കും കൊക്കുന്നോടീ ഏതു നാളുായി നാം കരം കൊട്ടത്തു.

മകദഃ—അമ്മേ! ഉപ്പുനീകരം നിത്തിച്ചു കയ്യു തന്നെയാണു് അമ്മേ ഇതിനെല്ലാം പിരിമാറം വരുത്തുവാൻ ദോക്കുന്നു്. ഈ രാജ്യം തുനി ഇതുവരും സമീക്ഷയില്ല. വയ്ക്കുമെ; വയ്ക്കു! ഇതു നോൻ പറിച്ചു തിരുത്തുവരും...

അമ്മ—കണ്ണെ! അവർ പയം അവരു അഴിച്ചു തന്റെ കാക്കാക്കി കണക്കുട്ടാട്. ഇന്നെല്ല ഒരു നീ ഉറക്കത്തിൽ ഒരാരു ദിനും സ്ഥിരം അനുഭവാരു കാണുന്നുണ്ടോ എന്നു കരിക്കിയെപ്പറികയുണ്ട്. എൻ്റെ കണ്ണെ! നീ സദനാഷ്ടിക്കയും സക്കലപ്പെട്ട കയും ചെയ്യുന്നതു്. കഴിഞ്ഞ ഒരു ദിനും അത്രഞ്ഞെന്നു പടം വന്നപ്പോൾ നീ സദനാഷ്ടിച്ചു. അതിനുംബന്നു കൂടി തൽ നികത്തിയും കൊടുത്തു. ചെട്ടെന്നു എഴുതുവരും തൊൽ കരച്ചിയും കരിക്കാത്തിയുണ്ടോ അവരെയുണ്ടെന്നു പണം മുഴുവൻ കരം കരം കുടംബക്കിടക്കേനു കൂടാക്കയുള്ളതു് നീ...

മകർ—അമ്മ! എഡങ്മാപിനി! എഡങ്മാപിനി! ഇത് അനുഭാവം, നമേം കുറാലുന്ന അവസാന തെളിയാണ്. അവർ നമ്മുടെ ഒരു കുട്ടിവള്ളിട്ടുണ്ടു് അവസാനത്തെ അനുഭാവം! തോൻ ഇന്നെല്ല കരഞ്ഞു. ചെട്ടെന്ന സപ്പെന്നതും ഒണ്ടു വളരുതേന്നരു കരഞ്ഞു. ചെട്ടും ഇത്തരം നികത്തപിരിക്കാലിന്നെപ്പറ്റി എത്ര തുരുവെന്നും, അതിനും വെട്ടുവാട്ടവെന്നും, മരണം...അംഗീയാ! എത്ര വയ്യത്തുണ്ടായി ചെട്ടും അതിനെ എത്രുതു. എത്രു ശക്ത ചാഡാ! അധികാരിക്കുണ്ടോ അതിനെപ്പറ്റാറി വാദപ്രശ്നാവാദം ചെയ്യും തോൻ സന്ദേശംകുണ്ടാണു കരഞ്ഞതു്. എൻ്റെ ചെട്ടെന്നു അഭിമാനംകാണാണു് തോൻ കരഞ്ഞുപോയതു്.

അമ്മ—വതിച്ചു? മക്കൈ! നീ വതിച്ചു. ഇന്നു തുയിരം പ്രാവായും കുട്ടത്തു എഡം അടിച്ചുതായി അതിനു കാണാം. തോൻ പ്രാവാസപ്പെട്ടു് എൻ്റെ വികാരം അടിക്കാണു്. നാലാലുക്കാരും അതിനു... കണ്ണെ! ഇരുയ്യും പ്രായമായിട്ടും നീനക്കു്...

മകൾ—കും കൊട്ടക്കവൻ അമു കുഴുപ്പുട്ട് നാ. ഒരു പത്രം വിലയുള്ളപ്പെട്ടവൻ തോൻ പണം ചോദിച്ചിട്ടും അമു തങ്ങന്ന സ്ഥിരം അമുമുഖം! തോൻ ഇതു പറിച്ചേറിയും. അമുമുക്കുടുക്കുന്ന കുമാരിക്കുടുക്കുന്ന കെട്ടം പറിച്ചേറിയും. ഏതക്കില്ലും വരുട്ടു ഇരു വീടിൽ അവർ ജീവിച്ചുവരുട്ടു. ഇതു പറന്നും അവർ വിരുട്ടുക്കുട്ടു.

അമു—നമെ ഇയിലിൽ കൊണ്ടുപോകി. നി നീൻ തക്കാച്ചുനാശനു ആരു ദോക്കാ, ഇന്ന രാവിലെ പോയതാണോ, പുറതു്.

മകൾ—ഇയിലിൽപ്പോയാൽ പിന്നു കുക്കയായി.

അമു—അവിടെയും ഇതു എഴുന്നുവാനി അ വർ നമുടു നന്നുപ്പെട്ടു വച്ചുകുട്ടം.

മകൾ—തോൻ അതു സന്തുതിക്കും സക്കാരി തെന്തിരാഞ്ചിതനു തോൻ കും കൊട്ടപ്പുട്ടിക്കും. തോൻ ഉറക്കു പീരിക്കും. ഉച്ചത്തിൽ കരയും. സകലവേ മും ദേശുപ്പുട്ടും. അപ്പുന്നു എഴുന്നുവാനിനീൻ സംശ്യ വർല്ലപ്പുട്ടിക്കും. സക്കാർ ആരക്കു പക്കയു നിന്നും അതിനീൻ നീക്കാൻ പിരിക്കുമ്പോരായണം. അമേ! നമുക്ക് ഇതു പറിച്ചു മുറരയെറിയാം.

അമു—കുടഞ്ഞതു! ഇതു യുല്ല എത്തുപോയി ജീവൻ കൂട്ടാനെന്തെങ്കിയതിനീൻ

മകൾ—പ്രതിഫും; അമു! അതാം, വിന്നു നീൻ താച്ചുയുള്ള ആ വയനാതു്. പാവത്തിനീൻരുന്ന ബുദ്ധി ഇതു കെട്ടണ്ടു്.

അമു—എല്ലാവയം ഇതു കെട്ട ചുമക്കാറണ്ടു മക്കും! എഴുന്നുവോട്ടുനില്ല എന്ന മാത്രം.

(വിന്നുവരാൻമാത്രം; മല്ലവഴിയും, പ്രവാഹിക്കുന്നു. നെബ്യീൽ ചെട്ടിന്തി.)

സ്റീ—(പാക്കംരക്കണി) പേച്ചീ! തൊൻ പോവുക യാണോ. ഈ ഗ്രാമാവിട്ടുവാക്കയാണോ എന്നെന്ന് ഒരു ദിവസം വരുമ്പോരു എന്നു കൊല്ലും. (കരയാൻതുട ആണു)

അമർ—[കരയാന്തേ] എങ്കിലും കുട്ടികൾ എ! നാജീഷ്ഠം തുക്കിളിപ്പുാവെ പാവഞ്ചലായതുംകും എന്ന് തൊൻ ഓർമ്മപ്പീക്കുന്നു.

സ്റീ—എന്തിനോ ഇങ്ങനെ തൊൻ ഇവിക്കുന്നു. എന്നു എൻ്റെ ഭർത്താവു കൊല്ലും. അഫരെൻറ നെ വൈം വച്ചീനു അതും! എൻ്റെ ചേച്ചീ!

(കരയുന്നു)

അമർ—കരയാന്തേ. കിത്രുജീവി വഴിയാഡം മൊക്കേതെ. വീടുവൻ വിറ്റു കൊണ്ടുപോകി. കു കട്ടിറ്റിക.

മകൻ—അമേരി! അവരെ തടസ്സപ്പെട്ടുതിരഞ്ഞെ. കാണ്ടും ധരയുടു... എല്ലാവരുടെ വിട്ടും വിൽക്കുടു... എല്ലാവരും നേരവുന്നിപ്പു ഇറങ്ങുടു. അമേരി! അ മേരി... ആ വിട്ടും കുട്ടമില്ലാത്തവരുടെ വരു...

സ്റീ—(കരണ്ണതുകൈരണ്ടി) അപ്പും രംഗത്തിൽ പുറത്തേക്കിറഞ്ഞി. കാൽ കല്പിൽ തുടി. താഴെ വി ണം. ചക്കടിമുഖം വിശ്വാസം. എൻ്റെ ചേച്ചീ! ആ യത്രും മുക്കൻപോയി....ഇനി. ഇനി.

മകൻ—കും പിരിവുകാർ വരുമ്പോരും കാണ്ടുംവ രയണം, സംരക്ഷിക്കു.

അമു—കുറത്താ ഹതിന്റെ വിലയും പിശയും അപര്യ വരഞ്ഞിക്കും. നിങ്ങൾ കുറയാതെ നിർക്കു. ഈ സദ്ദേഹ തനിനെ നശിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ.

മകൻ—അമുമു! കരയട്ടു ഇതു ഗുംബാത്തിവള്ളു വർ നീംഗായി കിന്ന കരയുണ്ടോ? ഇതു പട്ടനാത്തിവള്ളു വർ നീംഗായി കിന്ന കരയുണ്ടോ? ഹാ! എന്നാൽ കണ്ണീ ത്ര്യംവിൽ, ആ കണ്ണീരാറിൽ, അമുമു! ആ കണ്ണീർപ്പു കുയത്തിൽ ഇതു കുറം പിരിവുകാർ, അവരെ നായകിച്ചു. വർ അവരുടെ മന്മിശ്വകകൾ സക്കവത്തും വെള്ളു പേരും. അങ്ങുകളെ ആ കടവില്ലുടെ അവർ വന്നവ ശിരീയ അവരുടെ ഡേവം രഥകിരുപ്പുംകും. (നിരന്തരം അല്ലെങ്കിലും “നിഹാഘാതം” പക്ഷി! നാം കുരയു കയില്ല. നീംഗായിനിന്ന കരയാൻപേംബും നടക്കി ത ആണില്ല.

(പറമ്പരാവരയ്ക്കുയും ബാബൻ ഉത്സാഹഭരിതനും ആ ഓടിവരുന്നു)

ബാബൻ—അമുമു! ചേത്തീ! അറിഞ്ഞൊ;! വന്ന നാ. വരുന്ന. ചേത്തീ! ഇങ്ങനെനെന്നെല്ലിൽ കെട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നോ. അറിഞ്ഞൊ; ചേരക്കാടിംപിടിച്ചേര്യുംജും വരുന്ന. തോൻ കെട്ട റിപ്പുബ്ബുക്കിശിവരുന്നു ചേത്തീ! മുഴിവൻ പരഞ്ഞുതന്നുമോ. ആ വാങ്ങു... ഇന്ത്യു... റിപ്പുബ്ബുക്കു...അമുമു!

(മുവരും കട്ടിയുടെ ഉത്സാഹത്തിൽ മുഴക്കിന്നിൽക്കുന്നു)

മകൻ—ബാബൻ. തോൻ പരഞ്ഞുതന്നും. നീ എ മുതുകണ്ണ. ഏതു കെട്ട.

ബാബൻ—പരയും. ആ കൊടി പിടിച്ചേര്യുണ്ടു് പ ചുപ്പംകും പാടി അഞ്ചാറുപേര് നമ്മുടെ രോധിയ്ക്കുടുക്ക പേരയി...

അമു-മകരേ! എൻ്റെ ചോന്ത മകളേ! നാ സ
നേതാഷിക്കുന്നതു്! നീ ചിര കാൻ രൂട്ടുന്നതു്.

മകര—അമുമു! എല്ലവികാരങ്ങൾ നിയന്ത്രി
ക്കുന്ന വിധമം ഒട്ടാണട്ട്! ഒട്ടാണട്ട്! എൻ്റെ ബാഖം
പറയു. മഴിവൻ പറയു.

ബാഖ—അവയുടെ ക്രൂട്ട് തൊന്തം പുറകു പോണി.
ഈന്ത്യൻ... റിപ്പബ്ലിക്ക് സ ഓബ്ജെക്ട് ....പിന്നെ
പട്ടപ്പാട്ടു്. അഭ്യു! എന്തു രംഗം ചെച്ചി! എനിക്കു
സ്ഥാം മനസ്സുംഭായ സ്ഥി... പെച്ചി ഞാനോന്നു പാടുക.
പാടുക.

അമു—ദൈഖാ, വൈഖാ, ശരാഖിബാ ഇരുപ്പും
സംഭവിക്കുന്നു. മകരേ! നീ അക്കത്തുപോ

സു—കണ്ണത്ത്! ഇതു നൈഡുവെത്തു കെട്ട കൂദയുമോ
അവർ: ആ പാട്ട് കാക്ക്! ഇതു കൈട്ടുണ്ടായിരുന്നോ?

ബാഖ—ചോന്തവേണും തൊല്പംക്ക്—എൻ്റെ ശ്രീ
കൃകാക്ക്! ഇതു കെട്ടില്ലോല്ലോ... പെണ്ണുംപംക്ക്! ചോന്ത
വേണും.

അമു—ഇരുപ്പും പറത്തുവായാലുണ്ടുണ്ടു, അഡ്യുല്ലി,
മനവർഷം കഴിയുട്ടെ. തൊൻ പറയാം.

ബാഖ—പറയാനോമില്ല. വല്ലുവന്നും എൻ്റെ
ദേഹത്തുനെതാടാൻ തൊൻ സമതിക്കാവില്ല. എൻ്റെ
ദേഹത്തു കണക്കെട്ട് വയ്ക്കാനും തൊൻ സമതിക്കാവില്ല
എൻ്റെ ചെച്ചിടെ ദേഹത്തു കെട്ടിവയ്ക്കാനേം എ
കിടക്കുന്നും അവൻറെ തചക്ക കുഞ്ഞു കൊടുക്കണമെ
നോ. ചെച്ചി! കുഞ്ഞു പറയും. എൻ്റെ കുഞ്ഞു പഠിപ്പി
ചേരു! എനിക്കും നാശി അവയുടെ ക്രൂട്ട് ചേപാക്കാം,
തൊൻ അഭ്യുത്തെ ക്രൂട്ട് ചേപാക്കാം ശ്രദ്ധിപാംചേരു.

മകൾ—ബാലാ! ഇന്നുഡിനും! പറയു. (ഉത്സര്മ
വതിയായി)

അമർ—നീ അശൈനാട്ടുക്കം. ഇത് വീട് വിപ്പിക്കം
മകൾ—ബാലാ! ഇന്നുഡിനും! പറയു.

ബാല—ഇന്നുഡിനും.

മകൾ—ഇന്നുഡിനും റിപ്പുബ്ലിക്ക് ഇന്നുഡിനും റി
പ്പുബ്ലിക്ക്

ബാല—ഇന്നുഡിനും റിപ്പുബ്ലിക്ക്...

മകൾ—ഒരു! ഇന്നുഡിനും റിപ്പുബ്ലിക്ക്

ബാല—ഇന്നുഡിനും...ഇന്നുഡിനും റിപ്പുബ്ലിക്ക്.
ഇന്നുഡിനും റിപ്പുബ്ലിക്ക്

മകൾ—[ബാലനെ ചുംബിച്ചു] മിച്ചകൻ തുടു
ഡിനും റിപ്പുബ്ലിക്ക് സിദ്ധാംബാദ്...ഇന്നുഡിനും റിപ്പു
ബ്ലിക്ക് സാ ദാഖാദ്

ബാല—ചുച്ചി! സാ ദാഖാദ്! ഇന്നുഡിനും റിപ്പു
ബ്ലിക്ക് സാ ദാഖാദ് ഇന്നുഡിനും റിപ്പുബ്ലിക്ക് സാ
ദാഖാദ്

മകൾ—മിച്ചകൻ. ഇന്തി റടപാള്ളപാടി

ബാല—ചേരു! ഇത് കൊടാടി ചെണ്ടുന്നാരിക്കുന്ന
തെന്താണ്ണന്നാറിയാമോ? അവർ പറഞ്ഞു. അവർ
പറഞ്ഞുപാപ്പിച്ചു

അമർ—നീ അശൈനാട്ടുക്കം ഇത് വീട്ടിൽ പോലീ
സുകംരെ വരുത്തും.

സുരീ—ആ കുന്തൽ പായുനാതുക്കട്ടിട്ടോ...വരക്കു
ആത്തവേണ്ടെങ്കെ വരക്കെ. ഇതിലും ഫേഡിനാണെ.

வங்வ-ஏஞ்சிமத்து! ஹடியூகென்ன.....வை
தீவெழுகென்ன நமுடை அல்லக்கிட்டுத் தெருத்தின்ற
கிரமாளை” என்று அதற்காணத்தோப்பு நமுடை தெரு
தீயூது.....ஏஞ்சிமத்து! ஏஞ்சிகென்ன அவன
நெ ஞுடை பேங்கென்ன.....

தகரை— பாந்தியானி மாற்று வெழு

வொல— [பாந்தியானி எந்தவரி வொழின்]

“அநடியானி எந்தியானி”

எந்திலத்துக்கெடுக!

அநடிக்கு கால் அநடிக்கு கால்

பாந்தியானி மேல்வுக!

நாந்தனை, நாந்தனை—

தான்னின்ற ஜீவிதம்,

நாடினாயி, நாடினாயி,

மேல்வுதியேல்வுதியேக்கெடுக

அந்திருதை, அந்திருதை

மாகிழ் நமரம் வாய்டு.

முவிலேயூ முவிலேயூ

கந்திக்கிட்டுந்ஸிமரம்!”

ஹனுந் ரீபூஷ் ஜீக்ஸ். ஸினாவூல். செது
னொந் புதுதனூலாந்துடி வோயிவராங்.

[நாடிமரங்கள்]

ஈமை ஹனு செல்வினுக்கானை வாயித் தூது
கொழுவிலே வெள்வீழுமலே.

ஸூரி—செது! (ஒன்னாந்தனாக்கி) அநை அந
வந் வன்ன. கநம் ப'ரவுகாந். அருத்தின்ற ஒட
தின்மூர்! அநேது!

അമ്മ—നിങ്ങൾ സമംധാനമായിരിക്കു.

സുറീ—അഭ്യും താൻ എത്തു ചുഡാം. എന്നെന്ന് തേര്താവു് എന്ന കൈല്ലും

(കരണ്ടുകൊണ്ട വേഗം നടന്നുമരിയുന്നു. ഒണ്ടു ഉണ്ടാഗസ്ഥമാർ പ്രഭവിക്കുന്നു. ശോളിട്ട കരും കു ദയവിൽ വേതരംബാതു് മരറാജാളിട്ടു് കരും പഞ്ചായും തുണിയും)

നോക്കൻ—ഹേയു്! അതു സുരീ കരണ്ടുകൊണ്ടു് എടിപ്പുായതു് എന്താണു്.

അമ്മ—നിങ്ങലെള്ളഡയുംു് അവരുടെ അമ്മൻ കു കുവഴ്തി പീണു. നെമേയിൽ വച്ചിക്കുന്ന യത്രും തക നംബോധി. നിങ്ങൾ ഇനി എത്തുവച്ചുവരുന്നു ദയും

മോഹ—കഷ്ണീകരിക്കാലും പിടിച്ചു സുരീ. വിലായും ചി ശയും എങ്ങും ഇത്തടംകാം.

നോ—തെങ്ങൾ തെങ്ങളിട്ടുട ഓജാലിവച്ചുന്നു.

അമ്മ—അവരെ രക്ഷിക്കുന്നും തെങ്ങലെള്ളുക്കാർഡി പാവഞ്ഞം. തേര്താവു് മന്ത്രകാപി. അവരെ അഡാർഡി കൊല്ലും. അവിടെ ഇരിക്കു.

ഇതിൽ ഭേദം എല്ലാവരും മരിക്കുകയാണു്. എല്ലാം നിയത്രുച്ചു. ഇനി എത്തുണ്ടു് നിയത്രുക്കാൻ അദ്ദേഹം! നിങ്ങൾ തെങ്ങളിട്ടുട ഉപജീവിതങ്ങിനവേണ്ടി ഇതെല്ലാം.....ഇതു പരപ്പമെല്ലാം.....

മകൻ—നിങ്ങളിട്ടുട ഒംഗരിവാക്കുകൾ നിരുത്തി ശ്രദ്ധ കെട്ടശിക്കുന്നും, എന്നും വരുന്ന സമയം കഴിത്തുംനും ഇന്ന് വന്നതു്.

മോഹ—ശിക്കിക്കുന്ന കിയമിച്ചിട്ടുണ്ടാം ചു നാൽ അങ്ങോവീട്ടിൽ കുടാടോക്കിട്ടു വരുന്നതു്.

മകൻ—ശ്രദ്ധ സമ്പ്രദായങ്ങിന്നും അവസ്ഥം ആയി. നിങ്ങൾ! നിങ്ങൾ!

അമ്മ — മകളേ! ഇതാഴിക്കണവരെ ദേഖാച്ചുടുത്ത് നാം നീരാശാ നീമിഷസിലും നമ്മുടെ നികത്തി ഞട്ടി കൈയാണോ. അട്ടത്തായാൽ അല്ലെന്നുടിനീ.

രണ്ട് — കോപിക്കട്ട. ഇവിടംതന്നെ വിറ്റ പോകം. ഒരു ഗ്രാഫ്യൂം കടിസ്ഥിക തുട്ടമെന്നു വിചാരിച്ച പോകണ്ടോ. അട്ടത്തെ ഭംഗത്തിൽ സ്പെന്നനിക്കാൻ! ഒന്നില്ലെങ്കാൽ.

മകൾ — ജീവതക്കുതം തന്നെ ഉറററി ഉറററി നീ വിച്ഛവക്ക്.....തീന് തീന്. ഇതാഴിക്കണം.

(തിരിത്തു നിന്നുകൊടുക്കണം)

നേന്നു—(ബാഗ് തിന്റുക്കിയുള്ളവച്ചു) പുരജന കൈ തുഴിക്കണം. സംവയാം നെബ്ബുന്നുനീനും ധന്തും എ ടക്കണം) കണ്ണതു! വികാരങ്ങേറ്റ നായന്ത്രക്കണം (എ ദയമപോന്നിരിയ്ക്കുക്കിച്ചു) കൂട്ടം ഇന്നാവെ രാത്രി യിൽ കണ്ണത്തോടി അന്തോ ചാരിച്ചുാ?

മകൾ — കണ്ണം.....(ശ്രദ്ധാസംവിട്ട് മാറിനീനു) അമ്മയുടെ കെട്ടുഴിക്കണ്ണും.

രണ്ട് — എഡയമാപിന്തു കയ്യിൽ വരണ്ണിക്കൊ ഞിം. പതിവിൽമുന്നിട്ടു!! മുഖായിരം മീററർ. കൊ ഞിം. നിങ്ങളുടെ അമഹക്കാരന്തിന്റെ കുലി നികത്തി യായി കൊടുത്തുകാൽ.

അമ്മ — അയ്യേ! (പുറംതിരിത്തു നിന്നുകൊടുക്കണം)

നേന്നു—(നേന്നാമൻ കെട്ടുഴിക്കണം. എഡയമാപി നിഃവിളക്കണം. സുക്കിച്ചുനോക്കി) നോർമൽ.

രണ്ട് — (വാങ്ങി നോക്കി) വെരിതുഡ്. അവ ക്കു ഇതു രാജുത്തു് ജീവിക്കണം പാകതയുള്ള സുഖി

മകൾ — നേന്നും തന്നു ഇതു രാജുത്തു് ജീവിക്കും.

(തുണിയും ചെത്തിയും രണ്ടുമൺ എടുത്തു് എന്ന അമംപിനി കടത്തി ശാതു അതു അത്രാക്കി വയ്ക്കുന്ന)

രണ്ടാ—കറിക്കാൻ ജീതു് കറിച്ചോ?

രണ്ടാ—കറിക്കുന്ന. [പോക്കരിൽ നിന്നും ഒരു കൊച്ചുവുക്കെടുത്തു് കറിക്കുന്ന]

അമർ—ഈ പ്രസാർഡ താനാ തെട്ടുനണ്ണോ?

രണ്ടാ—എത്തുനും വരും! എന്നും പ്രഥമം ദിനത്തു സന്ധ്യവരെ ഈ ഒക്കുലും അഴി ചീലുംകുളങ്ങൾക്കിടക്കും രണ്ടാ—ഒന്നും വാങ്ങുവാൻ വെറുതെ പറ്റക അല്ല.

(പുറത്തു് ഒരു ആരവം കേരംകുന്ന)

അമർ—എന്താണോ കേരംകുന്നതു്. ഈനിയും പേരുണ്ടാക്കുമ്പോൾ തുണിയും

(ബാലൻ കാഴിയണമ്പു് ഉത്സവമന്ത്രാട പ്രവേശിച്ചു്)

ബാലൻ—ചെച്ചു! ശത്രാ വരുന്ന, അവൻ വരുന്ന.

[ഭേദഗതിയുള്ള ദാരിദ്ര്യ മുന്നു ഉട്ടാനമന്ദിരം പ്രവേശിക്കുന്ന]

അമർ—ആരാണു ഇവർ. എല്ലാവക്ഷിംഖ്രടി ഇവി ടെ ഇനാക്കാൻ.....

(പുറത്തു് ഇന്ത്യാദ്വീപാട ആരവം കേരംകുന്ന)

ഭേദഗതിയുടേപോ—ജയാഹിനം.

[മറ്റു രണ്ടുപേരും ജയാഹിനം! എന്നു് ഉച്ചരിക്കുന്ന ബാലൻ അതു് എറാറു പറയുന്ന]

രണ്ടാ—നിങ്ങളാടംഞാം. ഏതു ജോലിതീർത്തി കൂ പേരുണ്ടം. ഓഹായോ! സ്കൂളിൽ! ഇരുപ്പാടുംറിനിൽ കൂ [തുണിയും ചെത്തിയും എടുത്തു് മാറ്റവാട്ടുനീഞ്ഞുന്ന]

ଓଡ଼ିଆ-ବାରତ୍ତେ! ନିଷେଧ ହୁଅଣ୍ଡମାରୀ ନିଯମ
କିମ୍ବା ରଜିଷ୍ଟରେ।

ରଜିଷ୍ଟ-ନିଷେଧିତାଙ୍କୁ? ତେଣେକେ ତକଲ୍ପିତ ଚତୁର୍ଥାଂକ!
ଓଡ଼ିଆ-ଭାଷାକୁ ଆଦିକାଳିତ ବୈଜ୍ୟିକ ବନ୍ଦବନ୍ଦ,
କାନ୍ଦାକ୍ଷେତ୍ରପ୍ଲଟ ପାଲକରେଣ୍ଟ ତକକବିତ ବନ୍ଦବନ୍ଦ...
ଓ.ଗ୍ରୋ-ଅନ୍ତରେଣ୍ଟ ମନଲ୍ପିଲାବିଲ୍ଲେ.

ଓଡ଼ିଆ-ରିପ୍ଲବ୍ରେଶ୍ବରିକେଣ୍ଟ ଶବ୍ଦରମେଳନିରିକେଣ୍ଟ
ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀଶ୍ଵରମନ୍ଦିର! ସପତାନ୍ତରାଞ୍ଚଳୀଶ୍ଵରମନ୍ଦିରିଲେ ଦେବକ
ନୀର! ଉଠ! ନିଷେଧକୁ ଶୁଣ ରୂପ ଦିନ୍ଦିବାନ୍ତିଶୀଳ୍ପ
ରଜା-ରିପ୍ଲବ୍ରେଶ୍ବରିକେଣ୍ଟ ମେଗରୁ?

ଓଡ଼ିଆ — ନେତରଙ୍କ ହୁଏ ନିଷେଧିତ ସକ୍ତିରପ୍ଲେ.
ବିକାଶକରେଇ ରାଜ୍ୟରୁକ୍ତିକେଣ୍ଟ ପାକ୍ଷିକାରପ୍ଲେ.
ମନ୍ୟୁକର ଦୁରମାକେଣ୍ଟ ସକ୍ତିରପ୍ଲେ.

ମକଳ — ବ୍ୟାଲା!

ବ୍ୟାଲ — ମେତ୍ରୁ! (ରଜିଷ୍ଟରେ ମେଗରିଲ୍ଲେଣ)

ଓଡ଼ିଆ — ହୁଣ ଦୁଇ କଣେକା, ରକତତାକେଣ୍ଟର ଦୁଇ!
ରକତତାକେଣ୍ଟର ଦୁଇ!

[ପୁରତ୍ତ ଜୟହିନ୍ ପିତ୍ତ କେଠକେଣ୍ଟ]

କଣାଳ-କଣାଳ କେଣ୍ଟ ରକ୍ତିକେଣ୍ଟ

ଓଡ଼ିଆ - ହୁନ୍ତିଯୁଭାବ ହୁନ୍ତିଯୁଭାବ ପ୍ରତରନ୍ତରରେ
ପ୍ରବୃତ୍ତିବାବନ ବୈଜ୍ୟ. ଭାବରୁକେ ରିପ୍ଲବ୍ରେଶ୍ବରିକେଣ୍ଟ ସମାପ୍ତ
ପାତ୍ର କଣିକାରୁ! ନିଷେଧ ପାତ୍ର କ୍ରୁଦ୍ଧକେତ୍କିଲେ ଚେତ
ତରଙ୍ଗ ଜୀବନକେଣ୍ଟ. ପାକ୍ଷିକ ନିଷେଧିତ ଅବର ବୈଜ୍ୟ
ମହାପାତକ ଅନ୍ତିମ କ୍ରୁଦ୍ଧକୀନାବାରନ୍ତିଶୀଳ୍ପ ତକକବିତ
ପରବର୍ତ୍ତନ ଅନ୍ତିମିଲ୍ଲେ! ବର!

ରଜାଙ୍କ-ଅନ୍ତରେଣ୍ଟ ରକ୍ତବାହକିକେଣ୍ଟ.

ଓଡ଼ିଆ - କୁଳୁଙ୍କ ସମାଧୀନମହିକେଣ୍ଟାନ୍ତରର! ତେ
କେଣ୍ଟ ହୁଅତାତିଯ ହୁଅକ୍ଷେତ୍ରିଲେକିନ୍ ହୁଣ ନିଷେଧକେଣ୍ଟ ଅନ୍ତରେ
କେଣ୍ଟାନ୍ତର! ନବ୍ୟବ୍ୟବନ୍ଧୀତି ନାଫ୍ରିଲାକୁନ୍ତାନ୍ତରର!

മനഷ്യനും മനഷ്യനായി വളരുവെങ്കിൽ വേണ്ട സതകത്തു ദിശാക്കന്നതുവരെ!

രണ്ട്—ഈരുപ്പും തെങ്ങൾ മനഷ്യരാലുണ്ട്!

ദേശീയ—നിങ്ങൾ അവരുടെ ചെറം ഉപകരണ ആണെങ്കിൽ, അവർ നിങ്ങളെ ലംത്തിയും തൊഴിലം ആയി ആപാന്തരാലുപ്പുചന്തിക്കഴിഞ്ഞു.

രണ്ട്—തെങ്ങൾ എത്ര കററം ചെയ്യു.

ദേശീയ—നിങ്ങൾ അവരുടെ ഉപകരണങ്ങളും യി ആപാന്തരാലുപ്പുചവാൻ സ്വയം സമ്മതിച്ചു. അവരുടെ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന സഹായിച്ചു മനഷ്യരു നെ മനഷ്യരാലുതാക്കാൻ ഉപജീവനമാർത്തിക്കേണ്ട പെരിയ നിങ്ങൾ അവരെ ഗോബിച്ചു. അങ്ങനെ മാത്രം മുരിയോട്ടുള്ള ബഹുകോട്ടി ഇനങ്ങളോടുള്ള കത്തവ്യം നിങ്ങൾ വിസ്തൃതിച്ചു.

കക്കരു—നാം ആയിച്ചു.

(പുറത്തും സിനംബുദ്ധും വിളിക്കും മഴങ്ങുന്നു.)

ബാബൻ— അതുവും പാതയാറു വരുന്നു. ഇന്ന് എല്ലായിടത്തും ഉംസവം, സപാനതന്ത്രം നിന്നും ഉംസവം! എന്ന അവർ പറഞ്ഞു.

ദേശീയ— ഇന്തി നിങ്ങൾ ഇതു രാജ്യസിയമായ ജോവി ചെയ്യുണ്ടോ. ഇതുവഴിയുള്ളതിൽ വിശ്രൂതിക്കും: നിങ്ങളും വിസ്തൃതിക്കാതെ തന്ത്രികയിൽ പാലപ്പീക്കരിച്ചു. വിസ്തൃതിക്കാതെ ശിക്ഷിക്കരിച്ചു.

രണ്ട്— അതു മതി!

ദേശീയ— ഇനതയുടെ കോടതിയാണതു്: ഇനതയുടെ കോടതിക്കിൽ നിങ്ങൾക്കു് സമാധാനം പറയാം. എന്നാൽ ഇനി!

[മറ്റു രണ്ടു ദേശീയ ഉദ്ഘാഗസ്ഥരും അവരും ചുമത്തിപ്പിക്കുന്നു.]

ഭേദിയ — നിങ്ങളെ കുറ്റ് വിവരം വയ്ക്കാനി

ലി. നടന്നകാളിക്ക് ജീവിൽ!

(അമ്മദയാട്ടയി) അടക്കാനിയും!

ബാലൻ — ജീവിൽ!

[അല്ലെങ്കിലും വന്ന ഉച്ചത്താഗസ്ഥമാർ മുമ്പായും പുറകു
ഭേദിയ ഉച്ചത്താഗസ്ഥമായം ആയി നടന്ന മറയുന്ന.]

ബാലൻ — ചെച്ചു! ഒപ്പിച്ചേരു എന്നു പഠണ്ടു
കുറം — അമേരു? അമേരു? ഇന്ന് അമു സ്പതാരു
ഖംഖം! ഉം! കേരംക്കരു.

ബാലൻ — ഏനൊരു നല്ല കാരണംമെല്ല ഇം
അടക്കാനും.

കുറം — ഇന്തുപാലു കളിക്കുമ്പുള്ളി കു കു
റം! ബാലും ആകാശത്തെ അഞ്ചു ചുവപ്പ്.

“ഒപ്പിച്ചേരു! ഒപ്പിച്ചേരു!

ധീരയീമമംക്കക!

നാട്ടിക്കള്ളു തുപ്പതുക

നിന്നുന്ന കുത്തുവെള്ളുക!

ചോപ്പുകൊട്ട, ചോപ്പുകൊട്ട—

മേഘത്തി നാട്ടക!

തിരയടിച്ചു തിരയടിച്ചു —

തെന്നാമെന്നും പംടക!

കുളം } (കനാംയി)

ബാലൻ }

ഇന്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്ക് സിന്താബംഡ്!

ഇന്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്ക് സിന്താബംഡ്!!

ഇന്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്ക് സിന്താബംഡ്!!

[കർട്ടൻ]

ഗന്ധകാരൻറെ ഇതര കുതികൾ.

അപ്പബാജ്ഞം	1	8	0
നിശ്വരം	1	4	0
ആദരിയിൽ	1	0	0
കമണ്യവ	1	0	0
കൊട്ടക്കംഡ്	(ശ്രൂട്ടിയിൽ)		

വില നല്ല ശ്രമാവസ്ഥകങ്ങൾ

പ്രതിക്കുകൾ	(തകഴി)	1	8	0
പ്രതിജ്ഞ	"	0	6	0
•താടി	(നംഗവാളി)	1	12	0
എൻറെ മണം	,	0	12	0
ടടം	"	0	6	0
ഒള്ളലോകം	,	1	4	0
മകളുടെ മകൾ	(തകഴി)	1	4	0

രവാട്ടുതീവം ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കും എല്ലാം
പുസ്തകങ്ങൾക്കും

ആസാദ് പുക്കേ സ്കാൾ
ആലപ്പുഴ.

